Gundert
Malayālabhāṣa-
vyākaraṇaṃ
[enth. nur Kap. I u. II]
1851

Ci
XIV
68 ab

N12<526908288 021
LS
ubTÜBINGEN
Wilh. Kapp
Buchbinderei & Papierh.
Tübingen Münzg. 3

h. Kapp
nderei, Papierh.
gen Münzg. 3

Gundert

malayāḷabhāṣāvyākaraṇ

മലയാളഭാഷാ
വ്യാകരണം

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം
൧൮൫൧
1851

UNIV. BIBL. TÜBINGEN

Ci XIV 68 ab

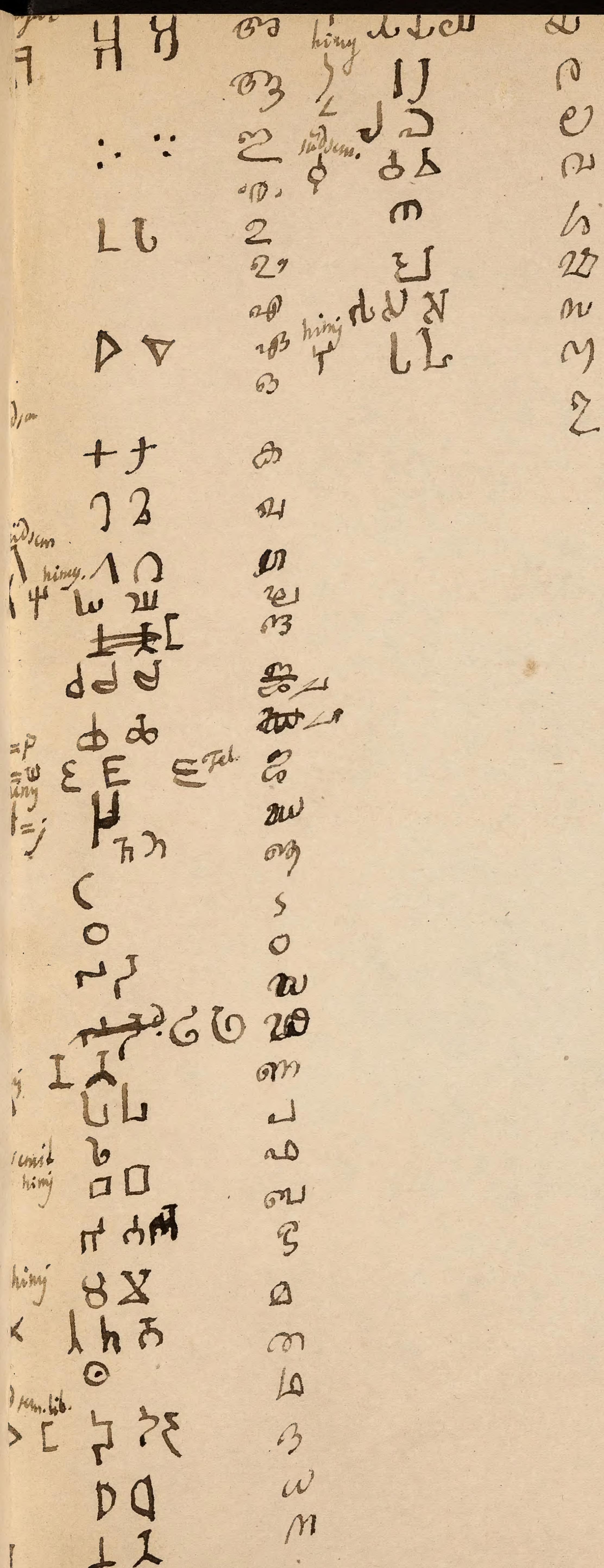
hiny
sub dem.
hiny
Tel.
=p
=w
=j
semit
hinj
hinj
sem. lib.

ഇതിൽ പ്രയോഗിച്ച കുറിയക്ഷരങ്ങളുടെ വിവരം.

ഉ —	ഉത്തമപുരുഷൻ	പ്ര —	പ്രഥമപുരുഷൻ-വിഭക്തി
ഉം —	ഉദാഹരണം	ബ —	ബഹുവചനം
ഏ —	ഏകവചനം	ഭാ —	ഭാവി
ച —	ചതുർത്ഥി	ഭൂ —	ഭൂതം
തൃ —	തൃതീയ	മ —	മദ്ധ്യമപുരുഷൻ
ദ്വി —	ദ്വിതീയ	വ —	വർത്തമാനം.
ന —	നപുംസകം	ഷ —	ഷഷ്ഠി
പ —	പഞ്ചമി	സ —	സപ്തമി
പു —	പുരുഷൻ	സം —	സംസ്കൃതം.
	പുല്ലിംഗം	സ്ത്രീ —	സ്ത്രീലിംഗം
		= —	സമം

ഉദാഹരണങ്ങളെ എടുത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പേർ വിവരം

അ. രാ. —	അദ്ധ്യാത്മരാമായണം
ഉ. രാ. —	ഉത്തരരാമായണം
ക. സാ. —	കണക്കുസാരം
കൃ. ഗാ. —	കൃഷ്ണഗാഥ
കൃ. ച. —	കൃഷ്ണചരിതം
കേ. ഉ. —	കേരളോല്പത്തി
കേ. രാ. —	കേരളവർമ്മരാമായണം
കൈ. ന. —	കൈവല്യനവനീതം
ചാ. ണ. —	ചാണക്യസൂത്രം
ചി. ര. —	ചിന്താമണിരത്നം
ത. ബോ. —	തത്വബോധം
ശാ. സ. —	ശാസ്ത്രസംഗ്രഹം
തി. പ. —	തിരുവിതാംകോട്ടുപഞ്ചാംഗം.

ദമ-	——	ദമയന്തിനാടകം
ദെ- മാ-	——	ദെവീമാഹാത്മ്യം
നള-	——	നളചരിതം
പ- ത-	——	പഞ്ചതന്ത്രം
പ- ചൊ-	——	പഴഞ്ചൊൽ.
പാ-	——	പാട്ടു
പൈ-	——	പൈയന്നൂർപാട്ടു
ഭാഗ-	——	ഭാഗവതം
മന്ത്ര-	——	മന്ത്രശാസ്ത്രം
മ- ഭാ-	——	മഹാഭാരതം
മ- മ-	——	മഞ്ജുമന്തി
രാ- ച-	——	രാമചരിതം
ല- പാ- സ-	——	ലക്ഷ്മിപാർവ്വതിസംവാദം
വില-	——	വില്വപുരാണം
വെ- ച-	——	വെതാളചരിത്രം
വൈ- ച-	——	വൈരാഗ്യചന്ദ്രോദയം
വൈ- ശാ-	——	വൈദ്യശാസ്ത്രം
വ്യ- മാ-	——	വ്യവഹാരമാല
വ്യ- പ്ര-	——	വ്യാകരണപ്രവെശകം
ശാ- ശി-	——	ശിലാതാമ്രശാസനങ്ങൾ
ശി- പു-	——	ശിവപുരാണം
സീ- വി-	——	സീതാവിജയം (ഉത്തരരാമായണം)
ശീലാ-	——	ശ്രീ ശീലാവതിപാട്ടു
ഹ- ന- കീ-	——	ഹരിനാമകീർത്തനം
ഹൊര-	——	ഹൊരാവ്യാഖ്യാനം

മലയാളഭാഷ

വ്യാകരണം

§ ൧. മലയാളഭാഷ ദ്രമിഡം എന്നുള്ള തമിഴിന്റെ ഒരു ശാഖ ആകു-
ന്നു- ആന്ധ്ര(തെലുങ്ക്) കർണ്ണാടകം തുളു കുടകു മുതലായ ഭാഷകളെക്കാ
ൾ അധികം തമിഴോടെ സൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഒത്തുവരികയാൽ ഒരു ഭാഷ
യത്രെ- എങ്കിലും ബ്രാഹ്മണർ ഈ കേരളത്തെ അടക്കിവാണു അവരുടെ ആ
ചാരങ്ങളെ നടത്തുകയാൽ നാട്ടിലെ ശൂദ്രരുമായി ചെർന്നപ്പൊൾ അതിനാ
ൽ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പുതുതായി നുഴഞ്ഞുവന്നു ഭാഷ
യുടെ രൂപഭേദത്തെ വരുത്തിയതിലും മാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു-

§ ൨. ഈ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായ കേരളഭാഷയുടെ വ്യാ
കരണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്ന സംസ്കൃതവ്യാകരണവും തമിഴ്‌വ്യാകരണ
ചെന്തമിഴും നൊക്കീട്ടുവേണം- എങ്കിലും ഭാഷയിൽ ഉത്തമമായ അദ്ധ്യാ
ത്മരാമായണം പഞ്ചതന്ത്രം വൈരാഗ്യചന്ദ്രിക ചാണക്യസൂത്രം രാമ
ചരിതം മുതലായ കവികളുടെ പദ്യവും കേരളോല്പത്തി മുതലായ
വൈദ്യശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയുള്ളതിന്റെ ഗദ്യവും ജനങ്ങളുടെ അനുഭവം ഇടാ
പാടുകളും പ്രമാണം എന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നു-

§ ൩. വ്യാകരണം ൩ കാണ്ഡമായി ചൊല്ലുന്നു- ഒന്നാമത്- അക്ഷരകാ
ണ്ഡം രണ്ടാമത്- പദകാണ്ഡം- മൂന്നാമത്- വാചകകാണ്ഡം തന്നെ-

I. അക്ഷരകാണ്ഡം

§ ൪. മലയാളത്തിൽ എഴുതികാണുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ രണ്ടുവിധം- ഒന്നു
പുരാണമായി വടക്കു നീട്ടിയ വട്ടെഴുത്തു കോലെഴുത്തു എന്നും ചൊല്ലുന്ന
അതിൽ ഇപ്പൊഴും ചോനകർക്കു പ്രമാണം- അതിനെ എഴുതുന്നവർ ചുരു
ക്കം തന്നെ- രണ്ടാമത് സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മുമ്പെ നടപ്പായ അക്ഷരങ്ങളെ
ഴുതുന്നു- അതു ഇപ്പൊൾ സംസ്കൃതം എന്നു പറയാം-

§ ൧. മലയാളസ്വരങ്ങൾ (ഉയിരുകൾ) എഴുതുന്നതു—

(ആര്യ)	അ	ആ	ഇ	ഈ	ഉ	ഊ	എ	ഏ	ഐ	ഒ	ഓ	ഔ
(ചോ)	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ
(വട്ട)	[illegible]											

ഇവററിൽ എ ഒ ഈരണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ അവററെ ഋ ൠ ഌ ൡ അം അഃ എന്നിവയെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പില്ലാത്തവ ആകുംപോൾ കൊണ്ടിനാൽ സ്വരങ്ങൾ എന്നു ഉണ്ടെന്നു കാട്ടുന്നതു— (§ ൩ നോക്കുക)

§ ൨. വ്യഞ്ജനങ്ങൾ (മെയ്യുകൾ) എഴുതുന്നതു—

(ആര്യ)	ക	ച	ട	ത	പ	റ
(ചോ)	க	ச	ட	த	ப	ற
(വട്ട)	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ഇവ ഖരങ്ങൾ (വല്ലിനം) ആകുന്നു—

(ആര്യ)	ങ	ഞ	ണ	ന	മ	ൻ
(ചോ)	ங	ஞ	ண	ந	ம	ன
(വട്ട)	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

൧൨ ഇവ അനുനാസികങ്ങൾ (മെല്ലിനം) ആകുന്നു.

(ആര്യ)	യ	ര	ല	വ	ഴ	ള
(ചോ)	ய	ர	ல	வ	ழ	ள
(വട്ട)	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ഇവ അന്തസ്ഥകൾ (ഇടയിനം) ആകുന്നു.

ഇവററിൽ റ ൻ ഴ ഈ മൂന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ല—പിന്നെ സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിൽ ലകാരത്തിന്നും ളകാരത്തിന്നും വിശേഷം ഇല്ല—

§ ൩. സംസ്കൃതവർണ്ണങ്ങൾ എല്ലാം ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിലും നടപ്പായിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഖരങ്ങളും അനുനാസികങ്ങളും ഇടയിനവും കൂടാതെ ഉള്ള വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ആവിതു—

	അതിഖരം	മൃദു	ഘോഷം
കണ്ഠ്യം	ഖ	ഗ	ഘ

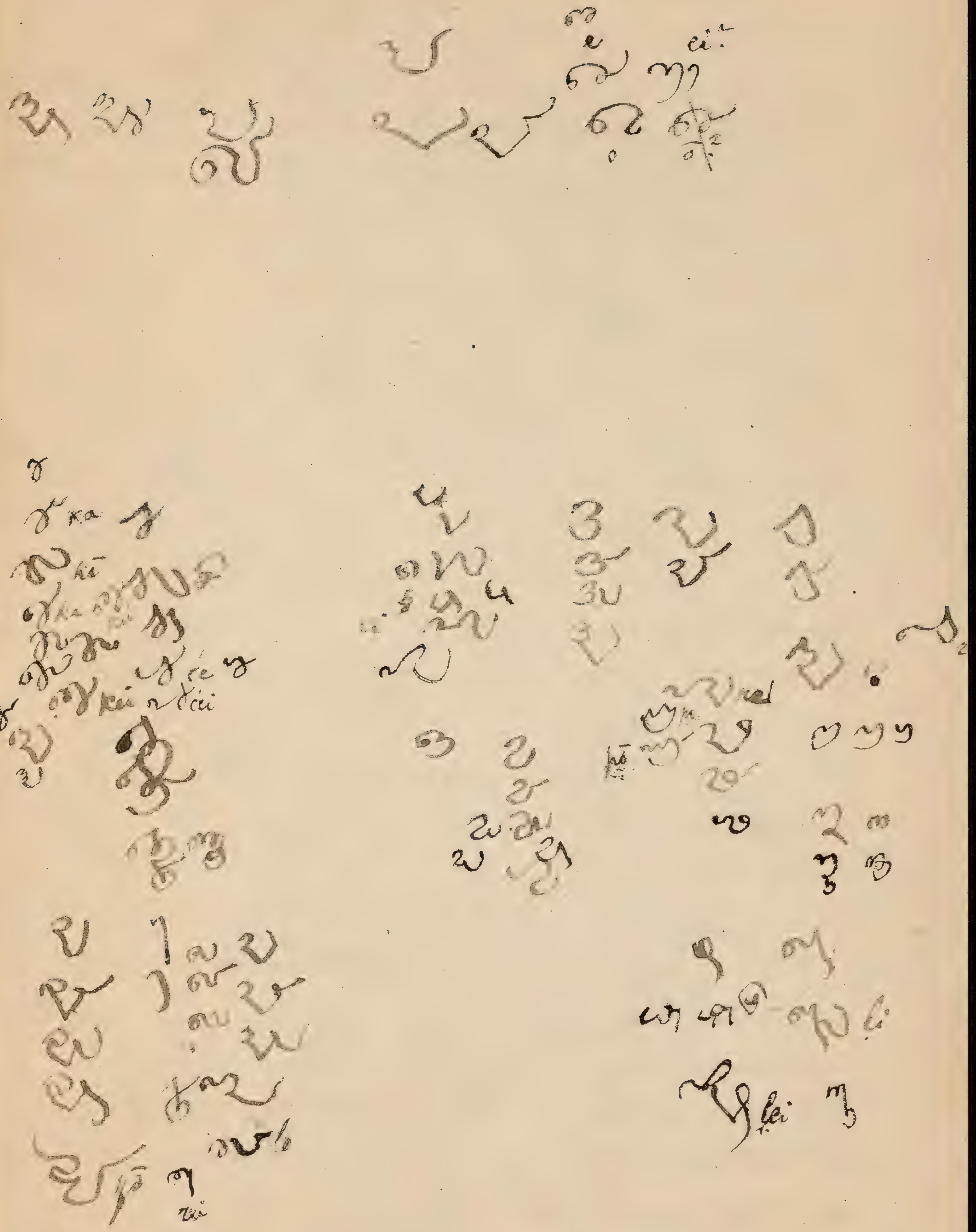

ഉ — ഊ

ക ക ക്ക = ക്ര

താലവ്യം	ഛ	ജ	ഝ
മൂൎദ്ധന്യം	ഠ	ഡ	ഢ
ദന്ത്യം	ഥ	ദ	ധ
ഓഷ്ഠ്യം	ഫ	ബ	ഭ

പിന്നെ ഊഷ്മാക്കൾ ശ — ഷ — സ - ഹ -

എന്നി നാലും ക്ഷകാരത്തെ കൂട്ടിയാൽ അഞ്ചും എന്നു ചൊല്ലുന്നു- ഇങ്ങിനെ ൨൧ സംസ്കൃതാക്ഷരങ്ങളെ മുൻചൊല്ലിയ ൧൭ഉം ഒക്കെ ൩൮ വ്യഞ്ജനങ്ങളെന്നു പറയാം—

§ ൮. അകാരമല്ലാതെയുള്ള സ്വരങ്ങളെ വ്യഞ്ജനങ്ങളോടു ചേൎത്തു എഴുതിക്കുന്ന വിധത്തെ ദീൎഘം വള്ളി പുള്ളി മുതലായ കുറികളെ വരെച്ചു കാട്ടുന്നു—

ഉദാഹരണം

ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കെ കേ കൈ കൊ കോ കൌ

[illegible]

സ്വരം കൂടാതെ അൎദ്ധാക്ഷരമായുള്ളതു കുറിപ്പാൻ- ൿ- ൺ- ൻ- ം- ൽ- ( ) ർ- ൽ- ൾ- ൟ- എന്നിവറ്റിൽ പോലെ വരമേലിട്ടും ട് പ് മുതലായതിലുള്ള മീത്തലെ കുത്തും മറ്റു-

§ ൯. ദ്വിത്വത്തിന്നു-ക്ക-ങ്ങ-ച്ച-ട്ട-ക്ഷ-ല്ല-വ്വ-തുടങ്ങിയുള്ളതും ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ടു—— അനുനാസികങ്ങൾക്കു പകരം അനുസ്വാരം ചേൎത്തു നാ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ കൂട്ടുകന്നു- കം-ഗം-പം-ബം- മുതലായവ-

പിന്നെ- ക്യ- ക്ര- ക്ല- ക്വ- ഞ്ഞങ്ങളെന്ന അന്തസ്ഥകൾ നാലും ചേൎക്കുന്ന പ്രകാരം പ്രസിദ്ധമല്ലൊ ആകുന്നതു-

സ്വരവിശേഷങ്ങൾ

§ ൧൦. ഹ്രസ്വസ്വരങ്ങളുടെ ചില വിശേഷങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു- ഹ്രസ്വമാകുന്നതു ലഘുസ്വരം (കുറിൽ)

§ ൧൧. അകാരം- ഗ- ജ- ഡ- ദ- ബ- എന്ന മൃദുക്കളോടു ചേൎന്നു വന്നാലും- അൻ- അർ- എന്ന പദാന്തങ്ങളിലും ഹകാരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണം കലൎന്നിട്ടു കേൾക്കുന്നു— (ഉ—ം. ചെടയൻ- ജ്ജട)

ന്ത്രത്തിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അധികം എഴുതികാണുന്നു- ഉ- ം- ന്നരെ
ചൊൽ- അരചർ- കൊന്തകം- ഗന്ധകം- തൊചമി- ദശമി- ഒപൌ-
രുഷ്യങ്ങളോടു സംബന്ധിച്ചു വന്നാൽ ഒകാരം ന്യൂസ്രിക്കിച്ചു സാ
രംകൊള്ളുന്നത്രം ഒണ്ടു (പൈപ്പ, പൈാപ്പ- ഒളം, ഒരെ)

§ ൩൯. പദാന്തമായ അകാരം രണ്ടു വിധം ഉണ്ടു ശുദ്ധ അകാരം- (ഉം- ചെല്ലു- പല) ഒന്നു തമിഴിലെ ഐകാരത്തോടു ഒത്തുവരുന്നത് ആകുന്ന ഐകാരം തന്നെ- (ഉ- ം- തല- തലെക പര- പറെഞ്ഞു)

§ ൪൦. മെഹാദി ധാതുകളിലെ ശബ്ദങ്ങളിൽ അകാരം തമിഴിനടപ്പിൽ എന്ന പോലെ മുറിവരും- (രാക്ഷസൻ- അരക്കൻ രംഗം- അരങ്ങു)- ചിലതിൽ ആദിയായ അകാരം കെട്ടുപോകും (അരാവുക- രാവുക- അരാ)

§ ൪൧. ഇകാരം ചിലതു പദാന്തത്തിലെ യകാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു (കന്യ- കനി- സന്ധ്യ- അന്തി- ആചാര്യൻ- ആശാരി)- തമിഴ് ധാതുക്കളിലെ ചില അകാരങ്ങളും അതിലാക്ക വന്നാൽ ഇകാരമാകിപോകും (ഉ- ം- കടാ, കിടപ്പു- കിടാ- കിടാവ്- പിലാവ്)

§ ൪൨. രെഫത്തോട് ഉകാരമല്ല ഇകാരം തന്നെ നാവിന്നു ചിതം (ഇരുവർ- ഇരിവർ- പെരും, പെരിം- ഇരുമ്പു- ഇരിമ്പ- വർഷം- വരിഷം- കാര്യം, കാരിയം- സ്ത്രിയൻ- ഏതിലും ഒപ്പ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഉകാരം അധികം ഇഷ്ടം (പ മെൽപ്പു- പൊന്നപ്പു, തിപ്പിതിക- തിറുവടിക- ഒക- തുറ ശിവക, ഴുവക- ധാതുക്കളെ-

§ ൪൩. ഐകാരവും ചില ശബ്ദങ്ങളിൽ ഉച്ചാരണം മാറ്റിക്കിട്ടു ഇവരുന്നു-

(§ ൪൪. ലവംഗം- ഏലവംഗം- ഇതൊക്കു ചിലാക്കായതിക്കു- ഇരാതി- ഡിത, ഇടക്ക- ചിലതിൽ അകാരം കെട്ടു പോകും (ഇരണ്ടു- രണ്ടു- ഇരാ- രാ- ധാതുക്കൾ തന്നെ)-

§ ൫൧. പദാന്തമായ ഉകാരം രണ്ടുവിധം എന്നറിക. ഊർ. (മുറ്റു
കാരം) — ഉ — ം — കിളി — തെരു — മരം അതു — അതുകാരം (ഉകാരങ്ങളു
കാരം) താലവ്യങ്ങളിലും ലഘുവായുള്ളത് — അതു തന്നെ കാണുന്നു
(കൈനോത്തു) എഴുത്തു മാറില്ലാത്രേ. കണ്ണു, കണ്ണു, കണ്ണു — നായ്,
നായ്ക്കൾ, നായ്ക്കു — എന്നർ അർത്ഥകാരമാകിട്ടു ഉച്ചരിക്കും പൊ
ഴിക്കുന്നു — അത്തെ റെറ്റൊരൊരൊ സമാസത്താലും പുരാ
ണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നടപ്പിനാലും തെളിക്കാം — (ഉ — ം — ആർ — ആ
ർ. ആരുപോൽ — നായ് — നായ്ക്കൾ — മെൽ — മെലുവെന്നു — മ — ഭാ —
കെട്ട് — കെട്ടുകായങ്ങളാദി) — ഇതു തൊട്ടു കൂറിക്കുന്നതു. വട
ക്കെ മലയാളത്തിലും തുളുനാട്ടിലും മറ്റൊ ദത്തുകൂന്നു — (കണ്ണു പോ
ന്ത) —

§ ൫൨. ഉകാരവും (§ ൫൧) ഒലാഞാനുമ്നാനും ശബ്ദാദികളിൽ
ഉച്ചരണാൽ മാറി മുമ്പിവരുന്നെ ലോകം — ഉലോകം, ഉദുക്കി
ക. (ഉദുക്കി — ചിലപ്പോൾ ആദിയായ ഉകാരം കേട്ടു പൊഴി
(ഉലാവ് — ലാവു — ഉലാവുക — ലാവുക)

§ ൫൩. ര — ല — ആദിയായ പദങ്ങൾക്കു മലയാളത്തിൽ ദീർഘസ്വരം രണ്ടു /a.
(അവ്യാജങ്ങളാൽ എഴുതും — രാ ആര — (ഉ ഉര — ര ഊര — ലൊ
ഉല — എന്തിന്ന് എഴുതിവില്ലു പൊക്കും (ഉ — ം — രാജാ അരച
ൻ — ലോകം അരക്കു — (രൂപം ഉരുപം, ഉരുവു — രവി, ഇര
വി — ലോകം ഉലോകം ഉലകു — (രുമി ഉരുമി — ഇങ്ങനിക്ക — ര
ജിത — എന്നാക്കിൽ അകാരം തന്നെ ബന്ധസ്വരം — നമുക്കു — ര
സേസ് — എന്നവറ്റിൽ ഇകാരവും അകാരവും അതു പൊലെ പ്ര
യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു —

§ ൫൪. ഞ — ഉ — എന്നവ — ട — ല — റ — ർ — ഴ — മുതലായതിന്റെ മു
മ്പിൽ വരുമ്പോൾ വിനാലെ അകാരം കലർന്നു വന്നിട്ടു — ഹ — ഷ —
എന്നപോലെ ഉച്ചരിച്ചു പൊകുന്നു — (ഇടം — ഏടം — ഇര — ഏര
— ഇടപം, ഏടപം — പുടവ, പൊടവ — ഉറപ്പു, ഒറപ്പു — ഉളു
ഉരുക്കു) ഇവകളിൽ താലവ്യത്തിനാൽ തന്നെ പ്രമാണം ചിലരിൽ

രണ്ടും നടപ്പു (ചോറു, ചെററു - ചിററു്) - മിലവു - തടങ്ങുക - തടയുക - എന്നവററിന്നപോൽ തൊട്ടു എന്നവ ധാതുക്കളായിരുന്നിട്ടും നടപ്പുവെറെ ഇല്ലാ) -

§ ൬൮. എകാരം ആദ്യമായ ഉമിക്കവാറും യ എന്നതു പൊലെ ഉച്ചരിക്കയാൽ എന്നതിലൊപ്പം സംസ്കൃത യകാരത്തിന്നു പകാരമായി വെക്കുന്ന (ജ്യേഷ്ഠ മപുരത്തിലാക്കി - എകാരാ - പ്രശസ്തമാക്കുള്ളൊരെ രത്നസ് - പുഴക്കൾക്കിട്ടെ ചെപ്പും മരിച്ചാളെദൃഷ്ടിയാ)

§ ൬൯. ശബ്ദാദികളിൽ ഞകാരത്തിന്ന യകാരത്തിൻ ഉച്ചകലരാതമില വാക്കുകൾ ഉണ്ടു (എന്നു, എടാ, എടൊ - ഇവററിൽ അകാരം തന്നെ മൂലം (കൊണ്ണാടകം - അന്യത്തമിഴ് - ഞടാ) - അതുപൊലെ എന്നൊയെ (സംസ്കൃത - ഞൊന്നു) -

§ ൭൦. മലയാളകാരങ്ങൾ ഇകാരത്തിൽ നിന്നും (ചെറു, ചിറു -

§ ൭൧. മലത്ത് അകാരത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നു - (കൊട്ടു, കട്ടും - പെട്ടക പട്ടക - പാട്ടി) - താലവ്യാകാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന വാക്കും ഉണ്ടു (എവർക്കലൊക്കാൻ - അടൈക്ക) -

§ ൭൨. ഒകാരം മിക്കതും ഉകാരത്തിൽ നിന്നും (§ ൫൩) മിക്കതും വകാരത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നു - (ഒല്ലാ - വല്ലാ - ഒരിർ - വരിർ - ഒളിവു - വെളിവു) - പകാരത്തിൽ നിന്നും ഒഷ്ഠ്യമുമ്പിൽ ഉണ്ടാകും (ചൊവ്വ - ചൊവ്വായി) -

§ ൭൩. ഐകാരം മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാത്തതെങ്കിലും ഐർ - ഐക - ഐവ - ഐർ - ഐമി - എന്നവററിന്ന പകരം പാട്ടിലും എഴുതിക്കാണുന്നു - (ക്രുദ്ധൻ - ഉർ - എതുണ്ട - ഐർത്തുക്കൈ - ഐക - ഐഞ്ചെ - ഐവ - മധ്യന്ത്ര - ഐമി) -

ഋകാരം തത്ഭവങ്ങളിൽ * പലവിധേന മാറിപ്പൊകുന്നു (ഋഷഭം - ഇടവം, ഗൃഹം, കിരിയം - വൃത്തി - വിരുത്തി - ഇരിഷിമാർ - ദനാ - മൃഗം - മിരികം - മൃമി - കിരിമി - അമൃത് - അമർത്ത - മ - മ - അമരെത്ത - ശൃംഖല - ചങ്ങല)

---

* തത്ഭവം എന്നതൊ സംസ്കൃതപദത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച നാട്ടുവാക്ക ---

രാജവി - രാജജ്ഞവി (൨൧)

പല ഐകാരങ്ങളും അയികാരമായി എഴുതുന്നു - ഉ.
മയിക്കിലി (ര-പ) = മൈക്കിലി, പയിമ്പാൻ

ദീൎഘസ്വരങ്ങൾ (ഭേദം)

§ ൨൬. ആകാരം ശബ്ദാന്തത്തിൽ പലപ്പോഴും ലഘുവാകുന്നു (പ്രാവ, പ്രവ - വെണ്ടാ - വെണ്ട - ഇല്ലാ - ഇല്ല - മാ - അരമ - തെങ്ങാ തെങ്ങ) - അ ആറാമത്തെയും ഇതിൽ വകാരം ചേൎന്നിട്ടും - (പിതാ - പിതാവ്) വാചകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലൊ അകാരം ചിലപ്പൊൾ ദീൎഘി ച്ചു കാണുന്നു - (എന്നികാ - അറികാ) -

§ ൨൭. ഇകാരവും ഉകാരവും പലതും ശബ്ദാന്തത്തിൽ ഹ്രസ്വമായി പൊകുന്നു (ലക്ഷ്മീ, ലക്ഷ്മി, ഝം ഭ്രൂ - ഝം ഭ്രു) - വാചകാന്തത്തിൽ ദീൎഘം പൂൎവ്വ ഭേദമല്ല (അല്ലീ - ആകുന്നൂ - വീരൻ ഉരെക്കതൊട്ടു - രാ - ച)

§ ൨൮. ഒകാരം ചിലതു ഹ്രസ്വത്തിനിന്നും (ഒടം - ഓടം) ചില ഉ താലവ്യാകാരത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നു - (അവനെ - തമിഴ് - അവനൈ, തെലുങ്ക - അവനു - ചില തത്സമകന്നികകന്നുകന്നു - (ഉടയ - ഉടെ - കുറയ - കുറെ - ഇവ ശബ്ദങ്ങൾക്കു ചിലപ്പൊൾ ഉ ച്ചരിക്കും കാണുന്നു - (നമ്മെയും അയക്ക - യകാരത്തിന്മുമ്പിൽ)

§ ൨൯. ഐകാരം ചില ശബ്ദാദികളിലും അകാരത്തൊടും മാറി പൊകുന്നു - (ഐമ്പതു - ആയമ്പാടി - ഐമ്പാടി - അമ്പതു - അമ്പാടി) - ശബ്ദമദ്ധ്യത്തിൽ ആകിലൊന്നും ഐ എന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങളും പാട്ടിൽ എഴുതി കാണുന്നു - (കൈ - കയ്യി - തൈൽ തയിർ - വൈൽ - വയൽ - കൃ - ഗാ - തൈലൊക്യം - ത്രയിലൊക്യം - കൊ - രാ - കയ്യിതവം - രാ - ച) - - ച എന്ന താലവ്യത്തിന്മുമ്പിൽ ഐകാരത്തിന്നു നല്ല സ്ഥിരതയില്ല - (കൈക്കു കൈകെട്ടു - കെട്ടു) നകാരം പരമാകുമ്പൊൾ ഞകാരമാകിലുമാം - (ഐന്നൂറു - അഞ്ഞൂറു)

§ ൩൦. ശബ്ദാന്തത്തിലെ ഐകാരം എല്ലാം താലവ്യാകാരമാകുന്നു - (ദ്രാവിഡ) എങ്കിലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നും മറെറാന്നതെക്കാ ണും പാട്ടില്ലെങ്ങ -

§ ൩൧. ഔകാരം പലതും അവ - ഉപ - എന്നവയിൽനിന്നുണ്ടാ

ക്കുന്നു — ഉപചാരം — ഔദാൎയ്യം — ഔചിത്യം — ഔഷധം — വാഴുന്നവൻ — വാഴുന്നോൻ — കൌതുകം — കൌപീനം — പൌരുഷം — ചൌവരം — സൌഭാഗ്യം — മൌനം

§ ൩൯. ഋകാരം ശുദ്ധമലയാളത്തിൽ ഇല്ല എന്നതൊഴികെ ഋഷികളും — ഋതുക്കളും — ഋഷഭം — ഋണവാൻ — കൃഷ്ണൻ — ദൃഷ്ടി — മൃഗം മുതലായ വാക്കുകളിൽ അത് ഉച്ചരിക്കുന്ന പ്രകാരം രിയായി ഉച്ചരിക്കാറുണ്ടു —

അനുസ്വാരവിസൎഗ്ഗങ്ങൾ

§ ൪൦. അനുസ്വാരം മലയാളത്തിൽ പദാന്ത്യത്തിൽ മകാരസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്നു — അതിന്റെ ഉച്ചാരണം മകാരത്തോടു സമം —

§ ൪൧. വിസൎഗ്ഗം സംസ്കൃതവാക്കുകളിൽ മാത്രം ഉണ്ടു — ദുഃഖം — അന്തഃപുരം എന്നതു ചിലർ അന്തപ്പുരമാക്കി —

§ ൪൨. തമിഴിൽ ആയ്തം എന്ന അക്ഷരം മലയാളത്തിലും ഉണ്ടെന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നു — അതു പാട്ടുകളിൽ മാത്രം കാണുന്നു — അതിന്റെ ഉച്ചാരണം വിസൎഗ്ഗത്തിൽ എന്ന പോലെ ദീൎഘമാത്രമായി ഉച്ചരിക്കുന്നു — ഉദാഹരണങ്ങൾ അകാരാദി പദങ്ങളിൽ കാണുന്നതു — അക്കാ — അവറ്റിനും — ഉഴുന്ന — ഒരൊരെഴു — എള്ളും — ഉരുളും — കണ്ണൻ — കണ്ണോളം — കണ്ണാടി — ഒന്ന — ഓരോ — ഒരുവൻ — അതിൽ — അതുപോൽ — പഴുപ്പ — വിഴ — കിളി — പുഞ്ചിരി — പുതുമ — പൊരും — തീപൊരി — പൊതൽ — പൊൻ — പൊരുൾ — പൊരുന്ന — ഇപ്പോൾ —

വ്യഞ്ജനവിശേഷങ്ങൾ

ഖരങ്ങൾ

§ ൪൩. മലയാളത്തിൽ തമിഴിൽ എന്ന പോലെ അഞ്ചു ഖരങ്ങൾക്കും പദാദികളിലും ദ്വിത്വത്തിലും മാത്രം ഉറപ്പുള്ള ഉച്ചാരണം ഉണ്ടു — പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൃദുക്കൾ പോലെ ഉച്ചരിക്കുന്നു —

ജ — ജാതം, തരം എന്നവകളിൽ പോലെ പ്രകാരംകൊണ്ടിൽ മുട്ട

ഛ —	ഛത്രം, കുട	.	അരചൻ . .
ട —	ടങ്കം, നാണ്യ	.	അടങ്ങു . .
ഢ —	ഢക്കം, പെരുമ്പറ	.	പടഹം . .
ഫ —	ഫലം, പഴം	.	അഫലം . .

§ ൩൭. ഖകാരം തദ്ഭവപദങ്ങളിൽ സവർണ്ണങ്ങളുടെ പകാരം ആകുന്നു — (ശംഖ് - ചങ്കു, ദുഃഖം - ദുഃഖ്യം, മുഖം - മുഖം, കേശം - കേശം, പക്ഷം - പക്കം) —

§ ൩൮. മുൻ ചുരുക്കം ഇരട്ടിച്ചു പദമദ്ധ്യത്തിലെ കകാരത്തിന്നു (ഉണ്ടു) ഒരു ലോപവും മാറ്റവും വരുന്നു (മകൾ - മോൾ - ചക്കു - ചാക്കു - പകൽ - പോൽ - അടിക്കാതു - അടിയാതു, ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു - അവ. പുക ഷകാരം - പുകവാരം - പൂവാകാരി - പൂക്കാരി - വെണ്ണാട്ടുകര - വെണ്ണാട്ടര - വക്കം - വോക്കം - വക്കം - വോക്കം - മഹാകാളൻ - മഹാളൻ) — ഇല വകാരങ്ങളും കകാരമായി ചമയും - (ചുവന്ന - ചുകന്ന - സേവ - ചേക)

§ ൩൯. ചകാരം സവർണ്ണങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ പകാരം ആകുന്നു (ശായും, ജലം - ചലം, ജയന്തി - ചന്തി - ശ്രാദ്ധം, ചാത്തം - ശ്രാവണ്ണർ, ചാത്തിയാർ, ഷഡംഗം - ചടങ്ങു, സേവകൻ - ചേകവൻ, സൂര്യം - ചൂര്യം, ക്ഷത്രിയർ - ചത്തിരർ, ക്ഷാരം - ചാരം, തക്ഷൻ - തച്ചൻ, വിശ്വസ്തം - ചുരുതു, ശുദ്ധിതുന്ന - ഉദയാദിത്യപുരം) —

§ ൪൦. ഇ, എ - എന്ന താലവ്യസ്വരങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ തകാരവും ചകാരമാകുന്നു - (തുള്ളു - ചുള്ളു, മിത്തനാകം - തമ്പനാകം - പത്തു - പച്ചു) - ~~[illegible]~~ - കണ്ണാടകത്തിൽ പോലെ കകാരത്തോടും മാറുന്നു (ചിര - കിഴു - കിര - ചെരം - കെരളം - ചൊണ്ടു - കൊണ്ടു) - പദാദിയിൽ ചകാരം ലോപിച്ചതും ഉണ്ടു (ചിറക - ഇറക - ചെരണ്ടി - എരണ്ടി - ചെണ്ടു - ഏണ്ടു - ചടു - ശ്രവിഷ്ഠ - അവിട്ടം - ശ്രവണം - ഓണം) —

§ ൪൧. പദമദ്ധ്യത്തിൽ മുൻ ചുരുക്കം ഇരട്ടിത്തം (ഉണ്ടു) ചകാരം അതിക്രമിച്ചുകാണുന്നു (അരചു - അര - പരിച - പരിശ - സുചിത്രം -

തെളിച്ചൽ - ശൽ - പൃച്ഛ - പൃഛ്ശാ, ഛുരെയ്ക്ക - ഛുരെയ്ക്കു - ശില, ശില, മട്ട ശില - ഷെരി, ശെരി - ഞാൻ എന്നെടത്തൊ അത്ര പരമാക്കിട്ടുള്ള സംസ്കൃതി - സകാരവും മലയാളവാക്കുകളിൽ നുഴഞ്ഞു ഉരസ്സ് ര, ആലസൽ, കുട്ടസ്സ്, ത്രാസ്സ് —

§ ൫൨ - ടകാരം സവൎണ്ണങ്ങളും ഷകാരത്തിനും പകരം ശ്രദ്ധൊ - ചാട്ടു, ഡിമ്പ - ഇടക്കാ, ചണ്ഡം - ചാണ്ടം, ഷണ്ഡം - ചെടം - പൃഷാടം - പുള്ളിമാൻ ഗോഷ്ഠം - കൊട്ടി - ഷഡ്ഗ്വൽ, കട്ട് മുതലായവറ്റിൽ ടകാരം അതികം നടപ്പു - പ്രാപ്തി - രാപ്തി - പിന്നെ മലയാള ടകാരം വല്ലിത്തുങ്ങളിൽ കാരത്തിൽ നിന്നു ലഘുവായ്പോരുന്നു - പ്ലൂ - കാട്ടുക - ഉണ്ണുക - കെട്ടു - കെട്ടു

§ ൫൩ - തകാരം സവൎണ്ണങ്ങളും സകാരത്തിനും പകരം ദ്രമിഡ - ദ്രമിള, ഔഷധം - ഔതൊ, സന്ധ്യ - ചന്ത - സ്പൎശി - തൊട്ടി - സന്ദ്യം ക്രോട്ടുടകാം - സന്ധി - ചെന്താമരകം - അന്നം - മിന്നിമിനിക്ക - തെറിക്ക - തവെ - ശാ - മാനസം - മാനതം - മുക്കു - മുത്തു - രാ - ചാ) - താലവ്യശക്തിയാൽ തൻ തകാരം ചുരുങ്ങി പിരങ്ങു - ചിലൊ, തെന്തു - അഞ്ചു ധരിത്തു - ച്ചു - പിന്നെ സകാരത്തൊടും മാറുന്നു - ഗ്രാമത്തു - ഗ്രാമസു - വാതിൽ, വാതി ൽ - വാതിൽ, താളം - സാളം - തന്ത്രാങ്കം, സന്ത്രാങ്കം

§ ൫൪ - പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൂൎദ്ധന്യകാരം ഉച്ചാരണം ലിലൊപ്പോലെ പം വരും - താമ്പൂരി - താമ്പൂരി, നമ്പൂരി - നമ്പൂരി - അമ്പൂതം - ആ മ്പാ, സൽ മുതലായവറ്റിൽ യകാരം വരുന്നു - (ഡ്, # ട്ചിൽ കണ്ടപൊ ലെ § ൫൫)

§ ൫൬ - പകാരം സവൎണ്ണങ്ങളും പകരം ഫലകം - പലക - ബന്ധം - പന്തം - ഭട്ടൻ - പട്ടൻ - ഭം ഭം - കുമ്പാ - പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൂൎദ്ധന്യകാരം ഉച്ചരിയ്ക്കും വകാരം ആകും ലൊപിച്ചു പൊകയും ആം - ഉപാദ്ധ്യാ യൻ - വാദ്ധ്യാൻ, പാട്ടു - തറവാട്ടു, നിലവാട്ടു, കിട്ടി - കിഴൊട്ടു, തി ന്നു - തിന്നു —

അനുനാസികങ്ങൾ

§ ൫൭ - അനുനാസികങ്ങൾ പൂൎവ്വമലയാളത്തിൽ ങ്ങ - ഞ്ഞ തുടങ്ങിയ അവ ങ്ങളിൽ ച, ട (ഴ) ത, പ എന്നവ വൎഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉള്ള - (§ ന്ന.

[illegible]

൫൮. ൫൯. മിന്നു· ന്നു· ശാന്താ- ചാത്തൻ- സ്വാതി- ചോതി- അസ്ത്രം- ചു
ക്കു, കാഷ്ഠം, കാട്ടം- കുഷ്ഠം, കുട്ടം- വിഷ്ണു, വിണ്ണു- ഹംസം, അന്നം-
കംസൻ, കഞ്ചൻ)

൭൫൧– വിശേഷാൽ വടക്കിലസകാരം മുതലായത ലൊപിച്ചുപൊകും-
(സഹസ്രം- കണ്ണൂടകം സായിരം- ആയിരം- സിംസം, ഒരയം- സി
ഹളം, ഒരെഴം- സന്ധ്യ, അന്തി)– അതുപൊലെ ൭൫൦– ഷി
ന്നൊഹകാരം (ഹിതം– ഹാലൊകത്തിതം– മാ- ഭ്രാ- ഹാരം– മാറത്തു
ചാർത്തുന്നൊരാരം– സ്നേ- ഗാ- കായ്കളും– കളും– അഭിഷേകം– ആറും ശ്രു
കൊ- ഗ്രി ഒരെണ്ണ)–

൭൫൨– ഇപ്പോഴത്തെ ശ·സ· ഈരണ്ടിലമലയാളവാക്കുകളിലും അഴ
ഞ്ഞിട്ടിക്കുന്നു (൭൫൧)– ഷകാരം ഴകാരത്തിന്നു വെണ്ടിക്കാണുന്നതും
ഉണ്ടു– (ശ്രേഷ്ഠം, ഉഴത്– മുഷിക്കുക) - ഹകാരം ഒഹരിമുതലാ
യതിൽ അറവിപാസിക്കളിൽനിന്നുണ്ടായത–

അനുനാസികങ്ങൾ

൭൫൩– അനുനാസികങ്ങൾ മുമ്പുള്ളഖരങ്ങളൊടു ചെൎന്നുവരു
ന്നവലിടിയിലും ഒരൊന്ന തന്റെ തന്റെ പഞ്ചമത്തിനാം വിക
ല്പിച്ചുവരുന്നു–

ങ്ക– ങ്ങ (മൃഗം– കാടു, മൃഗങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ സിംഹം– സിങ്കം, സിങ്ങം
ചൈങ്ങലം, ...ങ്ങൾ)-

ഞ്ച– ഞ്ഞ (നെഞ്ചു– നെഞ്ഞു– കാടിംചുരൻ– കാടിഞ്ഞൂരൻ– ഞ്ഞിഞ്ചു–
ഞിഞ്ഞു)–

ണ്ഡ– ണ്ണ (ദണ്ഡം– ദണ്ണം– ഇഷ്ടണ്ണം [illegible], കുഡുംബം ഒന്നാവ
ഉച്ചാരണത്തിൽനിന്നുകൂടുമ്പൊഴെന്നപൊലെ)- ന്ന

ന്ത– ന്ന (വന്തു– വന്നു– പറ്റുന്തു– പറ്റുന്നു)-

ന്ദ– ന്ന (ചന്ദനം– [illegible] – ചന്നനം– വൈ- ശ)

മ്പ– മ്മ ([illegible]– അമ്പു [illegible]– [illegible] വൈ- ശ-
[illegible])

ന്റ– ന്ന (എന്റൊൽ– [illegible]– എന്നാൽ– മുൻറു– മൂന്നു– ഇന്റു– ഇന്നു) ൻ

§ ൭൦- ങകാരം ദ്വിത്വം കൂടാതെ സംസ്കൃതവാക്കുകളിലെ ഉള്ളൂ-
(ദിങ്മുഖൻ- ശൃംഗം- ശാൎങ്ഗം)

§ ൭൧- ഞ ന ഈ രണ്ടും ചകാരത്തിന്നും പകാരം കൂടിന്നും- (ഞാൻ-
പഞ്ചയാൻ- ഞണ്ടു കൎണ്ണാടകം- ചഞ്ചു. ഒടിനാ- ഒടിച്ചു- ചൊല്ലി
നാൻ- ചായാൻ- നകം- ചുഗം- നിന്ന- കൎണ്ണാടകം നെറ്റി)

ഉ § ൭൨- ണകാരം പലതും ഴ ളങ്ങളിൽനിന്നു ജനിക്കു
ന്നു- (കോൾ- കൊണ്ടു- വിൾ- വിണ- തൊഴുതു- തൊണ്ണൂറു
ഉൾ- ഉണ്ണാം- പഴ- ഉണ്ടായി തു. ഗാ. വെൾ- വെണ്മ
വെള്ളിലാവു- പരം പരമായാൽ ണകാരം മാഞ്ഞുപോകിലും ഉണ്ടു
(വണ്ടു- വെൾ- കാണ്- കാണു- കണ്ടു- കണ്ടു)

§ ൭൩- ൻ ന ഈ രണ്ടിന്നു പണ്ടെ ഭേദം ഉണ്ടു- ഇപ്പോൾ ഒരക്ഷ
രം തന്നെ എന്നു തോന്നുന്നു- നകാരം (ന) പദാദിയിലും ത
വൎഗ്ഗത്തോടും നില്ക്കുന്നു- ൻ (ഩ) പദമദ്ധ്യത്തിലും പദാന്തത്തി
൦ ലും റകാരത്തോടും ചേരുന്നു (ഩല- എന്നു- കന്റു- ഩാ
൩ ന്ത്യന്ത- എൻ്റെ ... ഞാൻ ആറു- പിന്നെ എന്ന
ത്തിൻ പലപ്പോഴും ലകാരത്തോടു മാറുന്നു (നല്ല- നമ- പൊൻ-
പൊല്ലു- ഗ്രന്ഥം, ഗ്രന്ഥം- ഗ്രന്ഥം) എന്നതു (നമിച്ച നെറ്റി) തെല്ലു
തെക്ക- ഞാൻ- (അമിഴ്നെറ്റി) ചൊല്ലു-

§ ൭൪ മകാരം അനുനാസികങ്ങളുടെ ശേഷം വകാരത്തിന്നു പ
കരം നില്ക്കുന്നു (ഉൺവാൻ, തിൻവാൻ- ഉണ്മാൻ, തിന്മാൻ എന്നു
വരുമ്പോലെ ഞാൻ മാർ അതിരുണ്ടും എന്നവകൂടും ഉണ്ടാം- § ൭൫.

യ- വ- എന്നുള്ള വ്യഞ്ജനങ്ങൾ

§ ൭൬. യകാരം താലവ്യസ്വരങ്ങളോടും വകാരം ഓഷ്ഠ്യസ്വരങ്ങ
ളോടും സംബന്ധിച്ചതാകകൊണ്ടു രണ്ടിന്നാലും സന്ധിയിലും മറ്റും
വളരെ പ്രയോഗം ഉണ്ടു- വിശേഷാൽ വകാരം പലതും താലവ്യസ്വ
രങ്ങളാൽ യകാരമാകുന്നു (തീവൻ- തീയൻ- അറിവിക്ക-
അറിയിക്ക- നെടുവീൎപ്പു- നെടിയീൎപ്പു, പറവാൻ- പറയാൻ)
§ ൫൭. ൬൨. ൬൩. ൭൧-

ദോഷിവൻ = തെറ്റുകാരൻ ര.ച.

വടക്കെയിലെ യകാരം സ്വരമായ്ത്തീരും § 21 (യമൻ = എമൻ
ശൈശവം കഴിഞ്ഞെവ്വനം വന്നു (സന്താ. ഗോ. ൨) = യൌ

ഓർക്കാപ്പുത്തിരൻ (൧൮൪൮)

§ ൬൧. തിയകാരങ്ങൾ ചകാരാദികളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു — വാച്; പത്തി — പൈ — പഃ ത്തി, അരയൻ — ചൻ — | അയൻ — ഞ്ഞൻ — രയർ — രാജാ — രേവതി — വിശാഖ് — ചതയം — ഗന്ധർവർ അശ്വതി — ഉത്രാടം — മറ്റെവിടവും കാരങ്ങളുടെ ശേഷം കാണുന്ന — ചൊന്ന — യാമം — ചാമം — പെരുമ)

§ ൬൨. അയ്കാരം (ഐ) എഴുത്താൽ ആദിയിലെ ശബ്ദങ്ങൾ കൂടുന്ന — നാരായണൻ ശ്രീകാരന്തം പാണ്ഡവ ല്ലാ — അതിനെ അല്ല — നായ്, നായ്ക്കൾ എന്നു ചൊല്ലുന്നതു — അത്തുവാരണത്തിലും എഴുത്തിലും പലപ്പോഴും ലോപിച്ചു കാണുന്നു — പ്രകാരം — പാട്ടു — പാടീട്ടു — പാണ്ടി — തെങ്ങ — തേങ്ങ — പുരാണങ്ങളിൽ പിന്നെ എഴുതുമാറുള്ള (ശകു — ശ്വശുരു) — ആകാശം — ആശയം — മനസ്സ് ഗതി —

§ ൬൩. വകാരം ഉകാരത്തോടു ചേരുന്നതാൽ പലപ്പോഴും ലോപിച്ചു പോകും — കൂട്ടുവാൻ — കൂട്ടാൻ, വരുവാൻ വരാൻ — ഉപദേശം ഉപ ദേശം — കല്ലുവിടവും — കല്ലാടവും — വരമ്പിൻ വഴിൻ — മിട്ടുവിക്ക, മിട്ടിക്ക) § ൫൨. ൨൨. ഒപ്പം സ്വരം ഇകാരവും എഴുതും — (ദ്വന്ദ്വം)

§ ൬൪. അനുസ്വാരശേഷം മകാരത്തോടു ചേരുന്നു — (ഉ) മതി — വസ്തുതി — അമ്മാമൻ — അമ്മാൻ — പെണ്ണു — മണ്ണു — ദിനം — മിനം — ദ്വി — ദ്വയം — ദിശ — ദിശ —

രേഫാദികൾ

§ ൬൫. ര — റ — കാരങ്ങൾ രവും റവും തമ്മിൽ നന്നായി ഉച്ചാരണങ്ങൾ ആകയാൽ രണ്ടാമത്തേതാകുന്ന അക്ഷരങ്ങളിൽ മാറുന്നു (മാറ്റ — മാർ — കൂറു — കൂർ) തന്നുരാൻ — വെറു — വെറുപ്പുകൾ — — മിന്നാസംസ്കൃതത്തിലെ അർദ്ധരേഫം കി — റു — രണ്ടാകും ദ്രാക്ഷം — രക്ഷം, ശബ്ദങ്ങളിൽ ക്ഷിക — ൭൫൫) പല്ലാക്കും ലോപിച്ചു പോകും (മുള്ളു — മുള്ളു)

§ ൬൬. ക്ഷകാരമിത്തുടങ്ങിവിടെ ഉച്ചാരണ വർഗ്ഗങ്ങളിൽ കാരം തന്നെ വടപ്പൂ (പ്രകാരം — പിറകാരം, ആശ്രയം — ആസ്ത്രേയം — ഗ്രുള്ളു — കുറുക്കൾ) ശൌരി — ചുരണ്ടി — സൂത്രം — സൂത്രീ — സർവ്വം — ഗം — തട്ടവാണം — (ശരിയ — ശരി)

§൧൩൭. റകാരം ചിലതിൽ ദ്വിത്വമാകകൊണ്ടു ഇരട്ടിച്ചു വരുവാ
ൻ പ്രയാസം. വകയിൽ അനുനാസികത്തോടു ചേർന്നു വരാറുണ്ടു
സംസ്കൃതങ്ങളിൽ പദാന്തത്തിൽ ചിലപ്പോൾ റകാരമായി മാറുന്നതാകയും
ഉണ്ടു. (ദീർഘിതം. കിഴിൽ)

§൧൩൮. ഖരാക്ഷരങ്ങളും ന. ല എന്നവറ്റിൽ നിന്നു തോന്നിയ ൽ-ൻ
ദൃഷ്ടാന്തം. എൻ-ഇൽ-ഇല്ല. നിറ്റു. നൽ-നല്ല-നന്ദു, നന്ന-മുന്നം
മുൻ-ഇറ്റു. കിന്റു-

§൧൩൯. പദാദിയിൽ ചേർന്ന ഖരത്തിൽ-അ-ഇ-ഉ-എന്നവ മുമ്പിൽ
വരും-(§൧൪൨. ഏഷ. ഏത-) അതുപോലെ ഇതത്തിലെ ഒഴിവും പോ
കി-(ഉരം-ഉരത്തു-ഉലപ്പോഴ പദാദിയിൽ സാധുവാകുന്നു.

§൧൪൦. ഒരു ചിലപ്പോൾ ലകാരത്തോടു മാറുന്ന (പ്രത്യയ. പരിശ
ിലം-തീര-പക്ഷം-വട്ടക-ഇരത്തി (ഇരട്ടി) ഇലത്തെ (ത്രമിഴ്-
ലകാരത്തോടും ളകാരത്തോടും വട്ടവാകിൽ പോലും ഉണ്ടു-(പ്രാമന്ത്
ചാമൻ- രവിങ്ങ, ദക്ഷിണങ്ങ- ചങ്ങ- ചങ്ങ, മങ്ങ-

§൧൪൧. അർദ്ധലകാരം സംസ്കൃതത്തിലെ അർദ്ധ. ത-വർണ്ണങ്ങൾക്കു (ദ്രാവിഡ
തമിഴിലെ അർദ്ധറകാരത്തിനും പകരം. ധരം-(ഉത്-പ്രയത്നം-
മത്സരം, ഉൽപത്തി- ആത്മാ-ഇങ്ങനെ അർദ്ധതകാരം- അത്ഭുതം-
അത്ഭുതം, പാൽ-ഇങ്ങനെ അർദ്ധദകാരം. തല്ലുരി കൾ തമിഴിൽ
റവരം. മുതലായതിനെ ഒക്ക ദ്രാവിഡം.

§൧൪൨. ലകാരം ദ്വിത്വ ഖരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നപോൾ പലിശ
പോകിലുമാം (ശില്പം- ശില്പം- കാല്പ്പൻ- കാമൻ- പാൽതൈര്ദ്ദ-
മെത്ത അരം- കാത്തു (പ. ത) വായിലൂടൻ- വായിക്കൽ- വാതൽ-
കൊമ്പിക്കൽ- വടക- വള്ളുവാ- തെരുകാരം. മുൽക്ഷേമം- മുൽക്ഷ
മം-പ്പിക്കൽ മമാക്കുന്നം- തെക്കേണെന്നപോലെ- (§൧൩൮)

§൧൪൩. ദീ. ത്രീ. എന്നവറ്റിൽ നിന്നു അവശേഷമായിട്ടുള്ളവന്ന
സാമ്യമായ ഴകാരത്തിനാകും വരും- (തളപ്പോഴ്- തളപ്പോൾ-
ത്ര ദിക്കപ്പോഴും- തളപ്പോഴെ- പുകിൾ- പുകിഴ്ന്നു- തമിഴ്- തമി
ള്- തമിഴിൽ ഴകാരം- ഴ- ഷ- ള- എന്നവറ്റിന്നു പകരം

പററ·റും എന്നിങ്ങനെ ഒരു കുത്തു ചെയ്തു കൊണ്ടു കൂന
റകാരങ്ങടെ എഴുതും (= പററു ററും) ര. ൨൧.

ഇലക്കണന് = ലക്ഷ്മണന് (രാ. ച)

ഉക്ക = ഉക്കുക

ആകൎഷണം (നാവി- നടപ്പു- ശ്രീയം- തമിഴ്- സിംഹം- വരാഹം- അ
നമ്പം- അനിഴം- കലയം- മിഴകം- കൈവ-ശം) ൟ കാരത്തിൽ നി
ന്നു ജനിക്കും (കൊച്ചു- കാണ്ടു, തമിഴ് കാച്ചി) യകാരത്തോടും
സംബന്ധം ഉണ്ടു (മക്കത്തായം- ഴം- ആദിയന്നതിൽ തന്നെ ആശ്ലേ
ഷം)-

§ ൫൬. ളകാരം സംസ്കൃതത്തിൽ ഡകാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകും (മേഖം- കോ
മളം, കൊളമ്പു)- അതു ട- ഡ- എന്നവറ്റിന്നും പകരം നില്ക്കും (§ ൫൫ വസ്തം-
ബന്ധം- ണ- ഴ- കാരങ്ങളോടു സംബന്ധം (§ ൫൧- ൫൪)

§ ൫൭ പദാദിയിൽ ഒകാരം ഇല്ല (എങ്കിലും മഹാരാഷ്ട്രർ, ബ്രാഹ്മ
ണർ എന്ന ഒരു പക്ഷം ഉണ്ടു- പിന്നെ ത്രി- ത്ഥാദികളിൽ റകാരം വരു
മ്പോലെ (നം. ൫൦) ഋാദികളുടെ തത്ഭവങ്ങളിൽ ഒകാരം നടക്കും- ഉ- ം
ഋദ്ധി- ഇരുശരിശ്ചികം- (ഇരുട്ടം)-

§ ൫൮ അല്പ ഒകാരം ഖരാക്ഷരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ലകിച്ചു വൊക്കും
(മക്കൾ) ആയം. കാച്ചു- കാക്ക- (§ ൫൭)- ഴകാരവും കൂട അങ്ങ
നെ തന്നെ- (കമിഴ്- കമിക- കമിച്ചു- കമിഴ്- കമുത്ത)- ഒക- ഓ-
ഒച്ച- ഉരക്ക- പോഴു- പൊത്തു)

പദാംഗങ്ങൾ

§ ൫൯. ഓരോരൊ പദത്തിൽ എത്ര സ്വരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാൽ അത്ര പ
ദാംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു- അതിൽ സ്വരാന്തമായതു തുറന്ന പദാംഗം (ആ-
പൊ- ചു) വ്യഞ്ജനാന്തമായതു അടെച്ച പദാംഗം (മൺ, മുൻ, മു
ൽ, കാർ, വാൾ, തീർ) ചെയ്യുന്ന എന്നതിൽ (ചെയ്- യുൻ- ന) മൂ
ന്നു പദാംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു- അതിൽ രണ്ടാമത്തവ അടെച്ചവ, പിന്നെത്ത
തുറന്നതു-

§ ൬൦. പദാംഗം ദീൎഘം എന്നു ചൊല്ലുന്നതു അതിലെ സ്വരം ദീ
ൎഘം എന്നു വരികിലും (വാ- തിൽ) അതിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ രണ്ടു വ്യ
ഞ്ജനങ്ങൾ കൂടുകിലും തന്നെ (മിന്നു- മിൻ- നു) ശേഷമുള്ളതു ഹ്ര
സ്വപദാംഗം- ആകയാൽ വൃദ്ധി പകാരത്താൽ എന്നതിൽ
(വൃ- ദ്ധി- പ- കാ- ര- ത്താൽ) എന്നാറു പദാംഗം ഉള്ളതിൽ

ഷാകും നാലാം ഌസ്വരത്തിന്നും അങ്ങിനെ മറ്റ രണ്ടെഴുത്തുകൾക്കും ദീൎഘ
മാകുന്നവ ലോപമായ്പോയി. ഹ്രസ്വങ്ങൾ തന്നെ —

§൧൭. ഉച്ചാരണത്തിൽ ഏകദേശം ഐ ഔ എന്ന ദീൎഘങ്ങളെ എന്ന സന്ധ്യ
ക്ഷരങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും തമിഴിലും അധികാൎയ്യങ്ങൾക്കു മാത്രമുള്ള ഉച്ച
രിപ്പാനുള്ളവ — ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ എകാരം ഒകാരം ഇവറ്റിന്നു — അതിൽ
ഹ്രസ്വസ്വരം ഒരു മാത്രയും ദീൎഘം രണ്ടും ഐ; ഔ ഇവറ്റിന്നു ഒന്നര
മാത്രയും ഉള്ളതുമാകുന്നു — അരക്കാരവും വ്യഞ്ജ
നങ്ങൾക്കു അരമാത്രയുള്ളവ എന്നത്രെ —

§൧൮. വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കു ഏകദേശം ചൊല്ലുന്ന ദ്രാവിഡമലയാള
ത്തിൽ ഉള്ള സംസ്കൃതത്തിൽ മാത്രം വിധിയാകുന്നു — അതിൽ
ഉദാഹരണം എന്നു മലയാളത്തിന്റെ വൎണ്ണത്തിൽ ചേൎക്കുന്ന
പ്രകൃതി — വികൃതി — മാത്രം — മാത്രാസ്വരം ഏതു വ്യഞ്ജ
നങ്ങളെ വൎണ്ണിക്കുന്നതും എന്നു ദ്രാവിഡം നൽ — ദ്രാവിഡം ൽ
മ. ക. വഴിച്ചു — വഴിച്ചൊഴുകു — ഉള്ളും — ഉലക — ശാസ — സൂൎയ്യ — തീജ
വ് — തുറിച്ച — തെളി — നിഴലു. മ.

§൧൯. മലയാളത്തിൽ ദീൎഘസ്വരങ്ങളാൽ ചുരുക്കങ്ങളും പ്ര
സാരണത്താൽ വ്യഞ്ജനദീൎഘത്തിന്നു രണ്ടുവകങ്ങൾക്കു
ഉണ്ടു — (ആല — ആറ — ഏഴ — ഓല — ഓല — ഉള്ളു — ഉലൽ — പെട്ടു
കൊള്ളു — ചെട്ടിയാരും — പട്ടാളി — പട്ടം — ആറ്റരാൽ — തുടങ്ങാൻ —
ദീപം — ചെമ്പ —) ഇവിടെയും മാത്രാസംഖ്യ ഏകദേശം ഒന്നു
തന്നെ —

സന്ധി

സ്വരസന്ധി —

§൨൦. സംസ്കൃതത്തിൽ ഉള്ളതു പോലെ മലയാളത്തിൽ സംഹിതാ
നിയമങ്ങൾ ഇല്ല — രണ്ടു പദങ്ങളിലെ സ്വരങ്ങൾക്കു തങ്ങളിൽ കൂടു
ന്നതിന്നു ഈശ്വരൻ — മഹേശ്വ — സൂൎയ്യ — ഉദയം — സൂ
ൎയ്യോദയം എന്ന പോലെ സ്വരയോഗം ഉണ്ടാകയില്ല — രണ്ടി
ന്റെ നടുവിൽ യകാരം വകാരം ചേൎക്കുന്നു — അല്ലാതുള്ളവ —

+ [illegible]

[illegible] - [illegible] (13)

[illegible]

[illegible]

എന്നവ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ ഉന്നസ്വരങ്ങളുടെ നടുവിൽ നില്ക്കുന്നു – സംസ്കൃതാ
ചാരവും ഉള്ള ഭമാഷിക്കാണുമാറുണ്ടു – (ദുഃഖമന്ന്യെ നല്ലാതെ – ദ-ന)

§ ൧൮. പദാന്തമായ അകാരത്തിന്ന പണ്ടു വകാരം അന്തരാളം ചേൎന്നു –
വ് – ഇടം – അവിടം – പലവാറും – മ. ഭാ. പലവുരു – കൈ – ന – ചെക്കു – വാ
റെകെ – ഉ – മിഴയാറും – ഒക്കവെ – പുതുക്കവെ – (കൂട – വ് – എതാനും മ. ഭാ.) –
എങ്കിലും താലവ്യാകാരത്തിന്ന അതിനെ വെണ്ടുന്നു – ഷ് – ഉ #. ചെ
ല്ലേണ്ടില്ല – യകാരം ഇപ്പൊൾ അതിനെക്കൾ അധികം (ഉ)ച്ചരിക്കുന്നു – (ചെ
ങ്ങളെയാം, അല്ലയൊ – പണ്ടയാൾ)

§ ൧൯. പാട്ടിൽ അകാരം പലതും ലഭിക്കുമൊക്കും –
അ — അ = അറികാമിതെന്നെരാരം – മ. ഭാ. വരുന്നല്ലൊൾ, വെണ്ണകട്ടുണ്ണി
അ — ഇ = അല്ലിഹ – അരുകുള്ളിവൻ – (കെ – രാ)
അ — എ = ചെല്ലുന്നു ഒക്കെപ്പെടാ – നല്ല വെള്ളം (ര. ച)
അ — ഏ = ഇല്ലെന്നു അതെ (പ – ത)
അ — ഐ = ഇരുളുക്കു – (കെ – ന)
അ — ഒ = വിരിമുറിഞ്ഞൊഴുക (അ – ര)

§ ൨൦. ഇ – ഈ – എ – ഏ – ഐ – എന്ന താലവ്യസ്വരങ്ങളുടെ അന്തര്യ
കാരം തന്നെ (വഴി – യരിയൊ – ഋ – ങി – എന്നിങ്ങനെ വിലപ്പെട്ടതിന്റെ യൊ
ഗം കൊണ്ടിട്ടാം (ന്നൊരിരുപ്പെല്ലാം – മ. ഭാ. = നൊരിപ്പിട്ട – ചൊല്ലില്ലയൊ) –

§ ൨൧. അരയകാരത്തിന്നാധാരസ്വരം എങ്കിലും പരമാകുമ്പൊൾ തെളി
ല്ലുന്നവന്നല്ല – എറിക്കാട്ടു – കണ്ടെട്ടുത്തു – ഉ ഒ എന്ന കാരം തുടങ്ങിയോഷ്ഠ
സ്ഥ്യസ്വരങ്ങളുടെ അന്തര്യവകാരം തന്നെ (ഉതരു – പും – പൂവും, ഗൊമാ
കുവും – തിരുവൊഴുത്തു – വിളിതിൽ രണ്ടു നടപ്പുണ്ടു – (ഒരുത്തവും – അത്തും – ഒ
പാകുന്നവൊ – പൊന്നൊ – മുന്നേവെന്നു – (കെ – രാ) – ഭാരതണ്ണു – വരുന്ന [൧൬൫]
വെങ്കിൽ – വരുന്നെങ്കിൽ – വിശെഷുവെന്ന (കെര)

§ ൨൨. ഋകാരം സ്വരങ്ങളിൽ പരമാകുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാ
യിരു –
അ — ഋ – മറുത്തുടക്കും (കൃ – ഗാ)
ഉ — ഋ – അങ്ങൊഷി – കെ – രാ – നാല്പുണോം – മ. ഭാ.
ക്രുദ്ധം പൊഴുതുകൾ (ദാഗ)

പിന്നെ ഒന്നുഷ്ഷി ഇരുഷ്ഷി മൂഷ്ഷി നാലുഷ്ഷി (നാലുഷ്ഷി) രണ്ടും കാണുന്നു-

മ- ഭാ- മഹാമിരുഷ്ഷി കാല്- കെ- ഉ-

| ആ § ൫൦. ആകാരത്തിന്നു വകാരം തന്നെ വരുന്നതു ഏറിയൊരു- വ

വെന്നു- കൃ- ഗാ- താവെന്നു- കൃ- ഗാ- അശ്വാവായി, പ്രഭാവായി-

കെ- രാ- എങ്കിലും യകാരം തന്നിട്ടും അപ്രത്യക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു- പ്രാ

യെന്നും ത്രിശായെന്നും- ഒ- രാ- ദിവാനികൾ എന്നല്ലാതാനം- ഭക്ത്യാ

യവാൻ- മ- ഭാ- ലക്ഷ്മിയായിവച്ചു- വിരിയാമിവൻ- കെ- രാ- വരായല്ലോ

അ- ര- കല്ലാമിതു- മ- ഭാ- നൂറല്ലായെ- (കൃ- ഗാ) - വെണ്ടായെന്നു

| ഉ കൂറുമിപൊരിട്ട | വെണ്ടല്ലോ- ദ- നാ-

§ ൫൧. എകാരം യലത്തിന്നും പാട്ടിലും നാട്ടിലും ലോപം വരും- കറയാ

തെമിരുന്നു- കറയാതിരുന്നു- കൃ- ഗാ- കാണരുതല്ലാവരും- കെ- രാ- പിന്ന

ടക്കാം- (വ്യാ- മാ)

§ ൫൨. ഒകാരത്തിന്നും ഔഷ്ഠ്യം ആയിത്തം വകാരം തന്നെ തുണ-

പോ- വ്- ഉ- ഓ- എങ്കിലും യകാരം കൂടെ കാണുന്നു- ഉണ്ടായെന്നു-

അരക്കായെന്നു- കൃ- ഗാ-

വ്യഞ്ജനസന്ധി

§ ൫൩. മലയാളത്തിൽ വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കു സംബന്ധമായിട്ടില്ലെങ്കിലും

തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും ഉള്ള സന്ധി ഭേദങ്ങൾ പിന്നിട്ടു ഭേദമായിട്ടും സമാ

സത്തിൽ അധികമായിട്ടും കാണും-

§ ൫൪. അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ

ൻ — ച. മഞ്ചിരപ്രപഴയത്തവെൺചാവൽ- രാ- ച

ൺ — ത. വിണ്ടലം

ൺ — ദ. ഖണ്ഡിരം- പ്രാ. തൊ എണ്ടിച്ചയിലേം (ര. ച)

ൻ — ക. ആമിക്കിഴ-

ൻ — ച. അയച്ചൊന്നു (കൃ- ഗാ) ആകിഞ്ചുവട്ടിൽ പൊങ്ങ

രട്ടു- കെ- രാ-

ൻ — ന. അവനൊൻ (മാന്ന)

ൻ — ത. ഞാൻ- ഞാൻ-

സ്വരത്തിലകൃതിയിൽ ഋകാരത്തിന്റെ പ്രകാരം [illegible] - ൨.
[illegible] (ദാഗ. ന)

മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ [illegible]
[illegible] - ൨.
[illegible] = [illegible] (ര.പ)

൰ൻ - മൊററം (ര. ച. ൱൮, ൬) ഇപ്പോൾ മെരന്തരം
എന്നായി - പൊൽതൂട - പൊററുടി (൨൪൬, ൬)

ദിശകടന്നാ ൰ ഏന്നു ‍ക്ഷകാരന്. (ര. ച. ൪൩, ൬)

ൻ— പ. ഒന്നൊന്നിറ (ഷിപ്പു)

ൻ— പരം. മുല്ലപ്പൂ, പൊല്ലപ്പം— പൊൻപൊൽപ്പൂറു ക്രമഞ്ചൊല്ലു

മുല്ലക്ക, തിരുമുല്പാട്ടു, ഷില്പാട്ടു

ൾ— ക. വെളിക്കാലികം—

ൾ— ച. വളിഞ്ഞുകെഞ്ചൊല്ലു

ൾ— ത. വങ്ങത്തൊട്ടം

ൾ— ന. വഴന്നംങ്ങൾ— ചാരന്നെരം

ൾ— ച. കാച്ചിച്ചു (കൈ)

ൾ— സ്വരം. നിരൊന്നിച്ചു— ഷിറാക്കി

റ— വ്യഞ്ജനം. ചൊല്പടം— ക്രൂപ്പാടു— ക്രമപ്പാടു—

ൽ— ഖരം. മുതൽത്തളിപാറൽ കട്ട— മണൽത്തിട്ട— ക

ടൽത്തീരം

ൽ— ധ. തിമിൽധ്വനം— തിമിദ്ധ്വനം— മ. ഭാ.

ൽ— മ. വടമെൽഭാഗവതവിരമെൽ (ചാണ്ടിമമെൽ.

നാളുരക്ക്— നെമ്മണി

ൾ— ത. ദിക്കാൾത്താഴം— മഞ്ഞാൾത്തങ്കിൽ— ൾ= ടകെ

ന്നത ത്തക്കനമ്ര കടുത്തി— (ശ്രാന്തി)

ൾ— മ. ന. ഉണ്ണൂഹം— ഉണ്ണാമി— ഷണ്മുഖെ—

(ള്ള) ൾ— സ്വരം. ഉള്ളൊഴിനിടെ (കി. രാ.) ഗാണ്ഡവന്വയഷൊള്ളമെ.

ള്ള— ന (പ. ത).

വാച്ചുനാൾ വാച്ചുനാൾ— വാണൊരാൾ (വാ. ൨. ൩. ൪)

൭. ൩൫. അക്ഷരലോപത്തിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ.

(ഭാഷ) പാപവും— ഒട്ടം ഒഴുക്കവും— ഒട്ടൊഴുക്കവും— വാസ്തവമെല്ലാം,

(ദ. നാ.) നിന്നെക്കുറവെന്നിരിക്കെ കൊട്ടുമെൻവരുമ്പോൾ കൊണ്ടി

ച്ചും വെച്ചിട്ടു ദ്രവശമാകി— വൃത്തത്തിനു— വെ— ച— ഷിന്നഭിന്നാക്കി— നി

ഘെണ്ടാക്കി— നാനാവിധാക്കി— അനെകം തത്ഭവങ്ങളിലും അന്ത്

നരക്ഷാരവർണ്ണലോപം (അകമ്പം— അച്ചു— അംബം— അംബി

വം— ദീപ്— മമ്പം— മന്ത്)

൭. ൩൬. സമാസങ്ങളിൽ പദാദിവ്യഞ്ജനസംക്ഷെപം സംഭവി

…ത്രം ഉണ്ടു - അതിനാൽ ചിലദിക്കിൽ (+) സ്വരദൈൎഘ്യവും വരു
ന്നു - ഉദാഹരണമാവിതു -

ക — എറിഞ്ഞതു (ക. രാ.) വെച്ചൂട്ടും (കേ. ഉ.) - ചെക്കാതെകാ
ണ്ടു - ചെക്കാണ്ടു —

+ - ചെക്കുകൊള്ളാം — ചെയ്ക്കൊള്ളാം - (കേ. ഉ.)

+ - ഇരിക്കുമാറൊക്ക — വെച്ചൊളെ

+ - ചെറുകൊട്ടി — ചെമ്പൊട്ടി - ചെറിപ്പുകതി - ക്ലേശി
അന്നുകൂട്ടി - അന്നൂട്ടി

ന — നരന്നുറിന്നു - അന്നുന്നു - അരികിന്നു -

+ - എഴുന്നള്ളു - എഴുന്നിള്ളു (രാ. ച.) എഴുനിള്ളു - ഏറനാട്ടു
വെണനാട്ടു - ഏറാട്ടു, വെണാട്ടു -

യ — വീട്ടെക്കുമാനൻ - (കേ. ഉ.) വാട്ടമറെറമട്ടർ -

വ — കൊണ്ടുവാ - കൊണ്ടാ കൊണ്ടെന്നു - തരവെണം - ത
രെണം -

+ - ഇട്ടുവെച്ചു - ഇട്ടെച്ചു - (വെള്ളച്ചു).

+ - കൊടുത്തയച്ചു - കൊടുത്തച്ചു - (പ്രാ) ചൊല്ലിവിട്ടതും - ചൊ
ല്ലീട്ടതും - (കേ. ഉ.) രണ്ടുവട്ടം - രണ്ടൊട്ടം - (കേരള)

+ - നല്ലവണ്ണം - നല്ലോണ്ണം (പ്രാ) കേ. ഉ.

+ - ചില - പ്-ഇടത്തും - ചിലേടത്തും (കെ. രാ.) പലേടത്തും —

അൎത്ഥ — എഴുന്നരുളുക - എഴുന്നരുളുക - എഴുന്നെള്ളുക -

൨൧൨. പദാദികളായ ഖരങ്ങൾക്കു - ക - ച - ട - ത - പ - എന്നവറ്റി
ന്നു സന്ധിയാൽ പലപ്പൊഴും ദ്വിത്വം വരും - അവിടെ എല്ലാം
എന്നാൽ —

൧. ഹ്രസ്വസ്വരത്തിന്നു പരമാകുമ്പോൾ - ചിലാക്കി - കി - തി - പ്രതി
ഷ്ഠ - ക്ലേശം - ശബ്ദത്തെ കേട്ടു - അവനെ തെളിച്ചു - (കൃ. ഭാ.) -
എന്നെ - ഭൂരവും എല്ലിച്ചു - (പ്രാ) ഇവിടെ സുഖം - (കേ. ര)
തെക - ത്താളം —

൨. താലവ്യസ്വരത്തിൽ പിന്നെ

പെട്ട devil's post (Alh 77,5)

മഴക്കാലം, പടക്കൂറ്റനം - അരഞ്ഞാൺ - ഓണപ്പൂരം - പുത്തിരിക്കുത്തി
ത്തൊൽ - പൊങ്കിപ്പറ, പൊൽത്തെൻറ - കതിരൊന്നായുരു - (ഭാ
ഞ്ഞി - നന്നായ്ചമഞ്ഞു - നന്നായ്പൂത്തു - (വെ. ച.) പൊ
ട്ടിത്തെറിക്കുന്നതിന്നക്ഷത്രം (കൃ - ഗീ) എങ്കിലും മുലക്കു - വഴിമ
ചാഞ്ഞാൻ - എന്നു മറ്റും ചൊല്ലുന്നു -

ന.) താലവ്യാകാരമല്ലാത്തതിലും കൂട കൂടെ ഉണ്ടു - പ്രേമക്കാരി-
കളെക്കൊണ്ടു - ഭയപ്പെട്ടു - മോഹപ്പെട്ടു - ചെത്തപ്പെ
ട്ടു - എങ്കിലും മനുഷ്യരിന്, അമ്പോലെ, ആകാതാർ -

൬.) ഉറച്ചകാരത്തിൽ പിന്നെ -
പുത്രഷ്ഷാൽ - പുത്രർക്കു - ചൊല്ലിയിരിപ്പൊർ (കൃ - ഗാ.) മുഴു
ഞ്ഞായം - (രാ. ര) സ്ത്രീജനാദി - (അതും) വിലയിന്നത്തിലും
(ദേശം - ചൊറുള്ളിപ്പൊരുളകാരത്തിൽ പിന്നെ ഏത്തുള്ള
ദുല്ലഭമാകിൽ ദ്വിത്വം കാണുന്നു - മുത്തു കുല - മ. ഭാ. - മുത്തു
കുട. കേ. രാ.)

൭.) ർ. ൽ. ൾ. എന്നവറ്റിന്റെ ശേഷം കേവലം, പൊൽക്കുടം,
സ്വർല്ലോകം - പാൽക്കടൽ, നല്ക്കുളം, മുമ്പിൽത്തന്നെ (ഭാഗം)
ഉൾക്കൊണ്ടു, ഉൾത്താർ, പുഴക്കരമുലം (വെ. ശ. - പുഷ്കര) -

൭൫. ചെട്ടക - ചാട്ട - പടി - എന്നവറ്റൊടു ദ്വിത്വം ഉള്ളസമാസങ്ങ
ൾ തന്നെ നടപ്പു (മെയ്യെട്ടു, പുറപ്പാട്ടു, വെടിപ്പാട്ടു, കടപ്പടി), മെ
പ്പടി, മേൽപ്പടി) - എങ്കിലും പഴക്കമില്ലാത്ത ദ്വിത്വം കൂടാതെ
ആകുന്നു - ഉമിചാട്ടു, ഇടപാട്ടു, നടപടി, പിടിപെട്ടക, ചെലപട്ടു
മലൊട്ടു -

൭൬. ൺ - ൻ - മ - യ - ൽ - ൾ - ഈ അർദ്ധാക്ഷരങ്ങൾ - ധാതുവാകുന്ന
ഹ്രസ്വപദാംശത്തിന്റെ ഒടുക്കമായിട്ട് സ്വരം പരമായാൽ ദ്വിത്വം
വരും -

മൺ — മണ്ണിട്ടു -
പൊൻ — പൊന്നെഴുത്തു - മുന്നെ, പിന്നിൽ ക്രോ
ധിച്ചു

നാം — നമ്മാണ, സ്വല്ലേട്ടുന്നു-

ചോര്— ചോരുല്ല, മെച്ചേന-

വില് — വില്ലാല്, നല്ന്നൂന— നല്ലൂന-

മുള് — മുള്ളാല്, ഉള്— ഉള്ളും— വെള്ളോല

ഇ ഇങ്ങനെ അക്ഷരസന്ധ്യാസമാസം — (ഉ — ന്ത) -

II, പദഖണ്ഡം

൭൦. അക്ഷരങ്ങൾ ചേർത്തു ചൊല്ലുന്നതു പദം തന്നെ - പദത്തിന്നു രൂപം അനേകം ഉണ്ടു വിശേഷം - അനുഭവം ചൊല്ലുന്നതു വാചകകാണ്ഡത്തിൽ തന്നെ - പദകാണ്ഡത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതു നാമരൂപവും ക്രിയാരൂപവും തന്നെ — അവറ്റിന്നു തമിഴിൽ പേരെച്ചാൽ വിനച്ചൊൽ എന്ന പേരുകൾ ഉണ്ടു - മിന്നെ ഖണ്ഡവും ഗുണവും കുറി

൭ ക്കുന്ന വിശേഷണങ്ങൾ (കുറിച്ചൊല്ലുകൾ) മുതലായിട്ടുള്ള അവ്യയങ്ങളും ആകുന്നു - ഒട്ടകം. ഹാസ്യഇത്യാദി അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടു-

നാമരൂപം ചൊല്ലുന്നതു

ലിംഗങ്ങൾ

൭൧. മലയാളത്തിൽ പുല്ലിംഗവും സ്ത്രീലിംഗവും നപുംസകലിംഗവും ഉണ്ടു - അതുകൊണ്ടു സംസ്കൃതത്തിൽ പുല്ലിംഗമാകുന്ന വൃക്ഷം സ്ത്രീലിംഗമാകുന്ന ലതകൾ എന്നിവ രണ്ടും നപുംസകം അത്രെ - അതുകൾ ചിലവറ്റിന്നു ബുദ്ധി ഉണ്ടെന്നു വെച്ചു ലിംഗം സങ്കല്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു - (ഉ - ൧. സൂര്യൻ - ചന്ദ്രൻ, മംഗലനാളുള്ള തിങ്കൾ, ത്രി - ഗാംഗേയൻ, വിന്ധ്യാദി മലയാളികൾ, കൊ. രാ. - ഭൂമി ദേവി

൭൨. പുല്ലിംഗത്തെ കാട്ടുവാൻ മിക്കവാറും അന്തം അൻ ആകുന്നു - (പുത്ര - പുത്രൻ - മക - മകൻ - ചിലനപുംസകങ്ങളും

൮ അൻ പ്രത്യയം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. (പ്രാണൻ, മൂഴവൻ, പുത്തൻ)

മജ്ജാവുകൾ. വൈ. ഖ.

§ ൩൪. സ്ത്രീലിംഗത്തിന്നു നാലു പ്രത്യയങ്ങൾ ഉണ്ടു -- ൧.) ആൾ എ
ന്നതു കുറുക്കയാൽ ഉണ്ടായ അൾ (മകൾ) -- ൨.) ത്തി പ്രത്യയം
(ഒരുവൻ - ഒരുത്തി) - താലവ്യസ്വരത്താലെ - ച്ചി - ആകും (ഇടയൻ,
ഇടച്ചി) ൩.) ഇ. ആശാരി, - ച്ചി - പട്ടവാണിട്ടനായർ, നായരിച്ചി - മൂർദ്ധന്യ
ത്താലെ - ട്ടി - ആകും (ആവണൻ, പെണ്ണു, പാണൻ, പാട്ടി - തമ്പുരാൻ, ത
മ്പുരാട്ടി - ട്ടി എന്നപോലെ - റവ്യഞ്ജനത്തോടു - റി - ആകും (വെലൻ - വെ
ലത്തി വെട്ടി) --- ൪.) ഇ (തോഴൻ - ഇ - മലയി, പറയി; (ബ്രാഹ്മണി)
(൫.) സംസ്കൃതനാമങ്ങളിൽ ഉള്ള ആ - ഈ ഇവ - അനുജൻ, അനു
ജ - (ജ്യേഷ്ഠൻ എങ്കിലുമാം) ജ്യേഷ്ഠ (ജ്യേഷ്ഠത്തി) - ഇഷ്ടൻ - ഇഷ്ട
പ്രിയൻ, - പ്രിയ ഇത്യാദി

§ ൩൫. നപുംസകത്തിന്നു - അം (ഹ്രസ്വം) - ഉ - ഈ രണ്ടു പ്രമാണം (വൃ
ക്ഷം, മരം - ആത്മാവു)

ബഹുവചനം

§ ൩൬. ഒരുമ്പാടു വന്നാൽ ഏകവചനം ബഹുവചനം ഈ രണ്ടും ഉള്ളു -
ബഹുവചനത്തിന്നു - കൾ - അർ - ഈ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങൾ വിശേഷം
§ ൩൭. കൾ പ്രത്യയത്തിലെ കകാരത്തിന്നു - അ - ഇ - ഈ - ഓ - ഐ
ഋകാരം എന്ന പദാന്തങ്ങളാൽ ദ്വിത്വം വരും (൧ - ം - പിതാക്കൾ,
പിതൃക്കൾ. ഇടാക്കൾ - ഋക്കൾ, ഭ്രൂക്കൾ - പൂക്കൾ - ഗൊക്കൾ - ഗുരുക്ക
ൾ - തെരുക്കൾ, കാഴ്ചക്കൾ) - ഗോവുകൾ (ദ്വി.ശ.)

എങ്കിലും ഋഷ്യാക്കൾ, ഋഷ്യാവുകൾ (സ്രാ - സ്വി) പൂവുകൾ - തൃ - ഗാ -
തെരുവുകൾ കാഴ്ചകൾ കൊ - രാ - എന്നവ കൂടെ നടക്കുന്നു - പിന്നെ
രാവുകൾ (തൃ - ഗാ) കാവുകൾ - പാവുകൾ - എന്നതു പ്രമാണം -
§ ൩൮. താലവ്യസ്വരങ്ങളിൽ പരമാകുമ്പോൾ കകാരത്തിന്നു ദ്വി
ത്വം ഇല്ല - (സ്ത്രീകൾ, കിളികൾ, തൈകൾ, തലകൾ, കാല്കൾ) - എ
ങ്കിലും നാക്കുകൾ എന്നതു നടപ്പായി - നാരികൾ എന്ന പദാംശമാ
യും ഉണ്ടു - തൃ - ഗാ) ചെന്നാൾ (ക.ഭ)
§ ൩൯. അരയകാരത്താലും അർദ്ധരലാദികളാലും ദ്വിത്വം ഇല്ല - (സ
ഖാക്കൾ, കാലുകൾ, കാല്കൾ - കൊ - രാ - പെരുകൾ, പെർകൾ - നാളുകൾ)

നാല്ക്കൎത്ത— ചില സംസ്കൃതവാക്കുകളിലൊന്നരക്കാരം-ഇറക്കുകാരം
പാലിക്കുന്നിരിക്കുന്നു. (സത്ത്-സത്തുകൾ, സത്തുക്കൾ,— മഹത്തുക്കൾ-മ.ഭാ.
ബുദ്ധിമത്തുകൾ- അ.രാ.- വിദ്വത്തുക്കൾ- ചിര.-സുഹൃത്തുക്കൾ-കേ.രാ.)
പിന്നെ പിശാചുകൾ- കേ.രാ.- പിശാചുക്കൾ, പിശാചങ്ങൾ- പിശാചന്മാർ
നാലും നടപ്പു- സ്വാദു, ഗുരുകാരാന്തമാകിലും [illegible] പൊയി- പ്രയോഗ
കൾ- വൈ.ച.- സസ്യങ്ങൾ എന്നപോലെ [illegible] മുതലായതിന്നും ഇങ്ങ
കൾ തന്നെ വന്നാലും- ക്ഷത്രിയർ എന്നതിന്ന ക്ഷത്രിയകൾ- കേ.രാ.- തൈ
ന- സാധുവാം- മക്കൾ എന്നതിന്ന മക്കൾ എന്ന പോലെ-

൧൯൮. അം- കൾ എന്നത്തിങ്ങൾ ആകും (൧൯൨)- മരം, മരങ്ങൾ- പ്രാ
ണൻ മുതലായതിൽ അൻ അം പ്രകാരമാകും (പ്രാണങ്ങൾ, ജീവങ്ങ
ൾ- കൃ.ഗാ.- ക്രൂരൻ, ക്രൂരങ്ങൾ- കൃ.ഗാ.- ഭൂതങ്ങൾ- ഭൂതങ്ങൾ കേ.രാ.)
പിന്നെ [illegible] എന്നതു [illegible]- [illegible] ങ്ങൾ ([illegible] ങ്ങൾ) എന്നും
[illegible] ങ്ങൾ- വെള്ളങ്ങൾ എന്നും വെവ്വേറെ അനുഭവത്തോടെ പ
റകയുള്ളൂ— അൽ എന്നതു [illegible] സാധ്യമായി പോയി- (പൈത
ൽ- പൈതങ്ങൾ)- പിന്നെ [illegible] അല്ലാതെ കിടാങ്ങൾ എന്നും
ഉണ്ടു—

൧൯൯. അർ പ്രത്യയം സംബന്ധിക്കുന്നുള്ള— അത്തൻ- അ- മു
തലായ വചനങ്ങളോടു ചേരുന്നു- (അവൻ, അവൾ- അവർ-
സ്ത്രീയാൾ, സ്ത്രീയ- സ്ത്രീയാർ- മാതു- മാതർ- കൃ.ഗാ.- പിള്ള, പിള്ളകൾ-
പിള്ളർ- മ.ഭാ.- മകൾ എന്നതിന്ന മക്കൾ- മക്കൾ ഞാരണ്ടുണ്ടു-
മ.ഭാ.)— മക്ക, മക്കയർ (പ.ച.൧,൨) മടന്തയർ (൨൦൧) [illegible]

൨൦൦. അവർ എന്നതു സംബന്ധിക്കുന്നു ബഹുമാനത്തിനു ചൊല്ലുന്നു.
(രാജാവവർ, രാജാവവർകൾ)- അതു സംക്ഷേപിച്ചിട്ടു ആർ
എന്നാകും (പരമേശ്വരനാർ, ഭട്ടവാനാർ, നമ്പിയാർ, ദേവി
യാർ, നല്ലാർ)—

൨൦൧. മാർ എന്നതും അതുതന്നെ- അതു മുമ്പെ വാർ ആയിരുന്നു വാർ=
അവർ എന്നും അൻ പ്രത്യയത്തോടെ (ദൃഷ്ടന്മാർ) എന്നും ആയി-
രുന്നിതേ- പുത്രനവർ- പുത്രൻവാർ, പുത്രന്മാർ- ഇപ്പോൾ അതു

ഭൂതപ്രേതപിശാചുകൾ (കേ.ഉ)

ഗന്ധർവ്വന്മാർ (പ.ച. ൩൭, ൧൦) [illegible] കൂളിയർ (ര.ച. ൩൦, ൫) കുലനാരിയർ (൧൦൫, ൧൦) കന്നിയർ (൩൭൧, ൧൬) [illegible]
ഇങ്ങനെ സ്ത്രീലിംഗം — പിന്നെ [illegible], [illegible] ഇങ്ങനെ ന-
പുംസകവും ഉണ്ടു

കോവിൽന്മാർ (൪൯. ൩൦-൨) പിള്ളാരിമാർ, പടയാരിമാർ (൩.൨)
കയ്യാൻ മലങ്കയ്യന്മാർ (൭൨൭)

പിന്തകൾ = സിദ്ധർ (൩.൨)
Sishi ന്മാർ (൭൨.൩)

കുവാൻ - കുവാക്കൾ

(kings) ഉണ്ണുന്നിതാക്കൾ m.
(൭൨.൬)

സൎവ്വസംബുദ്ധികൾക്കും ഒരുപോലെ തന്നെ ആകും – ചേരുന്നു ദേവന്മാർ, ഭാ
ൎയ്യമാർ ഭാൎയ്യകൾ – പുത്രിമാർ – ദേവന്മാർ – കൊല്ലിച്ചാർ – ജാർ – മന്ത്രി
മാർ –, മന്ത്രികൾ – അംശത്തിന്നും ഉൾപ്പെടുന്ന വചനങ്ങൾ ചേൎക്കി
ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; പ്രമദകൾ – കെ – തെന്നി സ്വയം അംശിയോഗങ്ങളും ഉപ
യോഗമായതിനാൽ – ദ്വി – ഗാ – പതിവ്രതമാർ – കെ – രാ – ഇന്ദ്രാണി – ദേ
വതമാർ, ദേവതകൾ, ദൈവതങ്ങൾ എന്നും ചൊല്ലിക്കേൾപ്പു –
൬൦൪ – അവർ – കൾ ഈ രണ്ടും കൂട്ടി ചൊല്ലുന്നു – അവൎകൾ, പിള്ളേൎകൾ – ത
മ്പ്രാക്കൾ – കെ – രാ – അരചൎകൾ – മ – ഭാ – അതിൽ ഒരു അംശം ചൊല്ലിക്കും
പോല ദ്രവ്യങ്ങൾ, അമരകൾ – കെ – രാ – അസുരകൾ – മ – ഭാ – മിത്രങ്ങ
ൾ, ദേവകൾ, ആചാൎയ്യകൾ – അമാത്യകൾ – മ – ഭാ – അതുപോലെ
തന്നെ പിതാമാതൃകന്മാൎകൾ – വൃ – മാ – ഗണികമാൎകൾ – വാരങ്ങളും മിത്ര
മാൎകൾ – കെ – രാ –
൬൦൫ – കൾ – മാർ – രാജാക്കന്മാർ – ശാസ്ത്രി എന്നിവരെ ചേൎത്താൽ
വികല്പമായി തന്നെ – അതിലെപ്പോൾ പുത്രന്മാർ എന്നിങ്ങനെ ദ്രവ്യങ്ങൾ
ഷിതാക്കന്മാർ പിതൃക്കളും പെരുമാക്കന്മാർ, പിതാക്കന്മാർ എന്നും
ചൊല്ലുന്നതുപോൽ, ആൺപെൺ വാദങ്ങൾ, ഭാഷ വഴിയെ ൭ – ൩ ൨ –
അതുപ്പിന്നീട് ഗന്ധിതനും വാങ്ങുന്ന ഭാഷ്യകന്മാർ – മ – ഭാ – കിന്നരന്മാർ – കെ –
രാ – തമ്പും സകലതിലും ഉള്ള ഭൂതങ്ങൾ – ഭൂതാക്കൾ – ഒ – ചാ – ഭൂതാക്കന്മാ
ർ –
൬൦൬. സാധാരണമല്ലാത്ത ബഹുവചന രൂപം കൂടിയത് – ഒന്നാമതു
ആൺ എന്നതിനോടു ചേരുന്ന ആണുങ്ങൾ മറ്റെ തരം ആമാറുണ്ട്, ഗൃ
ഹങ്ങൾ, മുഖങ്ങൾ, വാഴനോൾ – രണ്ടും സാധാരണ ഉപയോഗം – മറ്റെതു മാ
ത്രം പ്രയോഗം തന്നെ – ചെകിടർ, കാതുകൾ കേൾപ്പാൻ തന്നെ പ്രയോഗം – ചെവികൾ
വിടയ്ക്കുന്നു വഴിയാത്ര –

വിഭക്തികൾ

൬൦൭ – സംസ്കൃതത്തിൽ അന്തര്യ വിഭക്തിമലയാളത്തിൽ വിഭക്തികൾ ഉപ
യോഗിക്കുമ്പോൾ എന്നാൽ പറയുന്നു – അതിന്റെ പ്രാമുഖ്യപ്രമാണം, കൎത്താവിന്റെ
വെളിവിനു ഉള്ളതു – പ്രഥമവിഭക്തി എന്നും ചൊല്ലാം – സംബോധന

ആകുന്ന സന്ധിനിമിത്തങ്ങളിൽ അക്ഷരവികാരം — ശേഷം എല്ലാം ഷഷ്ഠിവിഭക്തി
കാണ്ഡത്തിൽ —

൩൬൧. ഷഷ്ഠിവിഭക്തികൾ ചില നാമങ്ങളിൽ പ്രഥമയോടു ചേരാത
പ്രത്യയങ്ങളെ വെറുതെ ചേർക്കയാൽ ഉണ്ടാകും — അവൻ - ന - ഇല്ലാ
ൽ - കണ്ണ് - ഇൽ - ചിലതിൽ നേർവിഭക്തിക്കു ഷഷ്ഠ്യുദ്ദേശ്യഭാവം
വരും — അവൻ, തന്റെ, ദേശം, ദേശത്തു വീടു, വീട്ടിൽ കാൺ — കണ്ണിൽ

൩൬൨. ഷഷ്ഠിവിഭക്തികളുടെ വിവരം — ദ്വിതീയാക്രമം — ഒരു പ്രത്യ
യം ആദേശവ്യാകാരവും — ഒന്ന് — എ — കണ്ണു നട്ടു കണ്ണു — ക്ക — ചതുർത്ഥിയാ
ണെങ്കിൽ — ആൽ പ്രത്യയം — അതിന്റെ ഭേദം സാധിത്ര വിഭക്തി
ഒട്ടു, ഓടു പ്രത്യയം — അതിനോടു എന്നത് അതിൽ ആകുന്ന സംക്രമി
പോലെ പ്രയോഗം — ചതുർത്ഥി (സമ്പ്രദാനം) കു പ്രത്യയം — ഒന്നാം വി
ഭക്തി താൻ — ഉദ്ദേശ്യഭാവം താൻ — ന് — അന്ത്യമായാൽ — കു — ഇല്ല — ന് പ്ര
ത്യയം — ഷഷ്ഠി (സംബന്ധം) ചതുർത്ഥിക്കു ശരിയായിട്ടും ഉടയ
ഉടെ — അതു — ഉര എന്ന പ്രത്യയങ്ങളോടു — ഉം — താൻ, തന്നുടെ, ശനത്തേ
ചിന്നങ്ങൾ തന്നെ തന്റെ എന്നായിട്ടും — ന്നു — ഉം — താന്റെ നല്ലൻ കെ
ഞ്ഞ — ദൂരം — അതിനോടു കൂടെ വ്യാഖ്യാനം ചിത്രം ചെയ്യാറുണ്ട് — താൻ ഇന്നു
എന്നതിൽ തന്നെ ചതുർത്ഥിയുടെ രണ്ടാം പ്രത്യയമായിരുന്നു — ന — എന്നതു
ഉച്ചരിതമാകുന്നു — സപ്തമി (അധികരണം) ഇല്ലും ആകുന്നു — ഇൽ —
കാൽ ആകുന്ന കാൽ — അത്തു — ഇടെ — ഉടെ — അകം — മേൽ — ഉൾ — മി
ഴു മുതലായ സ്ഥലവാചി ചില പ്രത്യയങ്ങളാകുന്നു — ഉം — ദേശത്തി
ൽ, മലെക്കൽ, ഒന്നെന്ന — ഒന്നിടെ, വായുടെ, നാടകം, വാഴെ
ൽ — വെള്ളത്തോൾ, വില്ലാളി — ഇൻ — ത്ത — എന്ന രണ്ടു പ്രത്യയമുള്ള
ഷഷ്ഠ്യുദ്ദേശ്യഭാവം കൂടെ സപ്തമിക്കു വികാരം വന്നപോലെയും ഉദ്
ദേശത്തിൽ — ദേശത്തിൽ — കു — ക്ക — എന്ന രണ്ടും ചേർത്താൽ സ്ഥലചതുർത്ഥി
ഇരിക്കും — ഉദ്ദേശത്തെ കെട്ടു, അകത്തെക്കു — പണ്ടു ഇല്ല — രാ — ഷ —
ന്നെ വിഭക്തിയില്ല — കെ. ആ പഞ്ചമി എന്നു എന്നുവിന ശേഷം സ
ഭ്യമിട്ടു ചെന്നിട്ടു പ്രത്യയമാം — ദേശത്തിൽ നിന്നു, ദേശത്തുന്നു —
അവ [illegible] നിന്നു — അവ ഇന്നു — പിന്നുന്നു —

വാനപ്രസ്ഥമതമൾ. ര.ച.

പഞ്ച_ഉടൽ (ര.ച.൨൯, ൭൯. ഊരമനുടൽ = കൂ.)

നക്ഷത്രം. നാട്ടിനം (ര.ച.൩൪൨,൭)
എന്നുടെയജ്ഞസങ്കടം എടുത്തു. (സങ്കീ.ശോ.൨)
ഇന്നകനതുമിനം (ര.ച.൩൩,൭)

നിമിഷരമൾവാവ (ര.ച.)൧൦,൨)

ഭുവനങ്ങൾക്കു നായകി (ര.പ. ൧൦൬, ൩)

കമ്പിരിക്കുന്ന പിരിവു (൧൮൨)

ശ്രീ. നായിന്റെ കൊടുത്തു (ല. ന)

രൂപവകകൾ

§ ൭൦൬. നാമരൂപങ്ങൾ വിശേഷാൽ രണ്ടു വകയായിരിക്കുന്നു-ഒന്നാം വക-രണ്ടാം വക-ഈ രണ്ടിനെ ചതുർവിധരൂപങ്ങളിന്നതത്തെ പെരുക്കാൽ ഉദാ-

§ ൭൦൭. ഒന്നാം വകയിൽ സംബോധനാദിവചനങ്ങളും അടങ്ങുന്നു-

പ്ര	പുത്രൻ	പുത്രന്മാർ	മക്കൾ
സംബോധന	ഹേ പുത്രനെ	ന്മാരെ	ക്കളെ
ദ്വി	പുത്രനെ	പുത്രന്മാരെ	മക്കളെ
തൃ	പുത്രനാൽ	പുത്രന്മാരാൽ	ക്കളാൽ
സാഹിത്യ	പുത്രനോടു	ന്മാരോടു	ക്കളോടു
ച	പുത്രന്നു	ന്മാർക്കു	ക്കൾക്കു
പ	പുത്രനിൽനിന്നു	ന്മാരിൽനിന്നു	ക്കളിൽനിന്നു
ഷ	പുത്രന്റെ (ന്റെ) (ന്നുടെ)	ന്മാരുടെ	മക്കളുടെ, ക്കടെ
സ	പുത്രനിൽ	ന്മാരിൽ	ക്കളിൽ

ദ്വിതീയയിൽ പുത്രനെ- മക്കളെ- ഷഷ്ഠിയിൽ- പുത്രരെ മക്കടെ, മക്കളെക്കൊണ്ടിങ്ങിനെ കൂട്ടുന്ന-ഷാമൽ-നിമിത്തം-പ്രകാരം-എന്നവയെ കൂട്ടുന്നു-(പുത്രനെ) ഉത്തമ ഭാഗികം എന്നു-(ഉ-൦-മക്കളിലെയും)

§ ൭൦൮. രണ്ടാം വകയിൽ-അൾ-ഇ-ആ-ഈ-ഐ-എന്ന അന്തങ്ങളും അടങ്ങുന്നു—

പ്ര	മകൾ	പുത്രി	വാ, വായ്	തീ	കൈ
ദ്വി	മക്കളെ	പുത്രിയെ	വായെ	തീയെ	കൈയെ (കൈയ്യെ)
ച	മകൾക്കു	പുത്രിക്കു	വായ്ക്കു	(പെൺ) തീക്കു	കൈക്കു
ഷ	മകളുടെ	പുത്രിയുടെ (പുത്രിടെയും)	വായുടെ	തീയുടെ	കൈയുടെ
സ	മകളിൽ	പുത്രിക്കൽ	വായിൽ	തീയിൽ	കൈയിൽ

ഭൂമിക്കൽ, പുത്രിക്കൽ-കൈ-രാ- തീയേൽ- കൈക്കൽ

കയ്യാലെക്കൽ, തോണിക്കൽ, അരുകിൽ (മ-ഭാ)

ചക്രിയിനാൽ (ര-ച)

ആദേശരൂപം പുല്ലിംഗിനാൽ- ക്രി-രാ-നിമിത്തിൽ- പ-ഭാ- മുതലായത് ഇന്ത്യാക്കു- കിരിണങ്ങിൽ ഉണ്ടെന്നത് ക്രി-ഗാ-പഞ്ചമിസംക്ഷേ-സംയം- സംബോധനയിൽ-സ്വാമി- തോഴീ- കൃ-ഗാ- തന്വൂരാട്ടി- എന്നിവ-

ശ്രീകൃഷ്ണ (വ-ത) പൊട്ടിവിലക്കിണ (ച-ര)

ത്തിൽ ലിച്ചസ്വരവും ഏടാ മഹാപാപി, പൊദെവി - ഒ. മാ - എന്ന
പ്രത്യയവും ഉണ്ടു - ഏതുവർ എന്നതിന്നു ഉള്ളൊവെ തന്നെ സംബോധ
നപ്രത്യയത്താൽ കൂടെ ഉള്ളൊവെ - ഒ. രാ - ഭ്രാതസ്സസ്വസൃത
ഭാര്യവഴിനെ ഭ്രാതസ്സുകൾ എന്നവാതന്നെ തടവന്റെ -

൬൩൨. മൂന്നാം വക താലവ്യ ആകാരാന്തം -

പ്ര - -	മല - -	ഇവിടെ - -	സഭ (സഭ്യ)
ദ്വി - -	മലയെ - - -		സഭയെ
തൃ - -	മലയാൽ - - -		സഭയാൽ (ഭൂപതി യാൽ - ഒ. രാ)
ച - -	മലെക്കു - -	ഇവിടെക്കു - -	സഭെക്കു
പ - -	മലയിൽനിന്നു - മലയിങ്കന്നു -	ഇവിടെനിന്നു - ഇവിടുന്നു -	സഭയിങ്കന്നു -
ഷ - -	മലയുടെ - - -		സഭയുടെ (സിതൈടെ - ഒ. രാ - സംബന്ധ ടെ - ത - സ - കൊതൈടെ - വ്യ - മാ -)
സ - -	മലയിൽ, മലയിങ്കൽ - മഴകൊത്തു - മറയത്തു - മലെക്കൽ,	ഇവിടത്തിൽ ഇവിടത്തു - -	സഭയിൽ (സഭയെങ്കൽ) സഭയിങ്കൽ (സ്ഥലെങ്കൽ)
സ്ഥല. ച - -	പുളെക്കലെക്കു - മലയിലെക്കു -	ഇവിടയെക്കു -	സഭയിലെക്കു -

ഇതിന്നു ആകാരാന്തത്തൊടു പൊരുള്ളതു - ഭ്രാക്കു, ഭാക്കാവ് - ന. ളു. കളെ
ങ്ങു, തന്റാവിന്നു. കൃ. ഗാ. മഹിമക്കിൽ, മഹിമാവിനെ - ദക്ഷാവിൻ. മ. ഭാ. -
ആദ്യന്തത്തൊടും ഉരുസതുള്ളു - ഭാര്യ - തെങ്ങൊ - തെങ്ങു, തെങ്ങെങ്ങ -
കമ്പളങ്ങൊക്കും, കമ്പളങ്ങളെക്കും - ഭൂതിയങ്ങളുടെ - കൂട്ടായെ - ഒ. രാ. -
സംബോധനസംസ്കൃതത്തിൽ പൊലെ പ്രവൃത്തിയെ, ഭദ്രെ, പരമെട്ടെ -
ന്നവനെ - (രു. നാ) ന്നെ - (ഉ - രാ മാതളെ - കൃ - ഗാ - ഇത്യാദി -

൬൩൩. ഒന്നാം വക - അൻ - ആൻ - ഒൻ - അന്തമായുള്ളവന്നാ
ങ്ങൾ - (കൂടെ) -

പ്ര - -	മകൻ, - - മൂത്തവൻ മൂത്തൊൻ - -	പുരാൻ -
ദ്വി - -	മകനെ, - - -	പുരാനെ -
ച - -	മകന്നു, മകനു - - -	പുരാന്നു, പുരാനു -
പ - -	മകനിൽനിന്നു, മകങ്കന്നു - - -	പുരാനിൽനിന്നു -
ഷ - -	മകന്റെ (പുത്രനുടെ) - പുത്രനുടയ - - -	പുരാന്റെ (സ്രീമയാ - നുടെ - ഭാ - ഭ -)
സ - -	മകനിൽ (പുത്രങ്കൽ, അവങ്കൽ) - -	പുരാനിൽ (ഭഗവാങ്കൽ)

[illegible] , [illegible] (K.4)

മലയിന്റെ (KU. ൪൦,൬)

പശുവെ കാണ്ട്‌ [illegible] (രാ. ൩൪,൭)

വെന്തനിക്ക, തണയനിക്ക (രാ.പ.)

ഭാരതകനാട്ട് (ഭ. പ)

അരക്കർ അരച്ചുവായുതനയാ (രാ.ച)

[illegible]ലെ (കൃ.ഗ) as in Tamil

നിശാചരവീരായ്യോ (രാ.ച ഉ.കാ, [illegible])

ഉടയൻ - സം. ബോധന - ഉടയ്യോ

ശൂരരിൽ മുഖ്യ ടയ്യോ ഇരുകൈൾ (രാ.ച, [illegible])

ഒന്നാമത്തിന്റെ സംബോധന ഹെ മകനെ എന്നും സംസ്കൃതപദങ്ങളി ൽ പുരുഷ-സ്ത്രീയെന്നും — കർത്താ - കാന്താ - മനോരമാ എന്നും വക്കും — രണ്ടാമത്തിന്നു; തമ്പുരാനെ, തമ്പുരാ, നൽകുതിരാ — ഐ - ആ - ഈവ നടങ്ങുന്നവ — ഉള്ളവൻ എന്നതിന്നു ഉള്ളോവെ എന്നു സംബോധന ലിംഗഭേദം കൂടാതെ നപുംസകബഹുവചനമാകും. കെട്ടുന്ന - വചനങ്ങൾ വെച്ചിക്കൊണ്ടുള്ളോവെ - എന്ന. ഐ - ആ - ഇവ രണ്ടും ചെറിയ...

§ ൬൯. രണ്ടാം അവ - അദ്ധ്യായം തൻ ഏകാരം താൻ അകാരം താൻ അന്തമുള്ളവ —

പ്ര.	കൺ	മീൻ	കായ്	വേർ	വിൽ	കാൽ	മുൾ	വിളക്ക	നെഞ്ച്
വൃ.	കണ്ണിൻ	മീനിൻ	കായിൻ	വേരിൻ	വില്ലിൻ	കാലിൻ	മുള്ളിൻ	വിളക്കിൻ	നെഞ്ചിൻ
ദ്വി.	കണ്ണെ - കണ്ണിനെ	മീനെ	കായെ നായിനെ	വേരെ വേരിനെ	വില്ലെ വില്ലിനെ	കാലെ	മുള്ളെ മുള്ളിനെ	വിളക്കെ	നെഞ്ചെ
ച.	കണ്ണിന്നു	മീനിന്നു	കായ്ക്കു കായിന്നു	വേരിന്നു ഉരൽക്കു	വില്ലിന്നു വില്ക്കു	കാല്ക്കു കാല്ക്കു	മുള്ളിന്നു മുള്ക്കു	വിളക്കിന്നു	നെഞ്ചിന്നു
ഷ.	കണ്ണിന്റെ	മീനിന്റെ	കായിന്റെ കായുടെ	വേരി ന്റെ വേരുടെ	വില്ലി ന്റെ	കാലി ന്റെ കാലുടെ	മുള്ളി ന്റെ [illegible]	വിളക്കി ന്റെ	
സ.	കണ്ണിൽ കണ്ണിങ്കൽ കണ്ണിങ്കൽ	മീനിൽ [illegible]	കായിൽ വായ്ക്കൽ	വേരി ൽ വേരിങ്കൽ	വില്ലി ൽ വില്ലിങ്കൽ [illegible]	കാലി ൽ കാല്ക്കൽ കാലിങ്കൽ	മുള്ളി ൽ മുള്ളിടെ	വിളക്കി ൽ വിളക്കത്തു [illegible]	നെഞ്ചി ൽ നെഞ്ചത്തു [illegible]

ഇതൊട്ടു സകാരാന്തവും ചേരുന്നു- മനസ്സ് (മനം) വയസ്സ് (വയത്തി
ൽ- വൈ. ച.) ശിരസ്സ്- ശിരങ്ങൾ വത്തു. രാ. ച) - ധനസ്സ് (ധനൻ, ധനവു).
ആശിസ്സ്- (ആശി) മുതലായവ-

൨. ഋവിവിളി വിഭക്തികളിൽ വകാരമുള്ളവ-

പ്ര- - - - തെരു - - - - - - പിതാ, പിതാവ്-

വള - - - - തെരുവിൻ - - - പിതാവിൻ-

ച - - - - തെരുവിന്നു - - - പിതാവിന്നു

(ചൊല്ലുക, നടുക്ക (രാജ്ഞ. മ. ഭാ.)

ഷ - - - - തെരുവിന്റെ - - - പിതാവിന്റെ

വരുവാനുടെ. കേ. ര.

പിരക്കെരുതേ.)

സ - - - - തെരുവിൽ, വിങ്കൽ | പിതാവിൽ, രാവിലെ-
തെരുവത്തു- വൈ. ച. | പിതാവിങ്കൽ, പിലാക്കൽ.
തെരുവുടെ നടുവു- ഒട്ടു. കേ. രാ. | പിലാക്കീഴു, മാക്കീഴു, തലവത്തു-

തിറയുകാരം കുറുകി ചൊല്ലപ്പെടുന്നുണ്ടുപോലം- സ്വാദ്- Kurz Lukh
(ശ്രവ്യ. ഉച്ചാരണത്തോടെ. വൈ. ച.) - അരയുകാരം തിങ്ങവന്നവ
യും ഉണ്ടു- (അല്പ്- അല്പവും- കേ. രാ.) ഉകാരാന്തം തൻ- ...
ന്നു- എ- എന്നാകിലും (രാജാ- രാജൻ- ബ്രഹ്മാവിന്നു, ബ്രഹ്മന്നു- ...
(ബ്രഹ്മരെ- ബ്രഹ്മാവിൽ ബ്രഹ്മത്തിൽ- ഭ. ഗാ.- ഉമ്പാവ്, ഉമ
യെക്കു, സീമാവോളം, സീമെക്ക- കേ. രാ.- ഭാത്രാ- മലയാളിനെ-
സകാരാന്തവും ഉകാരാന്തമാകും- (വിശ്രവസ്സ്, വിശ്രവാ. മ. ഭാ.
ത്തിൽ ഇരാക്കൾ- ഉ. രാ.)

൩. ഒട്ടുക്കം ഉകരദേശത്തുവചനങ്ങളിൽ ടു- റു- എന്നവ ഇരട്ടിക്കും
വാനുള്ളവ-

പ്ര.	വീടു - - - - -	ചോറു - - -	വയറു- വയർ- മാറു- മാറ്റു / മാർ
വളം	വീട്ടു, വീട്ടിൽ-	ചോറ്റു, ചോറ്റിൻ-	വയറ്റിന്റെ- മാറിൻ-
ച.	വീട്ടിന്നു - - -	ചോറ്റിന്നു-	വയറ്റിന്നു- മാറ്റിന്നു.
പ.	നാട്ടുന്നു- കൊണ്ടു - - -		വയറ്റിങ്കന്നു-

ഥനത്തിനിൽ ഇടർ ഹയാകെ (Rh. ൨, ൩)

(1. (വിധാതൃത്വം (ദാ.)

ജ്ഞാനസ്നാനം രൊമാ. സഭ (Ram. Cath)

ദ്രാവിഡിൽ ഒരു വാത്സല്യം (ദാ.൬) ദാ. ബാഷിൽ (ദാ.൩)

ദു കെ ദിവ്യം (മ. ദാ)

ഷ്. ചിനരെ ഇ (ര.ഷ.

ഷ. പീട്ടിന്റെ-- ചൊററിന്റെ- വയററിന്റെ

സ. പീട്ടിൽ, പീട്ടുക്കൽ- ചൊററിൽ-- വയററിൽ-മററിൽ-ക്രു-ഗൗ

പീടകാം--- (ക്രിയകൾ)- വയററെത്ത-- മാറ്റുത്ത ക്രമ

ത്ത്ഉ- അററികരങ്ങളൊടുസമം-മ-ഭാ- കയററിനാൽ- കയററിനു കൊ-

ണ്ട- ക്രിയിൽ, ക്രിയിൽ, ഇങ്ങിനെരണ്ടുംനടപ്പു- പിന്നെ- ദിവത്തിന്റെ,

തപിവത്തിന്റെ, എന്നും ചൊല്ലും- തിരിൽ-എന്നല്ലാതെ തിററി

ൽ-ക്രു-മ-എന്നുംമൊരിൽ, മൊററിന്നഎന്നുംചൊല്ലിക്കൊള്ളു-

ക-൧൪൨- മൂന്നാം- നവകഅമന്തങ്ങൾ (ക്രുഗമ്പു-ഇത് അരയുകാര

ന്തെത്തു മാറുന്നക്രമത്തിനു-കൊ-രാ-മത്തിന്നു-മ-ഭാ-ഉരവൈ

രുമാൽ-ക്രു-ച-നഗരിൽ-വെച്ച-കുശലുകൾ- പിന്നെ കണ്ണാടകത്തി

ൽപൊലെവുകാരാന്തവുംന്നുള്ളവും-ന്നുരരവൊടെ, ന്നുരരവാൽ-

ക്രു. † സംബൊധന- അന്നമെ-- -തുലാം +മ.രം

ശൊഹൃദയ

ക്ര. മരത്ത, ത്തിൻ, മര----- തുലാത്തിൻ, തുലാ-

ദ്വി. മരത്തെ, ത്തിനെ- --

ച. മരത്തിന്നു--------- -തുലാത്തിന്നു

പ. മരത്തിൽത്തിന്നു

മരത്തിങ്കന്നു തുലാകത്തുന്നു-വെച്ച-

ഷ. മരത്തിന്റെ-ത്തിന്നുടെ

സ. മരത്തിൽ,- ത്തിങ്കൽ†--- തുലാത്തിൽ +നെററി

ത്തൊട്ടത്തുടെ, ത്തിങ്കുട്ട-

സ്ഥലച- മരത്തെത്ത, ത്തിലെ

സാതിത്യപിഭക്തിയിൽ ന്നും തന്നെസ്ഥിരമാകുംകാണുന്നു-ക്രം-

ഉമ്പമൊടെ, സുഖമൊടെ, നലമൊടുംസർക്കമൊടുതിന്തിനൊയത്തൊടു.

ഹാസ്യമൊടെ-ഏകാവദാംഗമുള്ള അമന്തത്തിൽമകാരത്തി

ന്നഭിന്നിബിംവരും(ക്രുഗവു- സ്വം, സ്വത്തിനെ, സ്വാമ്മൊടു- പുത്തുകൾ

ഇങ്ങിനെഅധ്യേയങ്ങളനാന്തംപൊലെ-

സംസ്കൃതരൂപാംശം

൧൪൩- സംസ്കൃതനാമങ്ങളെമലയാള്ളയിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ

ചലനത്തിലും പ്രഥമമാത്രമെ ഉള്ളു—ഇങ്ങിനെ ഗൊധുക്പ്രകാരം ധൎമ്മഭുക് പ്രകാരം വാക് പ്രകാരം ഭിഷക്—സമ്രാട്—സമ്രാട്ടുകൾ, സമ്രാജിൻ, പ്രകാരം—മരുത് പ്രകാരം ദേവവിട്—പ്രകാരം സമിത് പ്രകാരം—മഹാൻ, ഭവാൻ, പ്രകാരം വിദ്വാൻ പ്രകാരം—രാജൻ പ്രകാരം—പിതാ പ്രകാരം—സഖി പ്രകാരം—പ്രിയസഖാവ്, പരസ്പരമാൎഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടു—ഒ. ര.—പിന്നെ രൈ, ഗൊ, ഞൌ—ഇവ ഉണ്ടു—ശ്രീ ശബ്ദങ്ങൾ—ഒ. ര. അന്ത്യദീൎഘങ്ങൾക്കു ഉള്ളവ—ഇങ്ങ—പ്രവസി, ഭാൎയ്യ, ദ്വന്ദ്വ—ദി

സംബോധനങ്ങൾ—ഏകവചന—മാതരെ, മതിനെ രാജ്ഞ—പിതെ, സഖെ, ദയാനിധെ—ഗുരൊ, വിഭൊ—സ്വാമിൻ, രാജൻ—

൨—൧൧൨. ദ്വിതീയാ വിഭക്തി, ഏകം, ഒന്നു, ഇത്യാദികളിൽ ആയുധമായിട്ടു പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു—ഉ. ശ—മലർമാതാം—പൊ—ഭാ—

ദൃഷ്ടാ—ഭവനെന, പുരൊപെന, സ്വയെന, സാമാന്യെന, ക്രമെണ, ശാസ്ത്രപ്രമാണെന മനസാ വാചാ കൎമ്മണാ, ഗൃഹ—യുദ്ധഭൂമൌ—ആയോധനം ചെയ്യാ, അതുജെനാ—ദ്വിതീയാ—ഭിന്നഭാ—

൨—൧൧൩. ചതുൎത്ഥീ വിഭക്തിസ്ഥാനം—ഗണപതയെ—ഗുരവെ—ദേവകളൊ—കശ്ചിത്, ഭക്തൻ നമഃ (പ്ര. ൪.)

പഞ്ചമീ—ക്രമാൽ—ഭയാൽ—ശത്രുതാൽ—ബലാൽ—സാക്ഷാൽ—വിശ്വാസാൽ—ദിശശാൽ—ദൈവവശാൽ—വിധിവശാൽ—ഗൃഹമൂലാൽ—തഃ പ്രഭൃതി തൊട്ടു ഞാൻ—വെ—ചാ—

ഷഷ്ഠി. ഇത്യാദി, അത്രമിതിസഃ, ഭൂഗതാം—

൨—൧൧൪. സപ്തമി—ഭൂമൌ—ദിക്ക്—ദേശ—ആകാശമാൎഗ്ഗെ—പദെ, മിത്രെ, ദേശാന്തരെ, സുലാകാലെ, സമയെ, അന്തരെ, ഉദിമനസി, ഗ്രാമെഷു, ഹൃദി, ദിവി, രാത്രൌ, ദിക്ഷു, സന്ധ്യായാം, പ്രഭാതെ, ശാസ്ത്രെഷു, സൎവ്വെഷു പ്രഭൃതെഷു—

നൈവേദ്യായനമഃ ([illegible]) = [illegible]
താമ്പൂലായനമഃ (പ്ര.ഷ)

പൊകവടക്കും ദിക്ക്
(൭. ൯൧-൭)

ബഹുവചനംക്കുടെ ജനിക്കും:
൩൩ ദിക്കളിൽ ക്രിയിച്ചു (ഭാഗ. ൩)

ഛാൻ (൩. ൨൧)

ദൃഷ്ടാന്തം പ്രത്യയങ്ങളോടു കൂടെ ഭൂമിയിൽ (ഭൂ-മി) ജഗത്തിങ്കൽ, പ
ർവ്വതത്തിന്റെ, മലകളിൽ, പ്രത്യയങ്ങൾ, ദിക്കുകളുടെ (ദിക്ക-ഗ്ഗ) ഇ
ത്യാദികൾ കാണ്മാനുണ്ടു—

പ്രതിസംജ്ഞകൾ

൭൮. നാമങ്ങൾക്കു പ്രതിയായി ചൊല്ലപ്പെടുന്നവ പ്രതിസംജ്ഞകൾ ആകു
ന്നു—അവ പ്രധാനമായി മൂന്നാകുന്നു ഞാൻ–നീ–താൻ–എന്നിവ മൂന്നും.

ഉത്തമപുരുഷ പ്രതിസംജ്ഞകൾ ആവിത്—

൭൯. ഞാൻ, യാൻ എന്ന രണ്ടിന്നും ബഹുവചനം ഞങ്ങൾ എന്നാ
കുന്നു; എന്നാൽ എങ്ങൾ–എന്നും പഴയ രൂപമാകുന്നു. ഞങ്ങൾ എ
ന്ന പദത്തിന്നു അർത്ഥഭേദം—നമ്മൾ—ഉത്തമപുരുഷത്തെ
ചേർത്തു ചൊല്ലുന്നതു നാം എന്നത്രെ

പ്ര.	ഞാൻ–(യാൻ)	ഞങ്ങൾ, എങ്ങൾ	നാം (നാമ്മ)
പ്ര.	എൻ–(എന്നെപ്പറ്റി)	എങ്ങൾ, ഞങ്ങൾ	നമ്മ
ദ്വി.	എന്നെ	ഞങ്ങളെ, എങ്ങളെ	നമ്മെ
ച.	എനിക്കു, ഇനിക്കു, എനക്കു	ഞങ്ങൾക്കു, എങ്ങൾക്കു (ര.ഗ.)	നമുക്കു (നമ്മൾക്കു) (നമുക്കു K.U)
പ.	എന്നിൽനിന്നു, എങ്കൽനിന്നു	ഞങ്ങളിൽനിന്നു	നമ്മിൽനിന്നു
ഷ.	എന്റെ, (എന്നുടെ)	ഞങ്ങളുടെ, എങ്ങളുടെ	നമ്മുടെ (നമ്മൾ ഉടെ)
സ.	എന്നിൽ, എങ്കൽ, എന്മേൽ	ഞങ്ങളിൽ, നമ്മിൽ	നമ്മിൽ (എങ്കൽ ഗ.ശ.)

ഇതിന്നു സംബോധനയാകുന്ന നവാക്ഷരിൽ എങ്കിലും ഞങ്ങൾ, നമ്മൾ
ഇങ്ങനെ മറ്റും ചൊല്ലുന്നതുണ്ടു

൮൦. മദ്ധ്യമപുരുഷന്റെ പ്രതിസംജ്ഞ—

പ്ര.	നീ (പ്രയോഗം)	നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾ
ദ്വി.?	നിൻ (നിന്നാൽ)	നിങ്ങൾ
ദ്വി.	നിന്നെ	നിങ്ങളെ
ച.	നിനക്കു, നിണക്കു	നിങ്ങൾക്കു
ഷ.	നിന്റെ, നിന്നുടെ	നിങ്ങളുടെ, നിങ്ങടെ
സ.	നിന്നിൽ, നിങ്കൽ	നിങ്ങളിൽ

നീ. നിങ്ങൾ (ര.ഗ. ൩൦,൩൧)

നിൻ ... (ര.ഗ. ...)

ഇതിന്നു സംബോധനയാകുന്നതു ... (നീ) എന്നും ഉണ്ടു

ആത്മാർത്ഥക-ഏകാ-എന്നുംചൊല്ലുന്നു-

§൧൭൩. താൻ - - - താങ്ങൾ, താങ്കൾ, തങ്ങൾ - - - (തം)

ദ്വി. തന്നെ (തന്നിനെ) - - - തങ്ങളെ - - - - - - (തമ്മെ)

ച. തനിക്കു (തനക്കു) - - - തങ്ങൾക്കു - - - - - - (തമ്മക്കു)

ഷ. തന്റെ, തന്നുടെ (തന — തവക) (തൻറതങ്ങൾ) തങ്ങളുടെ (തങ്ങടെ) - - (തമ്മുടെ)

സ. തന്നിൽ, താങ്കൽ - - - തങ്ങളിൽ - - - - - - തമ്മിൽ-

§൧൭൪. സംസ്കൃതത്തിൽ ഭവാം- ഭവാൻ- എന്നതിന്റെ [illegible] പാട്ടിൽ നട ... (ഭവ-ഭവി — ഭവൽ- ഭവാ-ഭവ- ഭവത്) [illegible] പ്രയോഗ ... ത്തിൽ (അത്ര [illegible]) [illegible] തന്റെ ... സ്വ-സ്വ ... മുതലായവ തന്നെ-

§൧൭൫. [illegible] ചൊല്ലുന്നത — അ-ഇ-എ-ഉ- മൂന്നും ... [illegible] പ്രസിദ്ധം- ... [illegible] ... [illegible] പ്രകാരം ... [illegible] ... അധികം [illegible]-

§൧൭൬. പുരാണമായുള്ളതിൽ — അപ്പോഴുപെയ്തമാകു — [illegible] ... ഇപ്പോൾ- ഇത്തരം, ... [illegible] ... ഇപ്പോൾ, ഇപ്പുറത്തും- പിന്നെ പ്രകാരം- ഇത്ര [illegible] ... (ക്രി·ഗാ·) വിശേഷമാത്-

ഏപ്പാട് (ര.2)

അപ്പോൾ - - - - - ഇപ്പോൾ - - - - - - എപ്പോൾ

അത്ര (അന്നേരം) - - - ഇത്ര - - - - - - - - എത്ര-

(സപ്തമ്യർത്ഥത്തിൽ - - - (അത്ര, ഇത്ര, എത്ര) ... [illegible]

അവിടെ - - - - - - ഇവിടെ - - - - - - - - എവിടെ

അവ്വിടം - - - - - - - - ഇവ്വിടം - - - - - - - - എവ്വിടം

അന്നു (അന്റു) - - - ഇന്നു - - - - - - - - - - എന്നു (എന്നെക്കു)

ബാ. ൨൨ം നേരമിട്ടും — കെട്ടുകൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ ലക്ഷ്മണനെ (പ. ൩)

തമ്മിൽ തല്ലാട (ര. ച. നം. ൬)

[illegible]

സ. ഒരിക്കൽ (രാ. ച. ൨൩,൩)

പലപല, ചില
പലപല ദിനങ്ങൾ (൧൨൩,൨) എല്ലാരും (രാ. ച. ൬,൨)
പിന്നെയും ചെറുതായി കൊടുത്തും ചില (മ. ഭാ. ൧൧)
അവരെ ചില കണ്ടെന്നു (ബ്ര. മ. ൧൪)
ദുർമ്മതികളെ പലകാലമായി (ബ്ര. മ. ൭൨)

അങ്ങു ---------- ഇങ്ങു ---------- എങ്ങു

ഇവറ്റൊടു ---- [illegible] ---- [illegible]

ന, അനെ, ഇവിനൊടെ ചുട്ടുകളെ ചേൎത്താൽ

അങ്ങുന്നു ------ ഇങ്ങുന്നു ------ എങ്ങുന്നു

അങ്ങനെ ------ ഇങ്ങനെ ------ എങ്ങനെ
എങ്ങനെ (മ.ചി)

മുതലായവ ഉണ്ടാകും —

൧൬൬. അന്ത്യങ്ങൾ - അൻ - അ - ഇ - എ എന്ന ചുട്ടെഴുത്തുകളെ ഉൾക്കൊണ്ടു നാമങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രകാരം -

അവൻ (ആൻ, ഓൻ) ഇവൻ ---- ഏവൻ (യാവൻ)

അവൾ (ആൾ, ഓൾ) - ഇവൾ ---- ഏവൾ (യാവൾ)

അവർ (ആർ, ഓർ) ഇവർ ---- ഏവർ (യാവർ) ആർ, യാർ

അതു ---------- ഇതു ------ ഏതു (യാതു)

അവ (അവകൾ) - ഇവ -------- ഏവ (യാവ)

പിന്നെ ഉത്ത (ഇത്ത) എന്നതു സമാസങ്ങളിൽ ചേൎന്നിരിക്കുന്നു [illegible] - മന്ദിരം ചാരത്തൊട്ടുരുളെ (കാ - ദ്രി - ഗാ -) -

൧൬൭. ഇവറ്റിന്റെ വിഭക്തികൾ മിക്കതും കാണിച്ച പ്രകാരം അത്രെ - ചില വിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടുതാനും - അതിന്ന - അതിന്റെ - എന്നല്ലാതെ അതിനു, അതിനെടെ എന്നതും ഉണ്ടു -- പിന്നെ അതിൽ എന്നപോലെ അതിറ്റ എന്നതുദെശത്തോടും ചേൎന്നിരിക്കുന്നു - ഇതിറ്റാൽ ഒക്കെയും പോകും - അതിനാൽ - ചെ - (കൈ - ച -) പിന്നെ നപുംസകത്തിന്റെ ബഹുവചനം രണ്ടു വിധം - ഒന്നു - പ - മറെറതു കണ്ണുകത്തിൽ പോലെ വരുന്നു കൂടുന്നു -

അവ (അവകൾ) --- പലവു ------ (എല്ലാവും) എല്ലാം

പ്ര. അവറ്റു ------ പലവറ്റു ---- എല്ലാവറ്റും, എല്ലാറ്റും

ദ്വി. അവറ്റെ ------ പലവറ്റെ ---- എല്ലാറ്റെയും -

അവറ്റിനെ (ഒക്കെ) ---------- എല്ലാറ്റിനെയും -

തൃ. അവറ്റിനാൽ --- പലവറ്റാൽ --- എല്ലാറ്റിനാലും -
× പലവാൽ (പ. ച. ൨൯,൨)

അവരൊടു — — — പലവരൊടു — എല്ലാവരൊടും —
ച. അവന്നു — — — പലവന്നു — — എല്ലാവന്നും
ഷ. അവന്റെ — — പലവന്റെ — എല്ലാവന്റെയും
സ. അവനിൽ — — — പലവനിൽ — എല്ലാവനിലും —
അവങ്കൽ — — — പലരിലും ബ്രാഹ്മണരെല്ലാരിലും —
അവകളിൽ ഒരു രാ.
മറ്റവനിൽ വലിയ —
വൈ. ശ.

പിന്നെ ഞങ്ങൾ — അവൻ, അവൾ — എന്നു ലിംഗമുള്ളവ നട
പ്പുകളുണ്ടു — അവയെന്തെന്നാൽ ഒരു കാലത്തും ഒരു പുരുഷൻ
൭൪൬. എന്ന അർത്ഥം നടപ്പിച്ചാൽ ഏകത്വം
ഉത്തമ നാമവിശേഷണമാകുന്നു — ഉ. ത. ഏകത്വദൈവൻ, ഏകത്വ
നി, ഏകത്വവഴി — ചൊദ്യനാമം ആകാശമെന്നു — എന്നതിന്നു
ഉ. ം. ഏകതനു — ഒരുതന്നു — അതിന്നവൻ എന്നമൊഴി
പാടിക്കുന്നു കേൾപ്പിക്കുന്നു. വൈ. — അത്രു — ഇത്ര — എന്ന
വാക്യം നാമവിശേഷണം ഇങ്ങനെ നടക്കുന്നു — പാപപുത്ര. ഉ. ത.
അന്നൊരു കാര്യത്തെ പലതരം, അത്രത്തോളം —
൭൪൭. ഇന്ന — എന്നതുംനാമവിശേഷണങ്ങളുണ്ടു — പ്രത്യക്ഷ
ം — ഇന്നവന്നും — ഇന്നവൻ — ഇന്നവൾ — ഇന്നത്തു —
൭൪൮. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നുള്ള അവ്യയം — താൻ — ഇദം —
ഏതൽ — കിം. ഒന്നനപും സകലങ്ങൾ — പിന്നെ തൽ പുരുഷൻ — ത
സ്മിൻ. ഇത്യാദിസമാസങ്ങൾ — ഏവമാദോൻ — ഇങ്ങോട്ടു —
തത്ര — അത്ര — കുത്ര — ഇവിടെമുതലായതു — ത്യം. — അതഃ
ഇതഃ — ഇവിടുന്നു — മുതലായതു — പിന്നെയും പൂർവ്വാദികൾ
ഉദ്ധൃതഃ. യാതൊന്നിൽനിന്നു — യദാ, തദാ — യഥാ, തഥാ —
യാവൽ, താവൽ — തുടങ്ങിയുള്ളവ —

പ്രതിസംഖ്യകൾ

൭൪൯. പ്രതിസംജ്ഞകളെക്കുറിച്ചു — സർവ്വനാമങ്ങ
ളാകുന്ന പ്രതിസംഖ്യകളെന്നു — അവയുടെ ചൊല്ലുന്നു —
൭൫൦. ഉം. പ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടെ പ്രതിസംഖ്യ — ങ്ങൾ

ഉവരൊറകൾ (൩൭-൪)

ത്രാൽ എന്നിയെൻ ചെയ്ത്ത്ൻ ര. പ. ൨൦൮, ൪

ഏവർക്കു വാൻ
നീക്കമൊവാൻ ഒരുത്തൻ ദൈവകല്പന
എന്നവൻ സംഗതിക്കുന്ന (പ. ന
പിന്നെ ദുഷ്ടമായി കൂടൽ എന്നോ ഈ കാര്യകാരം ചെയ്തു.
എങ്ങനെ വരുന്നാൽ ഒന്നും കാണാ. (സന്ദ. ബോ.)
= എങ്ങനെ വരുന്നതോ etc

മലയാളി - (ഉ-ം. ഏവനും, ഏതും, എല്ലാം, എന്നും, എപ്പൊഴും, എ(ങ്ങ)
നെയും, ആരും, എ(ത്രയും)) -

§ ൨൬൫. ഉം എന്ന അല്ലാതെ - ആകിലും, എങ്കിലും, ആയ്താനും, എ
നും (§ ൨൫൯) എന്നവയെ ചേൎത്താം (ഉ-ം. ആരാകിലും, ഏവനായാ
ലും, എന്തെങ്കിലും, എങ്ങാനും) എന്നവനു - മ. ഭാ. എന്റെ ഞ്ഞാൻ) -

§ ൨൬൬. ആരാനും - ഏതാനും - എന്നവറ്റിന്റെ ഉത്ഭവം അതു ഇന്നതു
ഉണ്ടു - (പുത്രിനാരാൻ. കെ. രാ - ആരാനെ - ആരാനൊടു - ആരാ
ൻ - (ഭ) - മ. ആരാന്റെ കുട്ടി - പ. ചൊ. ഏതാൻ ചിലവാമം - കേരാ) -
പിന്നെ ഏതാനൊരു ശത്രു എന്നും ചാട്ടു വായിട്ടു ചൊല്ലുന്നു - വാൻ
എന്നും - ആകിലുമിതിന്നു ആരു വാൻ. പ. ത. എങ്ങനെ വാൻ -
കെ. ന) -

§ ൨൬൭. ഒരു - എന്നതു സംഖ്യയാകും പ്രതിസംഖ്യയാകും നടക്കുന്നു -
അതിൽ സ്വരം പരമാകുമ്പോൾ ഒർ എന്നു ദീൎഘിച്ചു വരും (ഒരൊരു) -
ലിംഗപ്രത്യയങ്ങളൊടു കൂടുകയാൽ (ഒരുത്തൻ) - ഒരുത്തി (ഒരുവൾ -
മ. ഭാ. ഒരുമ്പി - കെ. രാ) - ഒന്ന (ഒന്റു എന്നവാദങ്ങൾക്കും - അതിൻ സ
പ്തമി - ഒന്നിൽ - ഒന്നിൽ കൽ എന്നു മാത്രമല്ല - ഒരു കാൽ - (ഒരിക്കൽ) എ
ന്ന സമയവാചിയും - ഒന്നിൽ - എന്ന സംഭാവനാവാചിയും ഉണ്ടു -

§ ൨൬൮. ഒരു എന്നതു ചൊദ്യ പ്രതിസംജ്ഞയൊടു ചെൎന്നിട്ടു - ആരൊ
ന്നു - ഏതൊരുവൻ - ഏതൊരുത്തൻ - ആവാൻ ഒരുത്തൻ - ഇത്യാദിക
ളുളവാകുന്നു —

§ ൨൬൯. ആവൎത്തിച്ചു ചൊല്കയാൽ ഉണ്ടാകുന്നതു - ഒരൊരൊ - ഒ
രൊ - ഒരൊര് - ഇവ ഒരൊ ഒരൊ കഴഞ്ചി കൊണ്ടു ചെയ്‌ - ശ) -
ഒരൊരുത്തൻ - ഒരൊരുത്തർ, ഒരൊന്ന (ഒരൊരൊന്നു - കെ - രാ -
മുപ്പതിൽ ഒരൊന്നു - ഭാ - ശാ) - പിന്നെ ചുട്ടെഴുത്തിൽ നിന്നുളവാ -
കുന്നതു - അതാതു (§ ൨൬൦) -

§ ൨൭൦. സൎവ്വനാമങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമുള്ളതു - എല്ലാം (എല്ലാവും -
എല്ലാതിലും ആതു) - എല്ലാവനും - എല്ലാവരും - (എല്ലാരും - വൈ - ശ)
എന്നവ സംഖ്യാ കാലിപ്രദവും - നപുംസകത്തിന്റെ വിഭക്തികൾ

ശിത്താൽ (§ ൧൬൯) കാണ്ക — അതിന്റെ സകലത്തിലെല്ലാറ്റിലും എ
ന്നു ഒഴികെ എല്ലാറ്റിലും. ഭാഗ — എല്ലാരും — കെ. രാ. എല്ലാവിടവും. എ
ല്ലാടത്തും, എല്ലാടം. കെ. രാ. എന്നവയും അക്കന്ന — പദ്യേ എല്ലാരെല്ലാ
രും (ത. സ.) എന്നതത്തെല്ലാം എല്ലാരും എന്നാകി —

§ ൧൭൦. പിന്നെ — ഒക്ക — അക — എന്നവ — ഉം — എ — എന്ന അവ്യയങ്ങളോ
ടും ചേരെണ്ടത്. ഒക്കെയും, ഒക്കവെ — മുഴുവൻ — മുറ്റും — മുറ്റവും —
മുഴുതും എന്നാകി — തെളും — എന്നവയും സർവ്വവും (സർവ്വത്രം. വി.)
സകലം — കെവലം — വിശ്വം — ഇത്യാദി സംസ്കൃതപദങ്ങളും ഉണ്ടു —

§ ൧൭൧. ഏകദേശത്തെ കുറിക്കുന്ന മിക്ക ധാതുവിന്റെ പെ
രെച്ചം തന്നെ — മിക്ക, മിക്കവൻ, മിക്കതും, മിക്കവാറും (ആദ്യ) —

§ ൧൭൨. ആധിക്യത്തെ കുറിക്കുന്ന — ഏറ — പെരു — പെരിക — തൊ
ങ്ങിയവയെല്ലാങ്ങളും. ഏറെ. പ്രകാരവും) പാരം (ഭാരം) തുലോം
മുതലായ പെരുകകളും തന്നെ —

§ ൧൭൩. അല്പത്തെ ചൊല്ലുവാൻ — കുറയ — കുറെച്ചു — കുറെശ്ശെ —
ഒട്ടൊട്ടു — ഇത്തിരി — (ഇച്ചിരി) — തെല്ലു, ചെറ്റു, അസാരം എന്നവ
ഉണ്ടു —

§ ൧൭൪. അന്യതെക്കു രണ്ടു പ്രധാനം — ഒന്നു മറ്റന്നുള്ളതു (മറ്റു
കരണത്താൽ) — ഇതര ശേഷം എന്നതിനോടു ഒക്കുന്ന — ഒരു ദെശത്തു
പം ആയ മറ്റു പ്രഥമയായിട്ടും നടക്കുന്നു (ഉടപ്പുത്തു വെണ്ടിയെ
മറ്റുവെണ്ടെ. തി. ഗാ) — മറ്റുള്ള (മറ്റുററ. കെ. രാ) മറ്റെയവൻ —
മറ്റവർ — മറ്റതു — മറ്റവ — (മറ്റെതിന്നു — പ. മാ.) മറ്റൊരു
ത്തൻ (അന്യ) ഒരുത്തന്റെ —

§ ൧൭൫. രണ്ടാമത് ഇതരത്വം കുറിക്കുന്നതു — വെറു — അന്യയമാ
യിതുവെറെ — പിന്നെ നാമവിശേഷണം വെറിട്ടു — വെറെയുള്ളവ —
അവരിൽ നിന്നിട്ടു വെവ്വെറെ എന്നും തന്നെ —

§ ൧൭൬. അസിമതക്കായിട്ടു ചെരുന്ന പെരെച്ചങ്ങൾ വല്ലു (വല്ല പ്ര
കാരവും, വല്ലപ്പൊഴും — വല്ലവൻ — വർ — തും — വാഴ്വവൻ — വാഴ്വതും —
(വാഴുവാൻ) കണ്ടവർ — കണ്ടതു — കണ്ടവ —

§ ൧൫൨. നാനാത്വത്തിന്നു പല പ്രല വഴി= നാനാവിധം- പല ഇടത്തും, പലെടത്തും പലർ, പലതു, പലവും എന്നവ ഉണ്ടു- അതിന്നു താഴെ ഉള്ളതു ചില, ചിലെടത്തും ചിലർ, ചിലതു ചിലവ എന്നതു തന്നെ-

സംഖ്യകൾ

§ ൧൫൩. മലയാളസംഖ്യാനാമങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു—

൧ ൧. ഒന്നു	൪൦ (൪൦) നാല്പതു	
൨ ൨. (൨) രണ്ടു	൫൦ അമ്പതു	(അമ്പതു)
൩ ൩. മൂന്നു	൬൦ അറുപതു	നാഴ
൪ ൪. നാലു	൭൦ എഴുപതു	
൫ ൫. അഞ്ചു	൮൦ എണ്പതു	
൬ ൬. ആറു	൯൦ തൊണ്ണൂറു	
൭ ൭. ഏഴു	൧൦൦ നൂറു	
൮ ൮. എട്ടു		
൯ ൯. ഒമ്പതു	(൧൦൧) നൂറ്റൊന്നു- ഒരു നൂറ്റൊരുപതു കനാ ൧൧൦ (ദ.ശ.)	
൧൦ പത്തു	൧൧൦ നൂറ്റിപ്പത്തു	
൧൧ പതിനൊന്നു	(൧൨൦) നൂറ്റിരുപതു / നൂറ്റിരുപതു	
൧൨ പന്ത്രണ്ടു	൨൦൦ ഇരുനൂറു	
൧൩ പതിമ്മൂന്നു	(൨൫൦) ഇരുനൂറ്റമ്പതു - ഇരുനൂറ്റൈ	
(൧൩) പതിമൂന്നു	രണ്ടര നൂറു- (ദ.ശ.)	
൧൪ പതിനാലു (പതിനാങ്കു)	൩൦൦ മുന്നൂറു-	
൧൫ പതിനഞ്ചു	൪൦൦ നാനൂറു-	
൧൬ പതിനാറു	൫൦൦ അഞ്ഞൂറു	
൧൭ പതിനേഴു	൬൦൦ അറുനൂറു (അറന്നൂറും തെ)	
൧൮ പതിനെട്ടു-	൭൦൦ എഴുനൂറു	
൧൯ പത്തൊമ്പതു-	൮൦൦ എണ്ണൂറു	
൨൦ ഇരുപതു (ഇരിവതു)	൯൦൦ തൊള്ളായിരം-	
൨൧ ഇരുപത്തൊന്നു-	൧൦൦൦ (ആയിരം)-	

ഒമ്പതിനായിരം | ദ.ശ

൧൨൦൦൦. പന്തീരായിരം . . . . . . ൧൦൦൦൦൦. നൂറായിരം —
[illegible]രായിരം — [illegible] ലക്ഷം —
ഒരുപതായിരം — കോടി
൧൧൦൦൦ പതിനൊരായിരം (ഭാര) — പതിനൊന്നുകോടി
൭൦൦൦൦ [illegible] (കേര)
൬൦൦൦൦. അറുപതിനായിരം — മുപ്പത്തുകോടി
അറുപതായിരം — ആയിരംകോടി
പത്തുലക്ഷംകോടി (കേ.രാ)

൯൫. ഇവറ്റിന്റെ ധാതുക്കൾ

൧.) ഒർ (ഒന്നു) — ൨. ഇരു — ഇരൻ — ഈരായിരം — പന്തിരണ്ടു, പത്തി
രുപതു — ഇരുവർ — ൩.) മുൻ — മൂന്നാതു, മൂന്നിടു, പതിമൂവണ്ടു,
മൂവായിരം — മൂവർ — ൪.) നാൽ (നാന്മുഖൻ, നാലാറു, നാല്പതു, പതി
നാലാറു — ൫.) ഐ, ഐം (ഐങ്കോടി — അഞ്ചാഴി — ഐയാണ്ടു,
മുന്നൂററിമ്പത്തു. കെ.രാ. ഐയായിരം — ഐവർ, മുപ്പത്തഞ്ചു
വർ — ൬.) അറു (അറുമുകൻ, അറുവർ, [illegible]
൭.) എഴു (എഴുവർ — ൮.) എൺ, (എണ്ണിശ, എണ്ണായിരം, എണ്ണ
രണ്ടായിരത്തെണ്ണൂറു) — ൯.) തൊണ്ണൂറു കം തൊള്ളായിരം, തു — നൂ — നൂറു —
ഇതു മൂന്നും മുൻ ഒന്നാമത്തുള്ള തൊട്ടു എന്ന ധാതുവാകുന്നു —
൧൦.) പത്ത ശബ്ദത്തിന്റെ അവം പ്രതിസ്വന്ദനൻ = ദശമുഖ
ൻ, കെ.രാ. പതിരണ്ടു — പതിരു, പതിരുപതിൽ, പത്തു — ഇവറ്റെ
ദശരൂപങ്ങൾ (ഒപ്പിക്കിക്ക കെ.രാ) — ൧൦൦. നൂറ്റുനൂറു പൊടി
തന്നെ — നൂറ്റുവർ — നൂറുവർ ൧൦൦൦. ആയിരം. തൊള്ളായിരം
സഹസ്രം — സംസ്കൃതം — സഹസ്രം — ആയിരത്താണ്ടു — ലക്ഷം കോടി —
ഇവ സംസ്കൃതമത്രെ —

൯൬. ഈ സംഖ്യകൾ സംഗതികൂടെ തന്നെ ഉള്ളവരുടെ
ശബ്ദങ്ങളാൽ — അന്യോന്യം ചൊല്ലിക്കുന്നു — (ഉ — പതിനൊന്നു |
പതിലുള്ളതു — [illegible] തൊണ്ണൂറ്റൊ
ന്നുറാണ്ടു *

* ആയിരത്താണ്ടല്ലോ [illegible] ആയിരത്തെണ്ണൂറു നായർ [illegible] എന്നും
[illegible] —

അനെകന്തറായിരത്തൊടു ര.ച.൧൩൨
പലപതിനായിരത്തിനും മീതു നായകർ കൊണ്ടുതാർ (ഭ.൫൩൦)

ആറുപത്താറായിരക്കൊടി അസുരകൾ (കെ.ര)

ആറുവർ (ഉ.ദ)

[illegible]

—ഇവിടെ നിന്നാരായിരത്തൊറ്റുവത്ത്

§ [illegible]. ഏകാദിസംഖ്യകളുടെ [illegible] ദശകങ്ങ-
ളെ ചൊല്ലുന്നു — മൂന്നാമതിൽ [illegible] സഹസ്ര-
ത്തിൽ പുറം ആറായിരങ്ങൾ (ക. രാ) നാലായിരത്തിൽ പുറം തൊ-
ള്ളായിരം — എണ്ണായിരത്തിൽ പരം തൊള്ളായിരത്തെണ്ണൂറ്റ-
[illegible]. പതിനായിരത്തൊന്നൂറ്റിനെട്ടും [illegible]
നാലു [illegible] ലക്ഷത്തിൽ പരം [illegible] —
[illegible] കോടി (ക. രാ) [illegible] കോടിക്കുമേൽ [illegible]
[illegible] [illegible] കോടി [illegible]
ൽ [illegible] നാലു ലക്ഷത്തറുപതിനായിരം [illegible] —
പതിനൊരായിരത്തെണ്ണൂറു കോടിക്കതിവൻ (ക. രാ) നാലുകോടി-
യിൽ പുറം [illegible] = [illegible]

§ [illegible]. [illegible] — പുറം — പരം — മുതലായവ ചെൎക്കുന്നതു പോലെ
[illegible] [illegible] = [illegible]
[illegible]

§ [illegible]. [illegible] — ഏകാരത്താലെ ചെൎത്തവരുന്ന — [illegible]
ൽ — [illegible] എങ്കിലും [illegible] — [illegible]
[illegible] —

§ [illegible]. [illegible] — പാതി [illegible] അര — അൎദ്ധം (½) — കാൽ
പാദാംശം — [illegible] (¼) — മുക്കാൽ ¾ (¾) — അരക്കാൽ [illegible]
[illegible] മാകാണി [illegible] അരമാ [illegible] മാ [illegible] —
അരമ [illegible] [illegible] നാലുമാ [illegible] കാണി [illegible] അരക്കാ-
ണി [illegible] മുന്തിരി [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

§ [illegible]. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

രണ്ടു (ദ്വന്ദ്വൈക്യം) നാലിൽ ഇരട്ടിക്കപ്പെട്ടു = ചതുരംഗത്തിൽ
പണ്ടു ത. സ. — ഒട്ടകം നാലിന്നു നാലൊന്നു എന്നും (കി. രാ. വൈ
വശ — വ്യ — മാഷ്ടാംശം തന്നിലൊന്നൊന്നും ചൊല്ലുന്നു (ത.
സ.) മൂന്നുമൂന്നംശം എന്നാൽ രാശിയിൽ എട്ടാന്നു — ഇങ്ങ
നെ വൃത്തത്തിൽ മൂന്നാമതിൽ രണ്ടുഭാവം എന്നും മറ്റും ചൊല്ലു
ന്നു (ത. സ.) —

§ ൧൭൧. വരുന്ന സംഖ്യകളെ പറ്റി — ഒരൊന്നു — ഈരണ്ടു — മു
മ്മൂന്നു — നന്നാലു — അയ്യഞ്ചു — പതുപ്പത്തു — പയിമ്പതിനായിരം — ഇത്യാദി — അ
ട്ടക്കിൽ വീതം എന്നർത്ഥമാകുന്നു — ഇരുപത്തു വീതം പണം — ഇരുപതി
ത്രപണം എണ്ണിക്കൊടുത്തു രണ്ടിലെല്ലും പതിനൊന്നു ലക്ഷം കൂ
ടി — മ. ഭ. — ഇവരെ കൊഴഞ്ഞിട്ടു കൊണ്ടു — മ. ഭ.) — ഇതുപോലെ കണ്ടു
എണ്ണം പ്രയോഗിപ്പു (ഇവ കാഴഞ്ചിനരണ്ടു കണ്ടു (കൂട്ടുക. വൈ. ശാ.) —
പിന്നെ കൊണ്ടു എണ്ണിയ (ശ്രേഷ്ഠ) കൊണ്ടു സമീക്ഷ. വൈ. ശാ.)
— കൂട്ടകം ഇരട്ടു എന്നാൽ പ്രത്യയം നടപ്പാകുന്നു — (ഇരട്ടി നല്ലു —
പത്തിലുന്നാഴി — ഇടങ്ങഴി ഉഴക്കു — ഉരി ഉഴക്കു — അസാരിച്ചം
ന്നു ഇടങ്ങഴിക്കുള്ളവ) — ൧ം — കൂട്ടിക്കണ്ടൂന്നുവരി — ത. സ. — ഇവ
ഒരാന്നു ഒഴിക്കിച്ചു കൊള്ളു — വൈ. ശാ.) —

§ ൧൭൨. ഗുണനസംഖ്യകളെ പറ്റി — ഒരൊരാറു = ൧൧ — മൂവെഴു =
൨൧ — മുതലായവ — ഇറ്റു പ്രത്യയവും നടക്കുന്നു — (൧൧൯ — പതിററു
രണ്ടു — ൪൦ — പതിനെട്ടു — മുപ്പതിററാറു — പിന്നെ പത്തിൽ വെ
ട്ടിക്കപ്പെട്ടു — ൧൦൦ (മ. ഭാ.) — ൪൧ — എന്നു കാലികളെ വെണ്ണം മുമ്മട
ങ്ങിൽ അധികവും കാലാളും അഞ്ചുമടങ്ങു (മ. ഭാ.) പതിന്മടങ്ങി
ച്ചു — നാന്മടങ്ങു (ത. സ.) ഏത്രാവൃത്തി — പത്താവൃത്തി (ത. സ.) മൂന്നു
റുവട്ടം (ക. രാ.)

§ ൧൭൩. പിന്നെ ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളെ ഒരിക്കൽ, ഒരു പ്രാ.
വശ്യം — പത്തരണ്ടൊരുവട്ടം — മൂവെഴുവട്ടം — ഇരുപത്തൊരുതട.
(മ. ഭാ.) — രണ്ടുമൂന്നുരുടെ (മ. ഭാ.) ആറുരണ്ടും ഒന്നും പടി = ൧൧
നു നെറ്റുരു — ൧ മാത്രയാം വണ്ണം പത്തരുരു (വൈ. ച.)

ആയിരം വട്ടം ഉദ്യോഗം പോകിലെ (പ്രജ. പ)

[illegible]

[illegible]

§ ൨൮൬. പൂരണനാമങ്ങൾ ഉള്ളതു സ്ഥാനസംഖ്യകൾ ആകും- അതു ഒന്നു പെരെച്ചത്തെ ചൊല്കയാൽ ഉണ്ടാകും. പ്രത്യേകം ആം-ആ-സ- നരത്രാമത്ര- ഒന്നാമത്തെ- ഒന്നാം- മൂന്നാം- നാലാം- നടുവിലെ ശബ്ദങ്ങളും ഒന്നാമൻ- രണ്ടാമൻ- മൂന്നാമൻ, മൂന്നാളൻ, നാലാമൻ- പത്താമൻ- ഒടുക്കത്താമൻ- അതിൽ ഏഴ്... അവൻ- അവൾ എന്നൊന്നു ഒന്നാമൻ, ഒന്നാമവൾ ഇത്യാദി- നപുംസകസമാസവും ഒന്നാമത്ര- ഒന്നാമത്തവൻ §൨൭൦- നപുംസകാന്ത ... വിശേഷണമായും ഉണ്ടു-

§ ൨൮൭. സംസ്കൃതസംഖ്യകൾ ആയിത്-

ഏകം — — — — — — — പ്രഥമം, സ്ത്രീ. പ്രഥമ

ദ്വി — — — — — — — — ദ്വിതീയം .

ത്രി — — — — — — — — തൃതീയം .

ചതുർ — — — — — — — ചതുർത്ഥം, സ്ത്രീ. ത്ഥി

പഞ്ചം — — — — — — — പഞ്ചമം .

ഷഷ് — — — — — — — — ഷഷ്ഠം .

സപ്തം — — — — — — — സപ്തമം .

അഷ്ടം — — — — — — — അഷ്ടമം .

നവം — — — — — — — — നവമം .

ദശം — — — — — — — ദശമം .

ഏകാദശ — ദ്വാദശ — ദ്വാദശൻ-കൃ.ശ്ലൊ- ത്രയൊദശ- ചതുർദ്ദശ- പഞ്ചദശ — വൈശാഖശ — വിംശതി — ചതുർവിംശതി — ശതം — ശതതമം — സഹസ്രം — അയുതം — ശതസഹസ്രം (ലക്ഷം) (നിയുതം) — പ്രയുതം — കൊടി —

§ ൨൮൮. പിന്നെ ആയിരം കൊടി = അർബ്ബുദം — ൧൦൦൦ അർബ്ബുദം = അബ്ജം. ൧൦൦൦ അബ്ജം = ഖർവ്വം. ഇങ്ങിനെ ... സ്ഥാനം നിഖർവ്വം — പത്മം — മഹാപത്മം — ശംഖം — ജലധി (സമുദ്രം) — അന്ത്യം — മദ്ധ്യം — പരാർദ്ധം — എന്നു ൧൮ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടു- (ക്രം. സ)

ഉവൎവിന്റെ സംസ്കൃതമായ അതിശയം വന്നില്ല - മറെറാരുവഴി
ക്കായിൽ - ഒരുപുത്തൂരായിരമാം കോടിമന്നതിൽ പിന്നെ മഹാ
കോടിയുണ്ടു - അത്രം കൾ സ്ഥാനങ്ങൾക്കു ചൊല്ലിയന്നതാം - ശംഖം -
മഹാശംഖം - വൃന്ദം - മഹാവൃന്ദം - കല്പം - മഹാകല്പം - കാനം - മഹാകാ
നം - ലക്ഷം - മഹാലക്ഷം - തെങ്ങു - മഹാതെങ്ങു - ശ്രുതി - മഹാശ്രു
തി - ഇക്ഷുരസം - മഹാക്ഷുരസം (സമുദ്രങ്ങൾ) എന്നിങ്ങനെ പതി
ഞ്ഞു (ശ്ലോകം) --- ഉ-ം- അറുനൂറായിരം തേർ - അമ്പതിനായിരം
രഥം (ഭാ. മാ.) അറുപതിനായിരം കോടി ആനകളും
(കേ. രാ.) ആയിരം പത്മം നൂറുശംഖും അർബുദശതങ്ങളും
(രാ. ച.) ഇരുപത്തൊന്നു വെള്ളം പട (ഭാ.)

സമാസരൂപം

§൨൨൫. നാമവിശേഷണങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ ഗുണ
വചനങ്ങളുണ്ടു - അവ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ ക്രി
യാപദം കൊണ്ടും സമാസം കൊണ്ടും നാമങ്ങളെ വി
ശേഷിപ്പിക്കും - ഉ-ം- കറുത്ത കുതിരയെങ്കിൽ ക്രിയാപദത്താ
ലും - വെള്ളക്കുതിരയെങ്കിൽ സമാസത്താലും നാമവിശേഷ
ണം വന്നതു - സംസ്കൃതം - ക്കാരും ശബ്ദ തത്വങ്ങളിൽ ഗുണവചന
NL ങ്ങൾ ഗുണവചനങ്ങൾക്കു അതിശായനം ആകുന്ന ത്വതെയ്യ
ക്കട താരതമ്യം വരുന്നതു പോലെ മലയാള പദങ്ങളിൽ
വരാ - പാട്ടിലെ ചിലർ കൂടെ കാണും - ഉ-ം- എന്നെക്കാൾ മഹത്ത
രം മൈഥിലം - പ. ത - ഇതിൻ പുത്തിൽ നേദിയം - പ - ത - ഭു
ദരതരമായ മന്ദിരം - മ. ഭാ - ക്രിയാതമം ചെയ്യ - കേ - രാ - ഇ
ങ്ങനെ തുല്യം ഉള്ളിൽ അതിശയം മലയാളത്തിൽ ഒട്ടുവെരും
(അതിശ്ശിഷ്ടം) കാ - രാ - അധിമാത്രം എന്നതും നല്ലതു (ഉ - രാ)
§൨൨൬. സമാസരൂപം ചില പദത്തിൽ പ്രഥമ കൊടുക്കും
- ഉ-ം- വലിപ്പത്തിൽ - തീയാൽ - - അകലാനാഗം - മഴക്കാലം, മല
നാടു, താമരക്കിഴങ്ങു, തിരുവാതിരപ്പുഴ --- വെളുത്തരക്കൻ - വെ
ള്ളില - ഉഴുന്നാർ - നടുമുറ്റം - കിലാപ്പില, രാക്ഷസൻ ദുഷ്ടനില

നാമധാത്വം ഗുണ്യതമം ഋ. ന.

മാടമ്പിറാന്തേട്ട്. (വ. ൭)

പണ്ടു ചില ഉകാരങ്ങൾക്കു തമിഴിൽ പോലെ ഐകാരം വന്നു
(ഉ - ം ഇലങ്കെയിൽ ~~വെന്നൻ~~ ചെന്നു. ര. ൫. = ലങ്ക വെന്നൻ)

ദേവകൾ ദേവൻ (൭൦)

അരികുലവരയൻ (ര. ൨) വജ്രവെകിരൻ (൧൩, ൨)

(Mißwurf Indien)

NB. പെരുമ്പാനൊന്നിന്റെ സമാസങ്ങളും ര. ചരിതത്തിൽ ഏറെ നടപ്പാകുന്നു. ഉ. ം. ഇതക്കൾ കുമ്പകരുണൻ (൧൮, ൩൩) = ഇതയിയ [illegible] ഇതക്കൾ വാനരവീരൻ - വിയങ്ങൾ പോർ - നിരക്കൾ സൂര്യദേവൻ - ഉന്നതങ്ങൾ വിവിധങ്ങൾ (൧൯, ൫) ഉരകൾ ഗജം

ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്ക — ചിലന്തകാരാന്തങ്ങൾക്കു സകാരലോപം
— ദകാരാഗമം (ക്ര. ൩൧) —
സമാസത്തിൽ — പ്ലാശ — മുത്തശ്ശിയാൾ — മുന്തിരിങ്ങപ്പഴം — മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം — ഞാവൽപ്പഴം — (ക്ര. ൧൨൮) ....

൧൬൭. അൻ — അം — അർ — എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളിൽ ഒന്നാമതെത്തില്ലും — സമുദ്രത്തിൽ — കാമത്തി — അകത്താർ — മരത്തലം — വാട്ടപ്പുറം — മുപ്പത്തിനായിരപ്പട — മാരമാൽ — കാട്ടാളപ്പട (ക്ര. ൨) — ൩ — ൩ — ൭. ലോപിക്കാത്തവയും ഉണ്ടല്ലൊ — കാലംവഴിയെ കാലസ്ഥാനം — മരംകയററം (ക്ര. ൫) കുളങ്ങര — (കുളക്കര) — ഇടമെക്കു, മുഴക്കോൽ — കാലന്തി — മന്നവൻ തെക്കോട്ട് — ചെരമാനാട്ട — ഉമ്പർകോൻ — അകില്കുലം — — പിന്നെ ചൊല്ലുന്ന വരം പറമ്പിലപ്പോഴ്പുറം കാരത്തി അന്തിരത്തവെള്ളം — (ചിലന്തങ്ങളാൽ അഴുതലാണ്ടു (ക്ര. ൯) പോലെ — ക — ഉറപ്പില്ലിന്നവയും; തലവാർ — തലവാർ — പാട്ടലോല, മദ യാന, മിത്രയാപത്ത് — കെ. ൯) — — അല്ലാക്കിൽ പ്രത്യയം ഇല്ല — പ്ര ണയമൊല, മുത്തുമടെപ്പു, രാമനാട്ടം, കാലന്തി — — അല്ലാക്കിൽ പ്ര ത്യയം (ക്ര. ൨൫) പോലെ മുഴുവൻ ലോപിച്ചു പോം (വെള്ളിലെണ്ണ — പുഞ്ചാർ (ക്ര. ൫) ഭയങ്കരരാക്കി (ക്ര. ൩) പാട്ടോല — കാലെള്ളാപ്പു — കുട്ടാട്ടം) — —

൧൬൮. അകാരാന്തങ്ങൾക്കും ഉകാരാന്തങ്ങൾക്കും മററും സമാസത്തിൽ — അൻ — അം — ഇവ ചേരുകയും — — ഉ. ഉള്ളിൽ ചെന്ന, തെക്കൻകാററു, വടക്കൻപെരുമാൾ, പൊന്നഴുത്ത്മല, പാക്കത്തു മുണ്ടു, വെരൺവിളവു — — ഇ. കല്ലക്കൊമ്പു, കുളക്കൊമ്പു, ഏഴില പാല, മലമ്പുലി, മലഞ്ചെരിവ്, മലങ്കര, പുഴക്കര, പനമ്പല — — ഐ. പുളിഞ്ചൊല്ല, പിക്കുന്നൻ, പൂക്കൊഴി, പുവക്കഴ — പൂന്തെൻ, ചിങ്ങൻവാഴ — സിതമഹൻ പണ്ടങ്ങു, മുറങ്ങു, മാങ്ങ, വഴുതിനങ്ങ കുറിയകമ്പ്ലോരുടെ പെരുത്തിൽ.

൧൬൯. വേറൊരു സമാസലക്ഷണമായ ആദ്യരുപവിഭക്തിയുടെ ആദേശവും അതിനെ (ക്ര. ൯)

ഉ. — വലത്തുഭാഗം, ഇടത്തോലത്തിട്ട കാഴ്ച —

കപികുലത്തരചൻ (അ·രാ·) പടകൊട്ടാന- ആറുവെള്ളം- തിങ്ങൾപ്പ
ഭാത്രമതിലകം, വളർഭട്ടത്തായൊട്ട -- ൨. ചെഴമിയമതിൽ- ചെ
ന്പൂവെപ്പെട്ടു, വെന്തു, വെറ്റില- മിന്നു, മിററനാൾ, ആണ്ടു, ആ
ട്ടകൾ- നടു, നഴ്ചുലി, കരണ്ടു, കരത്തരചർ (ഭാഗ·) -- ൩. ഇ
ൽ- ഒരത്തിൻമിഴി കൂ (രാ·ച·) കിഴക്കിൻപുറം (കേരള·) എഴുത്തംമ
ന്നേ- ഒരു·ശ്രീ· ആദിത്യാർ· വൈശ· ഈത്രാദി-

§. ൧൩൪. ഈ പ്രത്യയം കൂടെ നടപ്പുള്ള കൊലപ്പെടുവഴി- ആദി
രത്തൊണ്ടെ ആയുസ്സു- നാലുനാഴിക്കു -- ആത്രവുമല്ല ഭക്ഷിയെ
ട്ടു ചെരും- പ്രലത്തെപ്പെടുകിരൽ, ഇവിടത്തെവൃത്താന്തം, കൊവി
ലകത്തെമർത്ത്യം -- ആലുഭൂദേശത്തെ ലൊകർ, വന്ദിനത്തെതില-
കൃ·ഗാ· കാരക്കാരുടെ അകത്തെക്കൂ· വൈ·ശ -- അഭികാത്തെവി
ട്ടാരത്തെ മന്ദിരം, അഞ്ചനത്തെ മഴ, ഒട്ടകത്തെ പണ്ടത്തെപ്പൊ
ലെ, രണ്ടത്തെ ഭവം, ഇപ്പൊഴത്തെ- നടകാത്തെപ്പാടി
നടെത്തെ സ്വേദം- കൊഴിനെത്തകത്തെകല്ലു -- ഇതിനാൽ ദ്വി
ഭമായൊരു സ്ഥലസപ്തമിയും സപ്തമിയും ഷഷ്ഠിക്കും (പ്ര·ഃ·പത്താ
ളത്തെ ജ്യത്തിൽ· കെ·രാ· അന്നത്തിൽ, അന്നെത്തെൽ· ശി
ലാവ)- ഷഷ്ഠിലപ്പൊൾ മുത്തിയും വരും (അന്നത്തെരാത്രി, ഉച്ചെ
കത്ത ഭക്ഷണം, മുൻബത്തെപൊലെ)-

§. ൧൩൫. ഈ പ്രത്യയസപ്തമിയൊടും ചെരും (ഇന്നു കാൽ, മെത്തി
അഗ്രത്തിങ്കലെവര· ചെ·സ· പാലവെള്ളെത്താലി· വൈ·ശ· വീ
ട്ടിലെവന്നു, കണ്ണിലെ വെള്ളം, മുമ്പിലെ ലെഖം, കുസുമം തന്നി
ലെമണം· കൃ·ഗാ· --- ആകാശത്തൊടുംകൂടെ- ആദിലെത്തെ ഭൊ
ഗ്ഗനഃ --

§. ൧൩൬. സംസ്കൃതസമാസങ്ങളുടെ രീതിക്കും സംബന്ധാർത്ഥമവും
(ഷഷ്ഠി) മലയാളത്തിൽ ഇല്ലം തഴഞ്ഞു കാണുന്നു- അതിന്നുദാ
ഹരണങ്ങളാവിത്- ൧. സംസ്കൃതപദം പരമാകമ്പൊൾ (രാ
മനരാധികൾ·ദെ·മ· ആനന്ദാദികൾ· കൃ·ഗാ· പട്ടതൊഴിലാ
പ്പായാദിലാഭം· കെ·പ· മന്ത്രവാദങ്ങളായ· ചാണ· കാണാവ

൨. ഒരു മിവു (കേ. ൨)

ഇരിമ്പുഴുക (ര. ൨. ൨൨, ൩ / ഭാഗ. ൩) iron dust കാരുകുരുമ്പു (മ. ൫) - ക...

കിട്ടം (ര. ൪. ൩, ൨) ...- ...

കട്ടിക്കുന്നി (മ. ൫) പൊന്നിത്തൂക്ക (ചാണ. ൨) പൊന്നുതൂക്ക

4 ...വട്ടം (ചാണ. ൩)
ഏതൊന്നുകേട്ടു ... ഇടയവെക്കൽ (ര. ൨. ൨൫, ൨)

ഏഴുമാസത്തെക്കിടാവു
നാഴികവട്ടത്തിനാണ്ടെ കാലം (കേ. ൨) ഇടവത്തെ തുടങ്ങൽ (ഭാഗ)
[illegible]

ഉഴുതിലെക്കണ്ണു (മ. ൫)

വെന്തുമരാക്കൽ (മ. ൫)
ഞണ്ടരാത്രികൾ (ഭാഗ. ൪)
മന്ദമാനമല്. ൩൭.

ശം മറാളപ്രയനം· കെ· ന·) — ൨, മലയാളപദം പരിമെകെയാഴുന്ന
നെകാതിരം· മ· ഭാ·) വിശെഷാൽ ചിലസംസ്കാരങ്ങൾ തന്നെ ഒരു·
കന്നാവെള്ളം = രക്ഷസ്സുകളാകുന്ന വെള്ളം· കെ· രാ· മനനാതാഴ്ച=
മനത്താഴ്ച — എങ്കിലും യശസ്സുകെട്ട· കെ· രാ· തുടങ്ങിയുള്ളവ

നാമവിശെഷണധാതുക്കൾ

൨൧൨· എല്ലാക്രിയാപദങ്ങളും നാമവിശെഷണങ്ങളാകുമല്ലൊ· എങ്കിലും സമാസരൂപം കൊണ്ടു ചെൎന്നിട്ടുള്ള ധാതുക്കളെ മാത്രം ഇവിടെ /ന്ന ചൊല്ലുന്നു — അവറ്റിന്നു ക്രിയാഭാവം മാഞ്ഞു മറഞ്ഞുപൊയി ഗുണവചനം പൊലെ നടപ്പുണ്ടു —

൧· നൽധാതു — അതിന്നു ഭാവികാലം നല്ലു (നല്ലുന്നു) — സമാസപ്രയൊഗമൊ നല്ലുള്ള് — നൽപൊരുകാൻ, നന്മൊഴി ഇത്യാദി-

ചെവ്, ചെം — ചെങ്കൽ, ചെമ്പാറു, ചെന്തീ, ചെന്നായി
ചെമ്പൊൻ — ചെവ്വാക്കി (ച്ചൊവ്വ)

വെൾ, വെൺ — വെണ്ണെൽ, വെണ്ണുര, വെൾനെയി, വെണ്ണിലാവ്, വെണ്ണീറു, വെണ്മഴു — വെള്ളിയാം, വെള്ളുള്ളി

പൈ (പച്ച) — പൈമ്പുല്ലു

കരു — കരുനൊച്ചി, കരുമീൻ-

വൽ, വൻ — വങ്കടൽ, വമ്പാക്കു, വന്തീ, വന്നടി, വമ്പിഴ,
വമ്മാരി, (ഭ്രാവി, വലിപ്പു· ത· സ·)

പെരു — പെരുനാൾ, പെരുവിരൽ, പെരിക്കാൽ-

ചിറു, ചെറു — ചെറുവിരൽ (ഭ്രാവി — ചെറിയ· ത· സ)

കുറു — കുറുനരി — കുറുക്കെ (കെ· രാ·) കുറുവടി-

നിടു, നെടു — നിടുവാൾ, നെടുവീർപ്പു-

വെറു — വെറുനിലം

ഇള — ഇളങ്കിർ, ഇളമാൻ-

മുതു — മുതുകല, മുതുമാൻ

പുതു, പുൻ — പുന്നെൽ, പുഞ്ചിരി — പുതുമഴ· പുതുക്കൊട്ട

പഴ — പഴമൊഴി — പഴയരി-

തൺ — തണ്ണാർ (താർ) തണ്ണീർ (നീർ) തണ്ണളി (ഭ. ഗ. ൧൦, ൨)

തെൻ — തെന്നാട (ത്തു-ശാ)

കടു, കൊടു — കടുവാക്കു — കൊടുമുടി - കൊടുവെയിൽ

അരു — അരുമരക്കമ്പ (ശാ-ഭ)

൨൩൭. സമാസത്തിൽ പലതിന്റെ വിശേഷണം പൂർവപദമാകു
മ്പോൾ ബി — ന്ദുവരും (൨൩൯) — അതു ദ്വിത്വകാലത്തിന്റെ ദ്ര
പമാകും തൊന്നും —

പൈ — പൈങ്കിളി, പൈന്തേൻ, പൈമ്പൊൻ-

കരു — കരിങ്കൽ, കരിമ്പടം

പെരു — പെരിങ്കായം, പെരുന്തല, പെരുമ്പാറ

കുറു — കുറുങ്കാട്ടു, കുറുമ്പന

നെടു — നെടുങ്കാലം, നെടുമ്പുര-

നറു — നറുന്തേൻ, നറുമ്പാൽ-

വെറു — വെറുങ്കാൽ, വെറുന്തൊഴു, വെറുമ്പാട്ടം-

ഇള — ഇളങ്കൂറു, ഇളഞ്ചക്ക, ഇളന്തല, ഇളമ്പാകം

പഴ — പഴഞ്ചൊറു, പഴന്തുണി, പഴമ്പിലാവ്

കടുകൊടു — കടുമ്പകൽ, കൊടുങ്കാറ്റു

അരു, പരു — പരുമ്പടവാ, അരുങ്കള്ളൻ അരുങ്ങൊഴി

ദ്വിത്വം (അ-ഗ)

൨൩൮. ചില ശബ്ദ സമാസത്തിൽ സ്വരം പരമാകുമ്പോൾ
ദ്വിത്വം (൨൩൯)

പഴു — പഴ്ഴില-

ഇടു, കടു — ഇട്ടൊട്ടം, നെട്ടൂർ — കട്ടെറുമ്പു

ചിറു, വെറു — ചിററാട, ചിററുള്ളി, വെററില.

പുതു, മുതു — പുത്തരി, പുത്തില്ലം, പുത്തൂർ, മുത്തപ്പൻ

൨൩൯. ചിലതിൽ വിശേഷാൽ സ്വരം പരമാകുമ്പോൾ യാതൊരു
സ്വരം ദ്വിത്വമില്ലെങ്കിലും —

ഓൺ fr: ഓൺവേവികക്കൂട്ടം (Rlk.) = ഓട്ടി

N 63
പണ്ടുള്ള ഗുണവാചകം പ്രനാമങ്ങളാൽ ഉണ്ടായത് ഇങ്ങനെ -
വറ്റു - വറ്റിയ കണ്ണു വിട്ടു (ര. ച. ൨൩൪) ഉടവിയ ശരീരം,
ഇളവിയ കാലാൾ - തിറവിയ പട (ഇതം, തിറം) കനവിയ
മേഘനങ്ങൾ

ഉടയവൻ എന്നതുതന്നെ ബന്ധുടയവൻ, മനത്തുടയവൻ (ര.ച.)

അടക്കമല്ല (ര. ച. ൩൦, ൨)

ചൊവ് — ചെവടിത്തടി

കാരു — കാരക്കിൽ, കാരിയം — കാക്കടത്ത്, കാർവണ്ടു

പെരു — പേരാൽ, പെരൊണി — പെരുമഴ. മ. ഭാ.

ഇരു — ഇരുട്ടുട്ടുവർ — കൃ. ഗാ.

അരു — അരുകത്തിൽ, അരൊരുമരം

൧൧൯. ചിലതിന്നു — ചുട്ടെഴുത്തിനാൽ പെരെച്ചം ഉണ്ടാകും —

ഉ-ം. നല്ല — ഇളയ — പഴയ — ഉരുള — ഉടയ — ഇല്ലാത്ത — ഇന്നു അതു N.B.

ഭൂതകാലത്തിൽ പൊലെ ഇത്ത — ഇന — എന്നും ആകും —

ഉ-ം. പെരിയ, വലിയ, ചെറിയ, കരിയ, തീയ, പുതിയ, കൊടിയ, അരിയ, ഇനിയ, താ. ചാ. കെൻതിയ — അഴകിയ — ചെന്തിന ശൊഭയുള്ള കതിര —

വൎണ്ണം ചിലതിൽ നിന്നും പൂൎണ്ണക്രിയാപദം ഉണ്ടാകുന്നു —

ഉ-ം. ചുവക്ക, വെളുക്ക, കറുക്ക, മുക്ക —

എന്നതിനാൽ ചുവന്ന, വെളുത്ത, കറുത്ത — മുതലായ പെരെച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു —

൧൨൦. അൻ — അൾ — തു — എന്നുള്ള പ്രത്യയങ്ങളാൽ നാമങ്ങൾ ഉള്ളവ ആകും —

ഉ-ം. നല്ലവൻ, വൾ, തു — പെരിയവൻ, വൾ, തു — പഴയവൻ, വൾ, തു — കരിയതു —

നപുംസകത്തിൽ ഭൂതകാലത്തിൽ കറിയെഴുതുന്നതും ഉണ്ടു — M

ഉ-ം. പ്രതിയത്തുവുള്ളതു — ചെറുതു, വലുതു, ഇരുതു, കുറുതു, കടുതു, അരുതു — ഇങ്ങനെ ഉള്ളതാകി, പഴതാം, വെറുതെ,

വലിയൊന്ന് എന്ന നപുംസകവും ഉണ്ടു (ദ്വന്ദ്വം) —

൧൨൧. വെറെ പുരുഷനാമങ്ങളുടെ രൂപം ചുരുക്കി ചൊല്ലുന്നു —

ചെറിയവൻ, ചെറുമൻ, മി (സ്ത്രീ) — ചെറുക്കൻ, കുറുക്കൻ, മിടുക്കൻ, കി (സ്ത്രീ) — നെടിയൻ, നെടുക്കൻ — വമ്പൻ (സ്ത്രീ) ഉമ്പൻ, മി (സ്ത്രീ) ഇളയൻ, പെരിയൻ, താ. ചാ. — നല്ലൻ, നങ്ക, (സ്ത്രീ), നൽറ്റു — നല്ലാർ (സ്ത്രീ — ബ.) നൂ

§ ൧൧൧. ഭാവനാമങ്ങൾക്കു — മ — പ്രത്യയം പ്രധാനം — സംസ്കൃതത്തിലെ
നിമ — ത്തിമ — ഇത്യാദി ശബ്ദങ്ങളെ പോലെ

നന്മ, തിന്മ, നുമ, പെരുമ, പഴമ, പുതുമ, പുതുമ, ഇല്ലാ, വെണ്മ —

പടുമ, കെട്ടുമ, ഇളമ, പാലിമ, (പ്രൌഢിമ) — അരുമ, മിടുമ — മിടമ

൧൨ മറ്റു പ്രത്യയങ്ങൾ — അം — ഒന്നു (സ്കന്ദം)

അ — പാട്ടുന്നെ — വ — വെയുപ്പു മിടുമത (മ. ൩൭,൬)

പ്പു, പു — കൊയ്യു ധാതുക്കളെക്കു

പ്പം — വലിപ്പം, ഇളപ്പം, മിടുപ്പം, ചെറുപ്പം, പെരിപ്പം,

അരിപ്പം, (ഠേ-പ്പു) കുപ്പം — ഇവം.

ത്തം — പുതുത്തം, പഴന്തം.
ക്കം — മിടുക്കം = മിടുക്കം
ലം — നലം, നല്ലം, — ഇല്ലം —

അൻ — പുത്തൻ — ആറൻ — നാനൻ —

§ ൧൧൨. തമിഴിൽ നാമവിശേഷണങ്ങളെ കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കുന്ന മറ്റു
സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ ഒക്കെയും എല്ലാം — നല്ലവൻ, നല്ലൾ, നല്ലതു — എന്നിങ്ങി
നെ വരണം — അതു മലയാളത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിലും — അഴകിയൻ, അഴകി
യൻ — അഴകിയങ്ങൾ — എന്ന ഉത്തമ പുരുഷ പ്രയോഗത്തിൽ ചെറുകുന്ന
ങ്ങൾ ഉള്ളവ ആകുന്നതിന്നു എല്ലാം ആകുന്നതു പോലെ ഇല്ലെന്നു തോന്നി

തദ്ധിതനാമങ്ങൾ

§ ൧൧൩. തദ്ധിതനാമങ്ങൾ എന്നതു — കേവലനാമങ്ങളോടു ചേർന്നു
ധനാമങ്ങൾ ഉളവാകുന്നവ തന്നെ — അവ മൂന്നു വിധം; പുരുഷനാ
മം — ഭാവനാമം — എന്നിവ —

§ ൧൧൪. പുരുഷനാമങ്ങൾക്കു — അൻ (പു) — ഇ — അൾ — (സ്ത്രീ) എന്നതു ഉള്ളതിൽ
നാം പ്രമാണം —

൧, ഇ — ഉള്ളവ — ത്തൻ — ത്തന്, ത്തി, (ത്തിച്ചി)

മല — മലയൻ, മലത്തി — (പ്രകൃതി) പാഴൻ, പാഴി —

കാ കാർ — ചാട്ടുകാരൻ, ഛി

തൊഴൻ, തൊഴി — തോണ്ടൻ, തോണ്ടി —

കുളുമൻ, കുളുമ്പി, കുളുത്തി — ത്തി, ത്തിച്ചി —

ചതുൎത്ഥി ചെയ്യന (ചെയ്യത്തിന് ഒരു വഴക്കം തന്ത്ര. ൧൨.)
അടിയങ്ങൾക്കു ര.പ. ൧൦ എല്ലിയങ്ങൾക്കു (൩൮,൭)
നിശാകോഷ്ഠ ക്ഷീരം (ര.പ. ൭൩, ൩൩)

വാനരപ്പടയർ (ര.പ. ൩൩,൫)

ഉടക്കാനടനത്തിൻ (ന. ഥ. ...

പുല്ലിംഗം — പിതൃ, പിള്ളൻ - ഒരുത്തൻ - ഒരുത്തന്മാർ - പ കൃ യ ൻ

(ശ്രേഷ്ഠം) ശ്രേഷ്ഠർ - അരുമയോൻ, മുക്കണ്ണൻ -

കുടച്ചെവിയൻ - ചെവിയിടനല്ലയൻ -

കുമിരന്നാവൻ - കുമിരക്കണ്ണൻ - നായ്ക്കണ്ണന്മാർ.

സ്ത്രീലിംഗം - പൂച്ചക്കണ്ണി, മെതിക്കണ്ണിമാർ - വണ്ടാർകുഴലി (ചെവിയാൾ;

ലാസ്യ), കള്ളവയർകുഴലിമാർ.

൨. — [illegible] — ഉളളവരെ സംബന്ധിക്കുന്നവ

കുറവൻ, കുറത്തി

മാരയാൻ, മാരാൻ, മാരത്തി

തീവു - (തീയ്യ) — തീയൻ, തീയാൻ, തീയത്തി.

ആശ്ര (പുശു) — ആശ്രയൻ, ആശ്രിച്ചി

കൊല്ല — കൊല്ലത്തിയാൻ, കൊല്ലത്തിച്ചി

ചോവൻ, ചോവിച്ചി, മാപ്പിളയാൻ, മണിയാൻ, മണിച്ചി

വാണിഭക്കാരൻ, [illegible].

൩. അൻ — [illegible] — അനുജൻ, അ

ന്നുകാരൻ, അമ്പട്ടറൻ —

(൪) [illegible] — മൂത്താരൻ — നായകിച്ചിമാ

രായിരുന്നു —

ഇതരം. അവൻ (അൻ) — അവൾ — അവർ (അ) എന്നവയും തദ്ധിതങ്ങ

ളും —

പിള്ളവർ, വാനവർ (പിള്ളരു) മറയോർ (മറ ഭാഗ്യം) വെട്ടങ്ങൾ പിള്ളർ

ഉള്ളതു പ കൃ യ വർ (൧. ൩൧)

ചെമ്പടക്കാരൻ (ചെമ്പടയൻ - ളേട)

മഴവൻ (മഴമ്പം) നിംനെക്കുറിച്ചുള്ളയവർ

ഇതുപോലെ നാമങ്ങളും ഉണ്ടു —

മാറുവോർ, അറിവോർ, വലിയവർ (= ഞാൻ)

ചെമ്പരോൻ (ചെമ്പർ) - ചെറിയോൻ - നിലയവൻ (൨. ൧൭)

മുന്നവർ (മൂന്നു) - ചെറുവയർ - ഉരവർ -

അന്തിമമവർ–ന്ത്യരാജ്യവാൻ–(കേ. ഉ.)

§ ൨൫൭. ഉത്തരത്തിൽ ഗുണങ്ങൾ നാമവും സമാസരൂപ
ത്തോടു ചേരും—

൧.) ഒന്നു–ഒ–ഒരുത്ത (§ ൨൩൧)

കൂട്ടവർ (ഭാരത) ഒരുവെങ്ങൾക്കു അവൻ (ദേവുക്കെടന്ത്) ഒരുത്ത
ൻ (കൃ. ഗാ.) ഒരുമ്പിടത്തവൻ– ഒരികുലത്തവർ (മ. ഭ. ൧൪,൩)

൨.) പിന്നെ–പര–പിന്നാൾ (§ ൨൩൨)

പിന്നെയവൻ, പിന്നെവൻ (ഭാ. ഗാ.) മുന്നെവൻ– മുന്നേത്ത,
പണ്ടേത്ത, മെല്ലെത്ത, നടുത്ത, ഒടുക്കത്ത, വടക്കെത്ത, കി
ഴക്കെത്ത, പടിഞ്ഞാറെത്ത, കിഴവത്തുമിന്നെവർ (കൽ
ചാണ) അങ്ങെയവർ, അങ്ങെയോൻ (കേ. ര) ഇങ്ങെ
ങ്ങെയോൻ (കൃ. ഗാ.) മറ്റേവൻ, എങ്ങെയോൻ (ര. ച) ഇങ്ങെയോൾ (പ്രാ)

൩.) അണ–നടെ–മൂന്നാമത്ത–അകാലത്തെ (ത. സ)–
അകത്തെ (വൈ. ശ) തെക്കു ഭാഗത്തെതു (കേ. ഉ)

൪.) പിന്ന–പിന്നെത്ത (കേ. രാ)

൫.) ഇലെ–കലെ–മുമ്പിലെയവൻ, മുമ്പിലെവ (ത. സ)–ഇന്നു
ലെത്തവ്വ്യാധി (വൈ. ശ) മധ്യത്തിങ്കലെത്ത–വരെ (ത. സ)
അഗ്രത്തിങ്കലെവരെ

൬.) അക്കാലത്ത് (പണ്ടത്തെ) ഇങ്ങൾ–നമ്മുടെ ഉടയത്–നാലാമത്തെ–
...ന്റെ (ത. സ)–ഗന്ധർവ്വരെ (ത. സ) തെരു
ടയവർ (വൈ. ച) മന്ത്രികൊത്തു (കേ. ഉ)

§ ൨൫൮. അവൻ, അവൾ, അതു–എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾക്കു പകരം
ആൻ, ആൾ, ആതു–എന്നിവയും–ചേർത്തുണ്ടാകുന്ന (§ ൧൭൫)
രൂപങ്ങളും ഇവയോടു സമാസമായി നടക്കുന്നു–

കന്നിയാൻ, കടവിലാൻ, മരുതിനാർ– കന്നിയാൾ (Sant-Gop. 2)
അരിയാൻ, കരിയാൻ, നാഥന്മാർ, ഭാഗ്യവാന്മാർ, മെച്ചിയാർ,
കാന്തന്മാർ, (കാന്തൻ, കാന്ത) കാമന്മാർ (കാം. സ)–

ഇങ്ങിനെ സമാസരൂപത്തോടു ചേരും (§ ൨൫൭)

എവിടെത്തൊരാൽ പാൎത്തു (മ. ൫)
എവിടെന്നാൽ ക്രൂൎത്തു ൩
ഉറിവരും വിളങ്ങാൽ (മ. ൫൭)

പൂതന - പക്ഷിരാജനെത്തെ നൻ (ശ.ക. ൨)

വിരലിലെ ഉ കൂറ്റിലെ ത (മ. ച. ൬൮, ൩)
നടുവിലെ ഉ (ഭാഗ)

അവരെത്തന്റെ their (ശ.ക. ൨)

മെല്ലിടയാൾ,
മെല്ലിടമാർ (ര.ച

ഞെളുണ്ണനാമങ്ങൾ

൧൭൪.൬. ഇയ എന്നതിനാൽ പെരെച്ചുണ്ടാകും — ര-ം
ഓടുകിയ, പെണ്ണിന, ചിന്ന്യ, തിറവിയ (§൧൭൪.൩൩)
കനവിയ, ഇടവിയ (ര.പ.൩൩,൧൧) - കാക്കമുനിറ മകിയ നിശാചരി (൧൨൩,൧൦)
൭. ഇനൻ- അനൻ എന്നവറ്റ തമിഴ്തദ്ധിതരൂപവും തുല്യ ഭമാലികാ
ങ്ങൾ.. ഉ-ം മനത്തിനൻ, മനത്തനൻ (കനത്തമനത്ത
നൂറായിനിന്ന (ര.പ.൧൦.൭,൪) നിലമെഴനിറത്തനൻ തിരു
മാവ്വ്.(൧൧൭,൧൦)=കാർവണ്ണൻ
മാരുനിക്ക മിഴിയിനാൾ (ര.൧൨൭,൪)

[illegible]..

പിടാർ, പാട്ടാൻ, (പ്ര. ദേ.) ഭണ്ഡാരവാരശ്ശന്മാർ (ശൈ.) സിംഹാസ-
ന്ത്ര (ക. രാ.) മിങ്ങെത്തോൻ- നാഗത്താന്മാർ, വണ്ടത്താന്മാർ (കേ. രാ.)

(സ്ത്രീ.) ഏക- പൊന്നിറത്താൾ, അന്നനടയാൾ,
മന്ദഗാമിനിമാർ, പെണ്മണിയാൾ,
പൂഞ്ചായലാൾ, പൈങ്കിളിമൊഴിയാൾ,
ഉല്പലനേർമിഴിയാൾ, മടക്കണ്ണാൾ,
മൊഴിക്കണ്ണാൾ, കാറൊത്തകുഴലാൾ.

(സ്ത്രീ.) ബ- പൂഞ്ചായലാർ, കരിങ്കാർകുഴലാർ
മൈക്കണ്ണാർ — — പൊടമാന്മിഴിമാർ, കച്ചണിമുലമാർ

§൧൭൪. ഈ- തദ്ധിതാന്തത്തിനു ലിംഗം നപുംസകം കാൽ- കാലിൽ ഉണ്ടാമ
ഷൾ തന്നെ കാലാക്കുക- നാട്ടുമ്പുറി- കരുത്തി- തറവാടി- വിശേഷാ
ൽ സംസ്കൃതത്തിലെ പദങ്ങളിലും ചേരുവത്തോരുക- ഷണ്ഡൻ- ഷണ്ഡി-
(പു. സ്ത്രീ) - ഭാഗ്യവാൻ- പാപം- പാപി- പ്രാവൻ (ക. ഗാ.) അയച്ചവി
ട്ടപ്പോൾ മായാവി വിളയാട്ടാ (കേ. രാ.) കോപം- കോപി- (ഉ
ച്ചരിക്കാവിയാമിവട്ടി ഹേതുവാൽ- കെ. രാ.)
മിക്കൊച്ചവാതകിയാകുന്നകുത്ര- (കേ. രാ.)

§൧൭൫. ഈ (പു.) - ഇൻ (സ്ത്രീ) എന്നവ സംസ്കൃതത്തിൽ പോലെ- ലോഭം,
ലോഭി, ലോഭിനി, (പു. സ്ത്രീ) - അമ്പലവാസിനി- സ്നേഹി എന്നും കെ
ട്ടും - അഹങ്കാരി, ഭിണി- ചോരൻ, ഭിണി-

§൧൭൬. വത്- മത്- എന്നവയും സംസ്കൃതം ഗുണം- ഗുണവാൻ- (പു.)
ഗുണവതി- (സ്ത്രീ)
ഗുണവത്, ഗുണയുക്തം (ന.)
ധനവാൻ- ഭാഗ്യവാൻ ഇത്യാദി-
ബുദ്ധി- ബുദ്ധിമാൻ- ബുദ്ധിമതി, ബുദ്ധിമത്- — ശ്രീമ
മാൻ (കേ. രാ.)

ഇവിടുത്തെ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ശബ്ദങ്ങളെ ക്രിയാഗങ്ങൾക്കു വന്നേടത്തും- ഭാ
ഗ്യവാന്മാർ- മ. ഭാ. സ്ത്രീമാരും സത്തുക്കൾ, സത്തുക്കൾ എന്നു
കൊണ്ടാലെ ഉണ്ടാവു.

ഷിക്കാവചനമൊ — പരമാത്മാവു പല പല ഗുണവത്താകയാൽ (ജ്ഞാ. പാ.)
വിവിധവത്താകയൊന്നു — (കേ. രാ.) വിവിധവത്തായവണ്ണം
എന്തിങ്ങിനെ —

ശാലി — എന്നതിന്നും അർത്ഥം തന്നെ ഉണ്ടു (ഗുണശാലി, വിദ്യാ
ശാലി = വിദ്യാവാൻ)

൨൯൧. കാരം (നാ) — കാരൻ, കാരി, (പു) — കാരി, കാരത്തി (സ്ത്രീ) — കാ
രർ, കാർ (ബ) എന്നവ സംസ്കൃതത്തിലും മറ്റും നടപ്പു —
ഓംകാരം, ഹ്രീങ്കാരം (പ്രത്യക്ഷം) ഇത്യാദിയശബ്ദവാചികൾ — അഹ
ങ്കാരം (അഹന്ത)

പിന്നെ ഉപകാരം (ഉപകാരം) — കൊട്ടകാരം, കൊട്ടാരം —
ഭണ്ഡാരൻ (സ്വ) — വെലക്കാരൻ — (ബ) — ശക്തി — (സ്ത്രീ) അർത്ഥസ
മാസവിഭക്തിയും ഉണ്ടു — ഒറവാട്ടുകാരൻ, നാട്ടുകാരത്തി — സങ്ക
ടക്കാർ, കൊഴുക്കാരൻ, കൊല്ലക്കാർ —

കാരി (സ. പു.) — ദുഷ്ടക്കാരി, പുരശ്ശാരി — ഉദ്ദേശകാരി — ഇത്യാദിപ്രയോഗ
ങ്ങൾ — ദുഷ്ടക്കാരിസ്ത്രീ —

൨൯൨. ആളം (നാ) ആളൻ, ആളി (പു) എന്നവ ആളുകൾ എന്നർത്ഥവാ
ചകങ്ങൾ ആകുന്നവ —
മലയാളം — മലയാളൻ, മലയാളി (സ്ത്രീ) ലിംഗം ഇല്ല
കൊട്ടാളൻ, കുമ്മാളർ (കോഴി) കയ്യാളർ —
ഇറവാളൻ, കരിമ്പാളൻ, വെള്ളാളൻ —
തലയാളി, പടയാളി, വെളരാളി — മുതലാളി, ഇരപ്പാളി, ഇടയാ
ളി, ചൂതാളി, വില്ലാളി (വില്ലാളർ. മ. ഭാ.) — പിഴയാളികൾ (കേ.
രാ) മലയാളർ (പു.) മലയാളർ — (ബ)

൨൯൩. ഭാവനാമങ്ങൾക്കു — മ — തന്നെ പ്രധാനം (൨൯൪) — അടിമ —
കുടിമ — ആണ്മ —
മെൽ, മെന്മ — കൊൻ, കോന്മ കൊയ്മ —
തൊഴമ, തൊഴു = തൊഴം

൨൯൪. ... എന്നതു ആളിയാൻ ഉള്ളതിന്നു വിശേഷവും (൨൯൩)

പൊരുതനം, പൊരുതനം (പ്ര.

കലയാക്കുക/കലയാക്കി - കൂട്ടാക്കുക/കൂട്ടാക്കി പിണാക്കു - പിണാറ്റു
കാരാക്കു/കാരാണ്മ/കുറാക്കു/കുറാൻ
പിന്നെ രാജ്യാക്കു, നായ്ക്കുസ്ഥാനം (ഭാഷ - ഇ) തണ്ടാക്കു, കലാക്കു
ക്കും മതിയാക്കുക്കും (...) ആചാര്യ = ആചാര്യസ്ഥാനം (ആചാർ) കെ. ൨

൩൭. ത്വം - തമിഴിൽ അധികം നടപ്പു - ഇരട്ടത്തനം - നേരുള്ള
ത്തനം - കള്ളത്തനം - കഴുവേറിത്തനം, മിടുക്കത്തനം - എന്നി
വറ്റെ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ കാണാ - പൊണ്ടാത്തനം ഒട്ടിത്തുള്ളു -

൩൮. സംസ്കൃതഭാവനാമങ്ങൾ പലതരേ ഉണ്ടു -
ത്വം - ഗുരുത്വം, ലഘുത്വം (ലഘുത്തം) പ്രഭുത്വം, ഹീനമാന
ത്വം, എന്നിങ്ങിനെ മാത്രമല്ല - മലയാളനാമങ്ങളിലും ചേരും -
കീടാത്വം
ചങ്ങാതിത്വം (ചങ്ങാതിത്തം) ഉണ്ണിത്വം, കുഴത്വം, ചൊടിത്വം,
താന്തോന്നിത്വങ്ങൾ - ശില്പിശാസ്ത്രത്വം ഇത്യാദികൾ -
ത - ഗുരുത, ക്രൂരത - എന്നപോലെ മിടുമത - (മ - ടെ) എന്നും ഉ
ണ്ടു - (മിടുമ, മിടുക്കു -

൩൯. മാധവം, ഐശ്വര്യം, സൌന്ദര്യം, ധൈര്യം, ശൌര്യം എ
ന്നിങ്ങിനെ വൃദ്ധിയുള്ളതദ്ധിതരൂപവും ഉണ്ടു -

ഇതിനാമരൂപം സമാപ്തം (ദ്രുതം/നാമം)

ശബ്ദരൂപം പ്രകരണം

൪൦. മലയാളഭാഷയുടെ യാതൊരു എന്നെവ രണ്ടും ചെന്ന
തുരാണ്ടുകൊണ്ടു പ്രകാരം തൊന്നില്ല - ധാതുവിന്റെ സ്വരൂ
പം ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം - ഒരൊന്നു ഒരു പദാംശം താൻ ര
ണ്ടു പ്രസാദാംശങ്ങൾ താൻ ഉള്ളതാകുന്നു - (ഉ - ം - നൽ - വൈ -
വെരു - കട്ടു - ഇത്യാദികൾ. ൪൧) -

൪൧. ദീർഘയാത്രക്കൾ ദുഷ്പ്രഭം തന്നെ - ഓടു - നാടു - പൂർക്ക - മുര
ലായവറ്റിന്റെ യാത്രക്കൾ - മടു - നടു - പുക എന്നവയത്രെ - കാ
ൺ - ചാ - വെ - എന്നവറ്റിന്നു ഭൂതകാലത്തിൽ ദീർഘം ഇല്ല -
൪൨. സ്വരങ്ങളിൽ - ഇ - എ - എന്നവയും ഉ - ഒ - എന്നവയും ചല

൧൭൩ ചെപ്പാഴും ഒട്ടുക്കം. (ഉം-വെൾ- വിൾ, വിളങ്ങു - പുത, പൊതി, പൊത്തു, മ
റ്റും വിലസ്വരവികാരങ്ങളെക്കണ്ടു പ്രകി- വിരി, പുത്തു, വിരുത്തു- ചിത,
ചുര- §൧൭൭- തിളങ്ങു, തുളങ്ങു, തെളങ്ങു- ചൊവ്, വിവ്, ചുവ്- പട്ടു, പെട്ടു,
§൧൯൦- ഒല്ലു, വല്ലു, വല്ലി, ഒല്ലി)

§൧൭൯. വിലധാതുക്കളിൽ വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കും രണ്ടുവിധത്തിൽ
ചൊല്ലാം- അൎത്ഥത്തിന്നഭേദം വരാ-

ട- ൾ, ണ്ടു, ൺ, നിളു- ണ്ടു, നണ്ണു-
റ- ൽ, ൻ, റൽ, തുരുത്തു- പിൻ, പിറ- തൊൺ, തൊറ്.
ത- ൻ, - പുത്തു, പുൻ- മുത്തു, മുൻ-

§൧൮൦. ഇപ്പോൾ ഉള്ള ക്രിയാപദങ്ങൾക്കു മിക്കതും ധാതുക്കളല്ല. ധാ
തുക്കളാൽ ഉളവാകുന്ന ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ നിന്നുവന്ന ക്രിയക
ൾക്കുദാഹരണങ്ങൾ ചുരുക്കി-

൧൮൧ ൧. ഉ- അ- ക്രിയാനാമങ്ങളാൽ ഉണ്ടായവ/ധാതു പടു- പടി.
(പെടിക്കുക പട. പ്രാടെക്കു)
" തറു- തറിക്ക- പൊട്ടു- പൊട്ടിത്തുടി)
" പറു- പറക്ക- (പാറു)

൨. വ്യഞ്ജനമധിക്കം താൻ ദീൎഘസ്വരം താൻ ഉള്ളവ.
വറു- വററു. നറു- നാറു.
തുൾ- തുള്ളു. പുക- പൂകു.
തെട്ടു- തെട്ടു. (തൊട്ടുക്കു)
പൊട്ടു- പൊട്ടു പൊങ്ങു- പൊങ്ങ

൩. അനുനാസികയോഗങ്ങളുള്ളവ-
പുത- പുതങ്ങു. (പതിക്കു) തൊടു- തുടങ്ങു
ഉരി- ഉരിഞ്ഞുക-
ചുര- ചുരങ്ങുക. വാരങ്ങുക-
മുടു- മുടങ്ങുക. (മുട്ടു) പൊങ്ങു- പൊങ്ങങ്ങുക.
തുൾ- തുളമ്പു, ചെതുമ്പു തെ- തെമ്പു

൪. അൽ- അൺ- അൾ- ഉൾ- ക- തു- മുതലായ പ്രത്യയങ്ങളുള്ളവ

വൾ — വളർ, ഉരുള — ഉരുൾ, ഉഴ — ഉകർ, കിർ

ചുഴ — ചുഴൽ (ചുഴ്ച — ചുഴറ്റു)

വറ — വററു (വററിക്കു)

ഇര — ഇരവു (ഇരാ)

ഒരു — ഒരുങ്ങു, പഴകു, ചൊരുകു, പൊരുങ്ങു (പൊരുളു)

കരു — കരുത്തു, ചെരുത്തു, വഴുത്തു

ശേഷം ക്രിയാനാമവും (ഉദ്യമം) ക്രിയോല്പാദനവും (ഉല്പത്തി) നാമങ്ങൾ —

൧൫൩. ധാതുക്കളിൽ നിന്നു വരുന്നവ എങ്കിലും ക്രിയാപദങ്ങൾ എല്ലാം രൂപഭേദം വരുന്നു — ഒന്നാം പ്രകൃതിയോടു കൂടി ഉപകാരപ്രത്യയം തന്നെ ചേർക്കയാൽ ബലക്രിയ എന്ന പേർ ഉണ്ടാകുന്നു — കൊടുക്കുക എന്നതിനു പകരം കാരണം ആയ്വരുന്ന പ്രകൃതി ആകുന്നു എങ്കിൽ അബലക്രിയ ആകുന്നു — ഉദാ: കൊടു —

അതാതുകളും രണ്ടു വിധം ഉണ്ടു — ഒന്നു തന്നിൽ — അകർമ്മകം — ഇരിക്ക, വരിക — മറ്റെതു പുറമേ — സകർമ്മകം — അടിക്ക, കൊടുക്ക — തന്നിൽ കാണ്മിക്കുന്നതും അബലക്രിയകളും പുറമേ കാണിക്കും ബലക്രിയകളും ആകുന്നു —

ക്രിയാകാലങ്ങൾ

൧൫൪. ക്രിയയുടെ കാലങ്ങൾക്കു — രണ്ടു ഭേദങ്ങൾ — വർത്തമാനം ഒന്നു — ഭൂതം ഒന്നു — ഇവ കൂടാതെ പല കാലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു — അവ ക്രിയാപദങ്ങളോടു കൂടെ (ഉദാ — ചൊല്ലു) ഉറ്റുനില്ക്കുന്നു — നടക്കുന്നു, ഭാവി — ഉം, കൊണ്ടു — രണ്ടാം ഭാവി — വു — ഉം — എന്നിവയും — വർത്തമാനത്തിനു — ഉന്നു എന്നതും ഭൂതത്തിനു — ഇ — തു — ന്നു — ഇത്യാദികളും ആയ പ്രത്യയങ്ങൾ ആകുന്നു —

൧൫൫. ചില ക്രിയാരൂപപ്രത്യയങ്ങൾ കാലഭേദം ആകാതെ ചൊല്ലുന്നു — ഭവിഷ്യൽ കാലത്തിൽ ഇന്നും ഇരിക്കയാൽ അവ മലയാളത്തിലും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കണം —

ഗ്രന്ഥവ്യവഹാരവാചകങ്ങളിലും പാട്ടിലും മററും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു-
പ്രഥമപുരുഷന്റെ- അൻ- അൾ- അതു, അവർ, ഒർ, അവ- ഉ
മദ്ധ്യമപുരുഷന്റെ- ആയ്- ആൻ(?)- ഈർ- ഉത്തമപുരുഷന്റെ ഏൻ,
ഏൻ- ഓം, ആം- എന്നിവ തന്നെ-

ക്രി § ൯൯. ഒന്നാം ഭാവിയുടെ രൂപം എന്തെന്നാൽ- ഉം പ്രത്യയം ക്രി-
യാപ്രകൃതിയോടു ചേർക്കും- അത് ബലക്രിയകളിൽ എല്ലാം- ക്കും.
എന്നാകും (ഉ- ം- ചേർക്കും), കൊള്ളും- അബലക്രിയകളിൽ- ഉം എ-
ന്നും- ഉം എന്നും വരും (ഉ- ം- ചേർക്കും, പോകും)

§ ൧൦൦. ഭാവിയിൽ- ക്കും വരുന്നുള്ളവ ചുരുക്കം തന്നെ-
൧.) ദീർഘധാതുവുള്ളവ- ആക്കും, പോക്കും, ചാക്കും, വേക്കും, നോ-
ക്കും, വെക്കും, (അവററിന്നും പോം- ചാം- ആം- ക്രി- ഗാ- കോ
യിൽപ്പോലും- നോക്കാം- വെ- ശ- എന്നീ രൂപങ്ങൾക്കൂടെ സാധ്യ
മാകുന്നു)- ചേർക്കും- വൈക്കും- നല്കും- മാക്കും- പിന്നെ ഉക്കും,
തെക്കും, രാക്കും മുതലായവയിൽ- പൂർണ്ണമാകുന്നു- ഈ
വണ്ണമാകും മികവു തന്നെ-

വ്യഞ്ജ ൨.) വ്യഞ്ജനസ്വരങ്ങളുള്ളവയിൽ- ആളുക്കും- തെക്കും- ചായ്ക്കും-
മുട്ടക്കും, കാഴ്ക്കും, മൂഴ്ക്കും, മെഴ്ക്കും, വാഴ്ക്കും- ചേരുക്കും, ചൊ
രുക്കും- കുറുക്കും, മറുക്കും, മുറുക്കും- ഇങ്ങനെ- ക- ഉറപ്പി
ക്കുന്ന ക്രിയകൾ ഇളക്കാരികൾ എന്നെ പേർ ഉള്ളിക്ക-
മരറവെച്ചും- ഇച്ചും- തൊഴും- വാങ്ങും- പെറും- മുതലായ
വ തന്നെ-

§ ൧൦൧. രണ്ടാം ഭാവിയുടെ രൂപം ഉണ്ടായത്
൧.) ഉ- ഉരു- എന്നുള്ളവ- ഉരുളു, ഒരു, ഉരുട്ടു (ഉരുട്ടു)- കുട്ടു- നല്ലു-
ചേരു- വരു- ഒട്ടു- ഉരു- ത- സ- കൂട്ടു- കൊള്ളു, കൊ
ള്ളു- ക്രി- ഗാ- മുതലായ അബലങ്ങളിലും- - ഉരു- ഉരു- ര)
ചേർക്കു (പ്ര- ത) ആട മുതലായ അബലക്രിയകളിലും തന്നെ
൨.) അബലക്രിയകളിൽ പാദാംശം അറിയാം വരാത്തവയിൽ
ൽ- വു- തന്നവരും- ആവു- പെറവു- ഇരുവു, കിടവു

അറിവായങ്ങാ
(൧ ൨൧ ൩ ൨൯)

ക്ഷവെൾ (൨൨)
ഞായർ (ക്രു.ഗ.159)

പെലെവാം.ര.ശ.
കൊലെഭാം

കെട്ടു, ചെയ്യു (ചെയ്തു) – ഭൂ. വ. ക്രി. ശ. — അനുനാസികങ്ങളുടെ
പിന്നത്തെ ഉദാഹരണം (൩൭൪)
ഞ്ഞു, തിന്നു, ഉണ്ടു, കണ്ടു, വലിഞ്ഞു (വലിച്ചു) – ഭൂ. തൊട്ടു,
വെട്ടു (വെട്ടി) – ത (സ) മുതലായവ –

§൨൮൦. ഭാവിയുടെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു –

പ്ര. പു. നല്ലവൻ.. മ. പു – കൊല്ലുവാ – ഉ. പു – പറഞ്ഞേൻ. ക്രി. ശ.
നല്ലവൊൻ. ഒന്നു. ക്രി. ശ. ഞാവൊൻ – പറവാൻ.
കൃഞ്ഞായി (ഭാ. ൨൪. ൭, ൭)
പുരുവപു. കൊ. രാ. സ്വരംപരംഞ്ഞാൽ വിളമ്പൻ, ചൊല്ലുവൻ.

കൊടുപ്പാൻ | ചത്തു | കിടാക്കുവൻ
കൊടുപ്പോൻ. | ചൊല്ലുവാൻ – | കൊടുപ്പേൻ, വെട്ടുൻ
കൊടുപ്പോർ. | ബ. (ഈല) | കിടപ്പൻ, കടിപ്പൻ.
 | | തിന്മൻ, നിന്നിരിപ്പൻ.

ബ. ചൊല്ലർ, ചൊല്ലുവർ
വെ ചർ (ഭ. ൨.)
ചൊല്ലവോർ, നല്ലവർ
പൊരുവർ, ഞാലുവർ
രക്ഷിപ്പോർ, ചെട്ടു
നിർമ്മക്കാഴപ്പെട്ടുത്തി

രക്ഷിക്കുവൻ. വെ. ശ.
ബ – കാണ്മനൊന്നാം. ക്രി. ശ.
ഇരിപ്പോം, വന്മിക്കു
വെം, കൂടുകവെം – രാ. ച.

§൨൮൧. വർത്തമാനം ഒന്നാം ഭാവിയിങ്കന്നു ഉളവാകുന്നു – അതിലെ
ഉ – കു – കു – എന്നവറ്റൊടു – ഞ്ഞ്, ഞ്ഞു – ഞാനവ്യയം ചെക്കയാൽ –
ആകിന്റു, പാർക്കിന്റു, വാഴിന്റു, ചെല്ലിന്നു. വൈ. ശ. – ഇരിക്കിന്നു.
കെ. രാ – കുറെക്കിന്നു – രാ. ച. മുതലായവങ്ങൾ ഉണ്ടായി – പിന്നെ മറവിന
കിന്ന, ചൊല്ലാതെ (§൨൭൭) വർത്തമാനത്തിലെ ഞകാരം ഉകാരമായി
ചൊയാൽ ഭാവിയുടെ – ഉം – പ്രത്യയം – ഉന്നു – എന്നായിരിക്കിൽ വർത്ത
മാനമാകുന്നു എന്നു ചൊല്ലാം – ഉ – ം – ആകുന്നു – ഇളകുന്നു – കൊട്ടു
ന്നു – ഉഴുന്നു – കൊടുക്കുന്നു – കെടുന്നു.

§൨൮൨. വർത്തമാനത്തിന്റെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു –

പ്ര. പു – പോകിന്നാൻ. മ. പു – പോകുന്നാ ഉ. പു. കൊടുക്കുന്നേൻ
മാകിന്നാൾ. | ഒ. വൈ. ച. ചൊല്ലുന്നേൻ
(സംസ്കൃ – പാവാളി – അഹങ്ങാരം) | (സംഭാഷം) | (സംവാദങ്ങൾ ആദികളെ)
ബ – പോകുന്നോർ – | ബ – ചൊല്ലുന്നോം –

അറിയുന്നോൻ | ഒമ്പതാം പ്രകരണം
(സംസ്കൃതാദി) | ഒന്നാം ഭൂ. കാ. തൊടുത്ത അഞ്ചു ക്രി. ധാ.
(സം. ഉപാസ്ത്ഥെ)

൨൩൭. വർത്തമാനത്തിന്റെ അർത്ഥം ഭൂതത്തിൽ ഒഴികെ ബലാൽ ഭാസ നത്തിലൊക്കയും — ഉ — ം. ചെയ്യുന്നു — കുളിക്കുന്നു — നടക്കുന്നു എന്നതല്ലാതെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നും ഉണ്ട — ഭാവിയിന്റെ അർത്ഥം ഉറപ്പിച്ചു ചെയ്യുന്ന കാലത്തിലും ഉണ്ടാകയാൽ ചെയ്യുന്നവനത്രെ —

൨൩൮. ഭൂതകാലത്തിന്റെ രൂപം ചൊല്ലുന്നതിന്നു മുമ്പെ പുരുഷന്മാരെ പറയുന്നു —

പ്ര. ഏ. കൊടുത്താൻ	മ. ഏ. കൊടുത്തായല്ലോ	ഉ. ഏ. കൊടുത്തേൻ (ഞാൻ, ഒടുത്തൊൻ)
കൊടുത്തായ് (കൊടുത്തിനൻ)	കണ്ടായൊ	പൊഴുതിയെൻ, നൻ
ഉണ്ടായ്, ഉണ്ടിനായ് (ഉണ്ടാൻ, ഉണ്ടനൻ)	വന്നാക്കൂടി	പോയെൻ, തിന്നൻ
ഉറങ്ങനൻ. രാ. ച.	അറിഞ്ഞായൊ	ഞാൻ അങ്ങിരിക്കൽ (നാൻ. കേ. രാ.)
മൊഴിഞ്ഞനൻ രാ. ച.	ശമിച്ചുവിച്ചായല്ലോ	ഞാൻ കേട്ടിടുന്നെൻ
ബ. പോയാർ, വന്നാർ.	നിഴച്ചോൻ മ. ഭ.	ബ. നാം വന്നോൻ ഉളോങ്ങ
ചെന്നോർ		കൊടുത്തോം
കൊടുത്താർ	നിഴേന്നൻ രാ. ച.	ഉണ്ടെന്നോം
ആനവർ	ബ. കണ്ടീരൊ	പൂണ്ടനം, ര. ച.
തിരിഞ്ഞനർ വെടിഞ്ഞ (നർ. രാ. ച.)		

ഭൂതകാലത്തിൻ രൂപം

൨൩൯. ഭൂതത്തിന്നു ഒന്നാം ക്രി — ഇ — എന്നാകുന്നു — അതുകൊണ്ട ദീർഘസ്വരങ്ങൾ ഒഴികെ മറ്റ അക്ഷരങ്ങളിൽ — ഇ — ചേർത്തു ഭൂതം ഉണ്ടാക്കുന്നു — എ. ധാതു അന്തമായി വരുന്നത്. കാരണത്താൽ ചൊല്ലി — ം — ചൊല്ലിയെൻ, ചൊല്ലിനെൻ — കൂടി — ന — ഭീതി — റ — ചേർന്നിരിക്കുന്നു — ഇ കാരത്തെ ഭൂതം ചെയ്യുന്നു. അകാരാന്ത ധാതുക്കളിൽ ചേർത്തു വരും ഇല്ല —

൨൪൦. പ്രകൃതിയുടെ വ്യഞ്ജനത്തിൽ കാലത്തിൽ പിന്നെ ഇ കാരത്തെ

കൊടുത്താനൻ തൊൽ (ര.പ.൨൨൭,൩൦)
പെരുക്കുവി (ര.പ)

ആനാൽ (രാ.പ)

മരുവിനക (ര.പ)

ഥ

വിട്ടന്നെ യവെവള്ളും (൫,പ)
(പ.ന.ബ. അവവിശ്ശന (ര.പ.൧൩,൯)
രുയൻന, തടുത്തന
പൊയിന, അറ്റിയിത്താന

ആയിനാൽ (ര.പ.)
പൂകണ്ണാർ

ദുർബ്ബലക്രിയകൾ —

൧. ഉണ്ണു — ഉണ്ടു — ൨. തിന്നു — തിന്നു ൩. കൊള്ളു — കൊണ്ടു

മിന്നു — മിന്നി — വെട്ടു — വെട്ടി മിനു — മിനി

ഉരുളു — ഉരുണ്ടു — തിളു — തിളി ഇത്യാദികളും

മിന്നു — മിന്നി — ഉരുളു — ഉരുണ്ടി ഉൺ — ഉണ്ടു —

നനു — നനഞ്ഞു — ഉഴു — ഉഴുതു തിൻ — തിന്നു —

കലമ്പു — കലമ്പി — തെറു — തെറ്റി കൊൾ — കൊണ്ടു

— ഉകാരാന്തങ്ങളുടെ ഭൂതരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിധം കാണ്ക —

൧൨൦൩. ഉപസ്വരത്തിൽ തീരുന്ന ഹ്രസ്വങ്ങളിൽ നിന്നും — ഭൂത-

രൂപം ഉണ്ടാക്കുന്നവ വിരളം — ഉദാഹരണം — ഭൂതം — കാണ്ക —

മാതിരി —

൧. കുഴു — കുഴി ൨. അലമ്പു — അലമ്പി ൩. നടു — നടി

കെടു — കെടി ഉരുമ്പു — ഉരുമ്പി ഇത്യാദികളും

ഇടു — ഇട്ടു മുടു — മുട്ടു ചെൽ — ചെന്നു

ഒരു — ഒരി ഉരുള — ഉരുളി കാൺ — കണ്ടു

മെവു — മെവി മരു — മരി

ലാവു — ലാവി തിരു — തിരി

മാറു — മാറി.

൧൨൦൪. ൧. ഉകാരാന്തങ്ങളായ ചില ധാതുക്കൾക്ക് ഭൂതരൂപങ്ങൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ട് —

വിട്ടു, കൊണ്ടു, ചെന്നു —

൨. ഉള്ളു (വല്ലു) — എന്നതിൽ അല്ലാതെ — ഉളി എന്ന രൂപം ഉണ്ടാകുന്നു

ഇല്ല എന്ന ഒഴികെ ഒന്നും എന്നും ഉണ്ടു —

൩. കാളു — അരുളു — തുടങ്ങിയുള്ളവയിൽ — ഇ — പ്രമാണം — ഇത്യാദികളും

നീളു — മീളു — അളു — വാളു — ഇത്യാദികളിൽ — ഉണ്ടാകുന്നതു ൧൭

വാളു — വാളി (വിളൈച്ചു) വാണു (ഭൂതത്തിൽ) / ത — വടക്കേ കൂറ്റു, തെക്കേ കൂറ്റു

൪. മാളു — മാണ്ടു — മാണ്ടു / ദ്വിത്വത്തിന്നു കാരണം ഇല്ലാതെ — ഞാലു — | ൨൦൦ കോഴി

അകാരാന്തധാതുക്കളിൽ അകാരമത്രെ —

൭.) ഉരുകു-ഉരികി എന്നുള്ളവ കീഴ്ഭൂതത്തിന്നു ആശ്രയം ഭൌരാ-ണ
ഭവം പ്രമാണം ഉരുകിയെങ്കിലും ഒരു ഉപയോഗങ്കിലും ഉണ്ടു-
വരിക എന്നല്ലാതെ വാൾ എന്നും അൎത്ഥഭേദത്തോടെ നടപ്പു-
ചാരി എന്നുളളിക്ക ചാൎക്കെന്നും പെണ്ടെ ചൊല്ലു-നെരി
യം എന്നുമുണ്ടു (പൈ. ൭)

10 ൨൬൫. ഭാവിയിൽ ക-ഉറപ്പാക്കുന്ന കാരിതങ്ങളുടെ ഭാവികളും (സൂത്ര)
ങ്ങ വഴിയിലും തിങ്ങെദികളിലും ഉളവായ കാരണക്രിയകളും കരിത
ങ്ങളും-ഇകാരഭൂതം പ്രമാണം- ശെഷം ബലക്രിയകളിൽ ഇകാരമ
ത്രെ-

൧.) നൂക —	നൂകി (നൂക്കി) ര.പ. —	നൂക്കു —	നൂക്കി
പൊക —	പൊകി	പോക്കു —	പോക്കി
എങ്കിലും	ചന്നു —	നൊന്തു —	വെന്തു
തൂക —	തൂകി (ചീടാക-	ചീടാത്തി)-	തീക്കു, ത്തി
തെക —	തെകി	തെക്കു —	തെക്കി
൨.) ഇളക —	ഇളകി	ഇളക്കു —	ഇളക്കി-
മറുക —	മറുകി - - -	- - -	- -
൩.) തിങ്ങു —	തിങ്ങി	തിക്കു —	തിക്കി
ഞെങ്ങു —	ങ്ങി	ഞെക്കു —	ഞെക്കി
പിളങ്ങു —	ങ്ങി	പിളക്കു —	ക്കി-
പുതങ്ങു —	ങ്ങി	പുതക്കു —	പുതക്കി.
പൊങ്ങു —	ങ്ങി	പൊക്കു —	പൊക്കി
൪.) കക്കു —	കക്കി	(രക്ഷം കക്കി നാൻ. കെ. രാ.)	
മിനക്കു —	ക്കി	നക്കു —	ക്കി.
താക്കു —	ക്കി-	മിക്കു, ക്കി-	നൊക്കു, ക്കി-

൨൬൬. ഭൂതങ്ങൾ രണ്ടും കി-ത്തു-എന്നായിട്ടു-ഉകാരഭൂതം
വിശെഷാൽ ബലക്രിയകളും പുറവിനകളും കൊള്ളുന്നു- അത്ര
വെണ്ടെന്നിടക്ക കർന്നാലുസൂത്രങ്ങളെകൊണ്ടു പറയുന്നു-
൨൬൭. ത്തുരങ്ങളായിട്ടു ബലങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രമാണം-

൫.) എയ്യാദികൾ

എയ്ക — എയ്തു, ചെയ്തു, നെയ്തു, പെയ്തു,

കൊയ്ക — കൊയ്തു, പൊയ്തു,

പിയ്യ — പിതു, എങ്കിലും പിശ്ശു പിഞ്ഞു

പറിയ്ക — പ്രതിചെയ്തു പറിതു എങ്കിലും ത്യക്താൽ പറിഞ്ഞു = തൊഴുതു

൬.) രു - ഴു - എന്നവറ്റോടു രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങൾ ഉള്ളതില ധാതുക്കൾ

പൊരു — പൊരുതു, പെരുതു (പെരുകി

എങ്കിലും തരു, വരു = തന്നു വന്നു)

ഉഴു — ഉഴുതു, തൊഴുതു എങ്കിലും എഴു — എഴ

ന്നു - സൂത്രലംഘിതന്നെ)

൭൯൦. ബലക്രിയകൾ — ത്തു — തന്നെ വേണ്ടതു —

൧.) ആ - ഊ - ഏ - ഓ - ഈ അന്ത്യങ്ങൾ ഉള്ളവ കാത്തു - പൂത്തു തൂത്തു - ക

ത്തു, തേത്തു - കോത്തു, തോത്തു -

൨.) ർ - ൾ - ഴ് - ഈ അന്ത്യങ്ങൾ ഉള്ളവ -

വാർത്തു - കിർത്തു - ചേർത്തു, ഓർത്തു - ചീർത്തു - ഏർത്തു - മയ്യത്തു

മ. ഭേ. (മയ്യിച്ചു) - കുളുത്തു, (കുളുർത്തു, കിളിർത്തു - എഴ്ത്തു - ...

ഇരുട്ടു - ഇരുണ്ടു - മിട്ടു

൩.) ചേർച്ചയാകിൽ അടങ്ങാത്ത - ഉ - പ്രകൃതികൾ -

പഴുത്തു - കൊഴുത്തു - തണുത്തു - പരുത്തു -

പൊറുത്തു - അലുത്തു - പഴുത്തു -

൪.) നടുത്തോൽ ഉള്ളവായിൽ ഇല - അ - പ്രകൃതികൾ -

ഉരക്ക, (ഉരം), ഉരത്തു - മണത്തു, കനത്തു, ബലത്തു (കേ. രാ.) കി

കാത്തു - കൃ. ഗാ. -

൭൯൧. താലവ്യാന്ത്യബലക്രിയകളിൽ - ത്തു - താലവ്യമായിമാ

റി - ച്ചു - എന്നാകും -

൧.) കടിക്ക, കടിച്ചു മുതലായ - ഇ - പ്രകൃതികൾ

എങ്കിലും അവതരിത്തു - രാ. ച. - ഇതിൽ സംസ്കൃതത്തിൽ

ക്രമങ്ങളെ ഹേതുക്രിയകളും ശിഷ്ടം കൂട്ടുകയാൽ: ത്തു-ട്ടു
വൎണ്ണ എല്ലാംനിലും വിസ്താരമുള്ളത്-

൨.) താലവ്യാകാരത്താൽ ഉണ്ടായ-ച- പ്രത്യയങ്ങൾ
വിര- വിറെക്ക- വിറെച്ചു- അരക്ക, ച്ചു-
ചവിട്ടുക: ഉരെച്ചു എന്നല്ലാതെ ഉരെത്താൻ-കൊ. ഉഃ. ഉര
ത്താൽ മ. ഭാ. എന്നതും പാട്ടിലുണ്ടു- പകൎത്തികത്തങ്ങൾ
ത്തം, മികച്ചു എന്നതൊട് ഒക്കും-- വെക്ക, വെച്ചു, വച്ചു
എന്നു ഒഴികെ- വൈക, വൈത്ത, വൈവാൻ എന്നുള്ളതും
പുരാണഭാഷയിൽ ഉണ്ടു (വൈ)

൩.) ഈ-ഐ- പ്രത്യയങ്ങൾ- ചീക്ക, ചീച്ചു, കൈക്ക, കൈച്ചു-
കാച്ചു- തൈക്ക, തൈക്ക, തൈച്ചു-

൪.) ഴ് പ്രത്യയങ്ങൾ- മെയ്ക്ക, മെച്ചു (പടെക്കുന്നതിൽ മെഴിച്ചു)
ചാഴ്ക്ക ച്ചു- വാഴ്ക്ക ച്ചു-

ഈവകെക്ക ട്ര-പക്ഷങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ശിലക്രിയകൾ മൂന്നു
ലം പിരികൾ അകന്ന (തിക്ക, തി- പിണെ തെയ്യു, തെക്ക, തെച്ചു എന്നും
തെക്ക; അത്ക്ക, തെന്നിവ എന്നു ഈ ജ്ഞാനമല്ല ശങ്ക്കൾ ആയാലും വിപ
രീതമുള്ള ധാതുക്കൾ ഉണ്ടു)

ട്രപക്ഷം: ട്ടു-റ്റു- എന്നവറ്റോട് രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ ഉള്ള അംബലക
ളിലും- ൾ- ൽ- എന്നവറ്റോടുള്ള ചെറിയ കളിലും-ത്ത- എന്ന
ത്ത-ട്ട-റ്റ- എന്നാകും-

൧.) നടു- നട്ടു (നട്ടി) ൩.) അറു- അറ്റു (അറ്റി)
ചുടു- ചുട്ടു പെറു- പെറ്റു
പെടു- പെട്ടു
തൊടു- തൊട്ടു ഏറു- ഏറ്റു

൨.) കെൾ- കെട്ടു (കേൾക്ക) ഉറു- ഉറ്റു
കൾ- കക്ക- കട്ടു ൪.) വിൽ- വിറ്റു (വില്ക്ക)
ഏൽ- ഏറ്റു
തോൽ- തോറ്റു
വെൽ- വക്ക- വെറ്റു

൩൦൯ (ക്രിയ) നൊല്ലു — നൊറു

സൂത്രം ഷിയാകൃതില്ല് — ഇന്നു — അന്നു — എങ്കിലും എഴുന്നിട്ടും എഴുന്നിട്ടു, എഴുന്നിറ്റു — (പഞ്ച: എഴുന്നിന്നരുൾ. ര. ച. ൯൦൪,൨ — എഴുന്നിന്നരുൾ. ൭൦൩.൪)

൭൨൨. ഭൂതത്തിന്നു മൂന്നാം ഗതി — ഞു — എന്നാകുന്നു — അനുനാസികം ശേഷം അല്ലാതെ ചില്ലുകളെ കൊള്ളുന്ന (ഉ-ം- സൂത്രം ചിലകളായ) ഏറുക, ഇരിക്ക — ഇരുന്നു — ഇന്നു ൭൨൩ എഴുന്നു ൭൨൩ ഈ മൂന്നും അകൃകങ്ങൾ — ഞു ഭൂതത്തിന്നു ഇകാരഭൂതത്തോടു കൂടക്കൂട ഉരുസൽ ഉണ്ടു. ഇതിന്റെ രൂപത്തെയും നാലു സൂത്രങ്ങളെ കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു —

൭൨൪. ഞു — ഭേദം വരാതെ ശേഷിച്ചതു രണ്ടു ക്രിയകളിൽ അത്രേ —

വെകു, നൊകു — വെന്തു, നൊന്തു ൭൨൫ —

പുകു — (പുക്കു) പുകുന്താൻ, പുകന്താൻ (പാട്ടു) (ര. ച)
മികു — (മിക്കു) മികുന്തു ര. ച. ൯൨, ൪.

൭൨൫. ഞ — ന എന്നാകുന്നതു (൭൨൩, ൭൨൪) ഈ സൂത്രങ്ങളിൽ അടങ്ങാത്ത അ — പ്രകൃതിയുള്ള ബലക്രിയകളിൽ —

ഇരിക്ക — ഇരുന്നു (ഇരന്നു)	ചുമക്ക — ന്നു
കിടക്ക — കിടന്നു	നടക്ക — ന്നു
പറക്ക — ന്നു	മറക്ക — ന്നു
പിറക്ക — ന്നു (പിറന്തു. രാ. ച.)	വിശക്ക — ന്നു

൭൨൬. താലവ്യാന്തമുള്ള അബല ക്രിയകളിൽ — ഞു — താലവ്യമായി മാറി — ഞ്ഞു, ഞ്ഞു — എന്നാകും

൧.) കഴിയു — കഴിഞ്ഞു (പണ്ടു) പണിഞ്ഞു — കൊ. രാ. ശെ. — ഞു — രാ. ച.) ന്റെ — ന്റെന്റെ (ര. ച)

൨.) മികു — മിഞ്ഞു (മിച്ചു) മിന്തു ൭൨൫)

൩.) പറയു — പറഞ്ഞു (നിറെന്തു. രാ. ച.)

൪.) പായു — പാഞ്ഞു, മെഞ്ഞു, തൊഞ്ഞു, ആരാഞ്ഞു, (ആരായ്ക — ശാസ്ത്ര)

൭൨൭. ദീർഘസ്വരത്തോടു താൻ രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങളോടു താൻ — ര ലാദികൾ — ഉള്ള അബലക്കു — ഞു ഭൂതം വരുന്നതിന്റെ ഉദാ.

൧.) അ — ന്ത, ന്ന — ചെന്നു, തിന്നു, ചൊന്നു എങ്കിലും ചിയാരു,

പൊന്നു. (പൊന്നാർ. മ. ചൊല്ലാന്നു) § ൨൭൦. ൭) അകാരം, ഒകാരം, ഖടങ്ങ,

അണ്ണാന്നുവെന്നാൽ — അണ്ണാൻ (രാമ ച. ഇല്ലെന്റു) അണ്ണാ അണ്ണാനെക്കൂട്ടുന്നു —

൯.) ല്ലു — ല്ലു, ന്നു, അ — അല്ലു, അന്നു, ഞാന്നു, തൊന്നു § ൨൭൦. ൯ അകാലത്തു കന്നു, മുഴുന്നു.

ല്ലു — ന്നു — ചെല്ലു, ചെന്നു — കൊന്നു § ൨൭൦. ൨

ണ — ൺറു ണ — തിന്നു, ഒന്നു § ൨൭൧. ൩.

൩.) ങ്ങു — ണ്ടു, ങ്ങു — ആളു, ആണ്ടു, നീണ്ടു, മീണ്ടു § ൨൭൦. ൩.

വരുന്നു, വറണ്ടു, ഇരുണ്ടു

ഉങ്ങു — ങ്ങു — മിണ്ടു, കൊണ്ടു § ൨൭൦, ൪.

ൺ — ണ്ടു — ഉണ്ടു § ൨൭൧, ൩. ചൂണ്ടു, കണ്ടു § ൨൭൩.

൪.) ഴ — ണ്ടു ണ — ഴുഴ — ഴുണ്ടു (രാ. ച.) ഴുണ, വീണ്ടു (വീ

ഴന്നു) വീണു, ആണു, കേണു; ചൂണു

അമിഴ — അമിണ്ടു, കവിണ്ടു, പുകണ്ടു (പുകഴ്ന്നു മ. ഭാ.)

പുകഴ്ന്നു — മകിഴ്ന്നവൻ. കൈ. ന. മകിഴ്ന്നു രാ. ച.)

ഉമിണ്ടു (ഉമിഞ്ഞു) ഭാഗ.

§ ൨൮൨. ഭൂതത്തിന്നു നാലാമത് ഒരു ക്രിയാരൂപം ഉള്ളതു — യാതു

ദിക്കിൽ ഒരു പ്രത്യയമാക്കുകാരം — (പ്രയക്കു, പോക്കു — പൊന്തു, പൊന്തു —

കാൺ, ചാ — കണ്ടു, ചത്തു — വാഴ്ത്തു — വന്നു — തന്നു) —

§ ൨൮൩. ഭൂതത്തിന്നു അഞ്ചാമത് ഒരു ക്രിയ — ഉപന്യാസവശാൽ

ഒരു പ്രത്യയമാക്കുകാരത്തെ ഇരട്ടിക്കുന്നു — പുക — പു

ക്കു, പുക്കാർ (പുക്കു) — തകു — മികു — തക്ക, മിക്ക, മിക്കുള്ള. കെ. രാ.)

വിനയെച്ചങ്ങൾ

§ ൨൮൪. വിനയെച്ചങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടു — അതിൽ ഭൂതകാലത്തി

നുള്ളതു മുൻവിനയെച്ചം എന്നും. ഭാവിക്കുള്ളതു പിൻവിനയെ

ച്ചം എന്നും. ശേഷം — വർത്തമാനത്തോടു ചേരുന്നതു വിനയെ

ച്ചം എന്നല്ലാതെ പറയും (൧൧൭൧)

§ ൨൮൫. മുൻവിനയെച്ചത്തിന്റെ രൂപം മുഴുവൻ ഭൂതകാലത്തോ

ടു ഒക്കുന്നു — എങ്കിലും ഭൂതത്തിന്റെ ഇ. ഉ — എന്ന അന്ത്യസ്വ

രങ്ങൾക്കു അർദ്ധലോപം — അറ്റു കൊണ്ടു

പ്രകടനം (മ.ദ.ര)
പ്രകീർത്തു

ക്രിയാന്തം

രാജ്യവും ഇരുമ്പാ
(ദാന.൨)

കവരുവാൻ, കവർവാൻ (ര.൨൭)

൧.) സ്ത്രീ — എന്നതിന്നു - ശ്ര — വരും (പൊൎക്കുട്ടും — മുതലായവ)

൨.) അരക്കാരം സ്വരംപരമാകിൽ ലൊപിക്കും. പൊം

(പണെട്ടുത്തു)

൩.) സംക്ഷെപങ്ങളും ഉണ്ടു —

പിൻ വരുന്ന ക്രിയകളൊടു (വാഴിച്ചുകൊള്ളു — ഉദാ —

വാങ്ങിച്ചുകൂടാ — ചൂടാ, തണവെച്ചു — ഉണ്ടച്ചു, കൊണ്ടന്നു.

മ. ഭാ. ൪൯൬.

മുൻ വരുന്ന നാമങ്ങളൊടു (അങ്ങെപട്ടു — ഞങ്ങൊട്ടു, വഴിക്കൊ

ണ്ടാൽ — വെവെയാക്കി, ഏകാൽ (ഒന്നു — ഏകാന്നു) ൪൯൭.

൪൯൮. മുൻവിനയെച്ചത്തിന്നു സംസ്കൃതത്തിൻ ക്ത്വാന്തം ല്യബന്തം

എന്ന പെരുകൾ ആകുന്നതു (ഉ - ം. കൃത്വാ — വശീകൃത്യ, ദത്വാ, നത്വാ —

ആകാശ്യ — കെട്ടിട്ടു, ആഗമ്യ) — ഈ രൂപം മിലമലയാളക്രിയകൾക്കും വൈ

ദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ദുൎല്ലഭമായി വന്നു കാണുന്നു — (ഉടിത്വാ — ഒ

പാടിത്വാ)

൪൯൯. പിൻവിനയെച്ചം — രണ്ടാം ഭാഷിക്കിലെ — വു — ക്കു — എന്നവ

റ്റൊട്ടു — (ആൽ എന്ന ശബ്ദമുള്ളു) ആൻ ആകുന്ന പ്രത്യയം ചെൎക്കയാൽ

ഉണ്ടാകുന്നു —

൧.) ഒന്നാം ക്രിയകളിൽ മിലതിൽ ഉ ലൊപം ഉണ്ടു — ആകുവാൻ,

ആവാൻ — പൊകുവാൻ — പൊവാൻ — നല്കുവാൻ — പുലവാൻ. ചെം. പു —

വെകുവാൻ, വെവാൻ. കെ. രാ — — കുറയുവാൻ — വൈ. ച.

കുറവാൻ. മ. ഭാ. തികാവാൻ — അറിവാൻ — ഇവാൻ, ഇക്കു

വാൻ — കൊല്ലുവാൻ, കൊലവാൻ, വെലവാൻ — പുകഴുവാൻ,

പുകഴ്വാൻ. കൃ. ഗാ — കാണുവാൻ, കാണ്മാൻ (കാഴ്മാൻ) — ഉണ്മാ

ൻ, തിന്മാൻ — പുണുവാൻ (പുണ്മാൻ)

൨.) വകാരം മിലപ്പൊൾ കൂട്ടപ്പൊകും — വരുവാൻ, വരാൻ — ചാടാ

ൻ. പ. ത. പണങ്ങാൻ. കൃ. ച.

൩.) പലക്രിയകളിൽ — ൪ — ൫ ആമതിൽ ചൊല്ലിയവ — ആകുവാ

ൻ, തികവാൻ, ഇളക്കുവാൻ — ശെഷമുള്ള പഴയിപ്പാൻ,

മരിക്കുവാൻ, മരിക്കാൻ — ഇപ്പാൻ (ഇപ്പാൻ, ഇക്കാൻ)
കുപ്പാൻ, കാപ്പാൻ (കേപ്പാനിന്നു — ഉ. രാ.)

൫.) കൂട്ടുവാൻ എന്നതിന്നു കൂട്ടുവാനുള്ളതു കറിയെന്നർത്ഥം ഉഴിക്കുവാൻ നാമരൂപമാകും — പട്ടം — ൧൦. കൂട്ടുവാനെ — പിന്നെയിട്ടാൽ = വെററിലയിൽ

§ ൨൧൯. സംസ്കൃതത്തിൽ ഉള്ളതു തുമുന്നതം തന്നെ — ൭ — കർത്തും ചെയ്വാൻ — ഓളം — ഒട്ടും അതാൽ (ദേ. മ.) ശ്രോതും — വക്തും — തത്രവസ്തും എന്ന ആഗ്രഹം (അ. രാ.) ദോഷങ്ങൾ ആം ഇല് — മ. ഭാ.

പെരെച്ചങ്ങൾ

§ ൨൨൦. വർത്തമാന ഭൂതങ്ങളോടു ഉണ്ടാകുന്ന പെരെച്ചങ്ങൾക്കു — അ— കാരം ഉടെയ്പ്പു തന്നെ കുറിക്കുന്നു —

ആകുന്നു ...... ആയ (ആകിയ, ആകിന്ന) ആകിയ
പോകുന്നു ...... പോയ (പോയിന — പോന. ര. ച.)
കൊടുക്കുന്നു ...... കൊടുത്ത
ചെയ്യുന്നു ...... ചെയ്ത
കേഴുന്നു ...... കേഴിയ (കേഴിന്ന)
പുക്കുന്നു ...... പുക്കിയ, പുക്ക

§ ൨൨൧. ഭൂമിയുടെ പെരെച്ചങ്ങൾക്കു രൂപം അധികവും പ്രയോഗങ്ങളും കാണുന്നു —

൧.) ഒന്നാം ഭൂതരൂപം തന്നെ മതി — ആയ്പം — ആം — കൊടുക്കും — — ആയ കാലം — ആമ്പൊൾ — പോമ്പോലെ. ദേ. മ. — കൊടുക്കുന്നോരു

൨.) പാട്ടിൽ അതിനോടു ഉടെയ്പ്പൂ ഉം കൂട്ടും, ചൊൽ ചൊല്ലേ മറ്റു ഉചാൻ. മ. ഭാ. ചിലർക്കുമന്നായ് — ചിലക്കു മണ്ണ്റാഷനെൻ (ചിലർ)

൩.) രണ്ടാം ഭൂതരൂപം — ഉം — ഒരു — ആറു എന്നിങ്ങനെ സാധ്യങ്ങളായ നാമങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാവതും —

ആകവോളം — ആകുവൊളം — ആകപ്പോളവെളം
പോകവൊളം — പോകുവൊളം —

ശബ്ദജ്ഞാനം

ഉഴളുകിന്ന ചിവന്ന
വഴന്ന (ര.പ.)
അററന = അററ?

ഉലഗൊന്റം (ബാ. വ)

അന്യരവരതന്നെ ഞാൻ തൊട്ടൊല അല്ല (says Sita) Bal. Ram. [illegible]
നിന്നെ [illegible] അല്ല

(ഉറന്ന)
നല്ലംസകം. പണ്ടുവെറെ ലക്ഷ്മണ സംവിജ്ഞാർ തൻ പരമ്പരം
കിടന്നമ കണ്ടു (രാ. [illegible]) കീഴ്വാഴ്ത്തമ പുലമ്പി ([illegible])
told their old stories [illegible] ആരറിയാതതു ([illegible])
മാർ - വന്നുകൃഷ്ണമയാരർ ([illegible])

അണയിവെർ ([illegible]) വാഴുവർ ([illegible])

വരുവൊളം, കാണ്മൊളം, കാണ്മൊറു - ക്രി. ശ. - എത്തുവോളം (രാ. ച)

ഇരിക്കുവൊളം, ഇരിക്കയൊളം, മരവൊളം, ഒളം—

മരിപ്പൊളം, ഇരിപ്പൊരു നല്ല—

൪., രണ്ടാം ഭാവിരൂപത്തൊടു ചുട്ടെഴുത്തു ചെൎന്നുണ്ടാകുന്ന പദം ഉ

ണ്ടു—അവണ്ടവ-സംക്ഷെപിച്ചിട്ടു-വെണ്ടു-എന്നതു

§ ൨൩൪. ലിംഗപ്രത്യയങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുരുഷനാമങ്ങ

ൾക്കുദാഹരണം—

നടക്കുന്നവൻ, വൾ, തു— വർ, വ

വന്നവൻ, വൾ, തു—വർ, വന്നതു

ഉണ്ണാൻ, വണ്ണാൾ— ചത്തോർ

പെറ്റോർ എന്നല്ലാതെ പെറ്റവർ, ഉറ്റോർ, നല്ലോർ എ

ന്നും മറ്റും സംക്ഷെപിച്ചു ചൊല്ലും § ഹിന്ദു—ക്കതു എന്നല്ലാതെ

ആക്കു—എന്നും നടക്കും—

§ ൨൩൫. ഭാവിപെരെച്ചത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുരുഷനാമങ്ങൾക്കുദാ

ഹരണങ്ങൾ—

൧., വാഴുമവൻ, വാഴ്വവൻ— ഉണ്ണുമവൻ (ഉറങ്ങുമവൻ (രാ. ച)), ഉണ്മവാൻ— ആകുമവ

ൻ, ആമവൾ. മ. ഭാ.— ഉണ്ടാമവർ- കൈ. ന. (= ഉണ്ടാകുന്നവർ)

൨., താങ്ങുവൊർ, താങ്ങോർ- മിന്നുവൊർ- ആവൊർ- ക്രി. ശ.-

ചെല്ലോർ- കൊല്ലുവർ. രാ. ച.- ചൊല്ലുവൊർ, ചൊല്ലൊർ-

കളവൊർ- പൊരുവൊർ- പുണൎവൊൻ- ക്ഷോണിപവർ (കാണ്മവർ)

ര. ച. കാണ്മവർ, എങ്ങൊർ- എന്മൊർ (രാ. ച)

൩., വാഴുവൻ- അറിവൻ, തരുവൻ— ഈട്ടുവൻ എന്നിങ്ങനെ

പലവുമുളവ—

൪., ഇരിപ്പവൻ, കെല്പോർ, തിന്മവർ, നടപ്പോർ, മേപ്പ

വർ- പെറുമവർ (= പെറുന്നവർ. രാ. ച.)

§ ൨൩൬., ഭാവിനപുംസകം അധികം നടപ്പു

വരുമതു— തൊന്നുമതു.- കൊൾവതു (ര. ച. നിരു.)

വെണ്ടുവതു—അവെണ്ടതു, ഈട്ടുവതു (പ്രയോഗിച്ചിട്ടതു)

കൎത്തൃവാചകം - ... (൧൨)

എല്ലിപ്പൊത്ത, കിടപ്പത്ത, സമ്പാദിച്ചത-

ഇരിപ്പവ (ഇരിക്കുന്നവ). ൧൮൩

വിശേഷിപ്പുചത്തിൽ വിനയെച്ചങ്ങളോടു ഉള്ളൊന്നു

ധാതുക്കളൊക്കയാൽ പാട്ടിൽ പലരെ നടപ്പുവന്നു,

വീഴ്ത്തിന്നു, തെളിന്നു, കൊള്ളിപ്പിന്നു

൧൮൪. ത്രികാല നപുംസകത്തിൽ -ഇ- ചുട്ടെഴുത്തും കൊള്ളാം

(ആയിത- പോയിത- വൈ. ശ. കൊണ്ടുത- വന്നിത- തൊടിയില്ല. വൈ. ച.)-

൧൮൫. ത്രികാലനപുംസകത്തിൽ -ഉ- ചുട്ടെഴുത്തും കൊള്ളാം. (ഉ. അറിയുന്നതു- ഇന്നതു- നടന്നതെ- ചമഞ്ഞതെ- കണ്ടില്ല) ഭാവിത്തടങ്ങളുവത, ആട്ടുവത രാ. ച.- വിന്നൊസംക്ഷേപിച്ചിട്ടു- ഒന്നുവെങ്ങുതന്നുമില്ല (മുകന്ദ- വല്ലത, ചെയ്തത എന്നപോലെ

൧൮൬. ഉ-ഉവ്വ ഭാവി നപുംസകത്തിൽ മാത്രം നടപ്പുന്നതു എന്നപോലെ ആവ്വതു വരുവ്വതു, പറവ്വതു, തൊഴുവ്വതും ചെയ്ത. ഒ. മ. ഞൊറുവ്വതും ചെയ്യും- വൈ. ശ. തഋവ്വതാക- ഒരുന്നതു സംക്ഷേപിച്ചിട്ടു- മിണ്ടുതും ചെയ്യാതെ" കൃ. ഗാ. എന്നും- നിനിച്ചിട്ടു- ആകുവിതും ചെയ്യു- കാഴ്ചവിതും ചെയ്യു- എന്നും വരും- ഉവടെങ്കിലുള്ളതു- പൊറുപ്പിന്നു കൃ. ഗാ-

൧൮൭. വെറെ ഒരു നപുംസകം ആയിത- ഒൻ, ഒന്- എന്നുള്ളതു- അതിൽ ആക്കിയ കാലം മാത്രമെ കാട്ടു- സാരംപരമാകുന്നൊഴെ നടപ്പു -- ആവൊന്നല്ല (= ആവതല്ല) വെണ്ടുവൊന്- ഉള്ളൊന്നല്ല- ഉള്ളൊന്നതു (= ഉള്ളതു) വഴിയൊന്നാകി- ത. സ. ഉള്ളൊന്നാകിലും ഇല്ലൊന്നാകിലും (വൈ)-- നശിക്കുന്നൊന്നു മ. ഭാ. ഇരിക്കുന്നൊന്നു. ത. സ. ഇങ്ങിനെ ഭാവിക്കു- ഭൂതവൎത്തമാനങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ആയിത- ഉള്ളവായൊന്നിതൊക്കെയും- ഹ. ന. തിന്മിച്ചൊന് ഉ. രാ.- ചെയ്തൊന്- കൃ. ഗാ--- ഇരുന്നൊന് (കൃ. ഗാ)

ഇതിന്നു ഒരു ബഹുവചനം പോലെ ഉണ്ടു- ഇരിക്കൊവി

അകലിന്നിതു, ര.ച. കരുത്തിതു (ര.ച. ൨൭, ൩)
വറുപ്പിതു (ര.ച. ൩൧, ൪) വെലിതു കൊൾ (൩൩, ൪)

ചെഷ്ലിന്നതാകിൽ (ര.ച. ൨൦, ൩)
കരുതുവു ഴല്ല (ര.ച. ൨൯, ൪)
തൊഴുവുതു അടുത്തു പൊവതു

ഉയർപ്പനൊന്ന (ര.ച.)

[illegible] (132, 2)

[illegible] for masc. [illegible] (132, 2)

ലവ. വ്യ-പ്ര-ഇത്യാദികളിലവ. ന. സ. നക്കാരികളന്മാർ. ഇവ--
എന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചാൽ ഒന്ന് എന്നതിന്റെ ഹ്രസ്വരമുള്ളതുമാകിലും
സംഖ്യാവാചിയാകെ തന്നെ കൂടുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടം-

വിധിനടുവിനയെച്ചം മുതലായവ

൨൮൧. വിധിയാകുന്നതു നിയോഗരൂപം തമിഴിൽ ഏവൽ- അ
തമദ്ധ്യമപുരുഷൊന്നത്രെ പറ്റും- അതിൽ ഏക വചനത്തിന്നവെ
ഉം പ്രകൃതി തന്നെ മതി- ൨൫൨ ആമതിൽ അടങ്ങിയ ചില ക്രിയകളിൽ
ഇൽമാത്രം-- ക- ക്ക എന്ന് ഉപചാരം - ഉ- ം- പൊ- ഇരു- ഇരി
കൊടു, കെൾ- വാ- താ- പറ- അറി- നില്ലുതൽ- (മ.ഭാ.) കൊൾവാ
ൻ കൊ. കെ. ഉ. - നല്ലു- ഇരുക്ക- നൊക്കു- വെക്ക (ഭവ)

൨൮൨. വിധി ബഹുവചനം രണ്ടാം ഭാവിയോടു- ഇൻ എന്നത്
മുതൽ- ഇൻ- എന്നതെ ചെർക്കയാൽ ഉണ്ടാം-

വരുവിൻ (വരിൻ)	നൊക്കുവിൻ (നൊക്കിൻ)
പൊവിൻ, കൊള്ളിൻ	ഇരിപ്പിൻ (ഇരിക്കുവിൻ)
പറവിൻ	കേൾപ്പിൻ
കാണ്മിൻ	തിന്മിൻ (തിന്നിൻ, തീൻ)
ചെയ്വിൻ (ചെയ്യുവിൻ)	൨൮൨-൩

൨൮൩. സംസ്കൃതവിധികൾ ചിലവ പാട്ടിൽ നടപ്പാകുന്നു- ഉ-ം. ജയ
ജയ- രക്ഷ- ഭവ- പ്രസീദ- ശൃണു- കുരു- ദേഹി, പാഹി, ത്രാഹി,
ബ്രൂഹി--- ബഹുവചനം ഭവത- കുരുത- ദത്ത

൨൮൪. നടുവിനയെച്ചത്തിന്റെ ആദ്യരൂപം ഒന്നാം ഭാവിയിൽ
നിന്നുളവാകുന്നതു-

ഉം എന്നതിന്നു പകരം- അ- ചെർക്കയാൽ തന്നെ

ആകും - - - ആക-
പൊകും - - - കൊടുക്ക-
നൊക്കും - - - - നൊക്ക-
പറയും - - - - വരെക്ക
തരും - - - - ഒക്ക പ്രണ്ട- ഒരെണ്ണം- എന്നുമുണ്ടു

൪ അറിക - ഇട്ടുകാലങ്ങൾ ഒഴികെ - ഇഴ - ക്രി - ഗാ)

൭൱൦. നടുവിനയെച്ചത്തിൻ പുതിയ രൂപം ആവിത് — സകാലക്രിയകളോടും ബലക്രിയകളോടും ക - എന്നത ചെൎക്ക -

(കൊള്ളു) കൊള്ളുക, കൊൾക — കൊടുക്ക, കൊടുക്കുക

(അറിയ) അറിക, അറിയുക -

(ചെല്ലു-) ചെല്ക, ചെല്ലുക -

(പുണരു) പുണൎക, പുണരുക -

(വീഴു) വീഴ്ക — വീഴുക

(തരു) തരിക, തരുക — ഉണ്ണുക — ഉണ്ക

കഴുകുക, പുക്കുക, പുക്ക — തിന്നുക — തിൻക -

൭൱൨. ഈറപുറ്റിയവിനയെച്ചം പ്രിയതൊഴിക്കുന്ന ആമന്ത്രണവും ആശ്രയിക്കുന്നു — ഞാൻ, നാം, നീ, അവൻ, അവർ കൊല്ല, ഞങ്ങൾ, നിങ്ങൾ, അവൾ, അവർ, കൊടുക്കുക - അതില്ലാ നിങ്ങൾ അറിക, പ്രണെറിയാ ൭൱൦

൭൱൩. ആ രൂപത്തോടു - ടെ - എന്നത ചെൎത്താൽ ഉത്തമ പ്രഥമപുരുഷന്മാൎക്കും ആമന്ത്രണവും അനുജ്ഞയും ഉണ്ടാകുന്നു —

ഞാൻ, നാം പൊകട്ടെ — അവൻ, അവർ വരട്ടെ -

അത് ഇരിക്കട്ടെ — (അസ്തു — സംസ്കൃ)

ഇത - ട്ട - എന്ന ഒരു തമിഴ്ക്രിയയാൽ ഉണ്ടായ്ത എന്നു തൊന്നു - പൊകടു - പൊകട്ടു എന്നിങ്ങനെ -

സംഭാവനാദികൾ

൭൱൪. ഒന്നാമത സംഭാവനാരൂപം മുൻവിനയെച്ചത്തോട (൭൰൧) — ആൽ - പ്രത്യയം ചെൎക്കയാൽ ഉണ്ടാം -

ആയാൽ (ആകിനാൽ - ആനാൽ)

ചെയ്താൽ - ഉറങ്ങിയാൽ (ഉറങ്ങീനാൽ)

പുക്കാൽ - - - - - കൊടുത്താൽ

മുൻവിനയെച്ചം താൻ എങ്കിലും ഒരുകാരം ചെൎന്നിട്ട (൭൰)

വെക്കിൽ (ര.ച. വെക്കിൽ)

ആയിൽ (ര.ച.൧൮,൭)
ഉണ്ടായിൽ (കേ.ര)
കണ്ടിടാൽ (കേ.ര)

നാഴിയിൽ നടത്താലെ (വൈ. ൨)

ആക്കുകിൽ (കേ.ര)

ലും സംഭാവനാർത്ഥകങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു—

§ ൨൬൩. ആകിലിനോടു —ഉം— ചേർത്താൽ അനുവാദകാംശത്തിന്ന

 ആകിലും, ചെയ്കിലും —കൊടുത്താലും—

ആയിട്ടും എന്ന അനുവാദത്തിലും ഭൂതത്തിനോടും — അല്ലാ —

വിനയെച്ചത്തിനോടു എന്നു —ഉം— ചെയ്കിലും — ഇട്ടും. ചെയ്കിലും

ചെയ്താൽ അനുവാദകമാകും —

§ ൨൬൪. ഭൂതാർത്ഥ സംഭാവന പൂർണ്ണക്രിയ വിനയെച്ചത്തിൽ (൨൬൩)

ഭേദങ്ങൾ ആകുന്നു—പ്രത്യയം ചേർത്തുകൊള്ളാം—

 ആകിൽ, ചെയ്കിൽ, വരികിൽ, ചൊല്ലിൽ. ചൊല്ലുകിൽ(ഉ)

 ഉണ്ടാകിൽ (ഇല്ലായ്കിൽ) — കൊടുക്കിൽ — ഇരിക്കിൽ § ൨൩൩

ആകയാലിനോടു —ഉം— ചേർത്താൽ അനുവാദകമാകും—

 ആകിലും, ചൊല്ലിലും, ചെയ്കിലും, കൊടുക്കിലും

§ ൨൬൫. ഈ ക്രിയാപദങ്ങൾ വിധി പൂർവ്വകാലക്രിയകളിൽ സംഭവിക്കും — ഭൂതസംഭാവനാർത്ഥം ആകുന്നു—

 നിന്നു. മി. ദേ. (തെക്കൻ ഭാഷ) — ആയതെങ്കിൽ,

 തീർന്നിടിലാം. ര. രാ. — തുടങ്ങിൽ, വൈ. ശ —

 മടങ്ങിലും (ക്രി. ഗാ.) — ചെയ്തിടിലും —

വിനയെച്ചരൂപത്തോടു ആയം —

 ഒരു ഭാഗത്തിൽ — ഇരിക്കുകിൽ ഇരിക്കുൽ — വൈ. ച.

 ഭവിഷ്യത്തിൽ — ര. വ. ച. — ചെല്ലുൽ — പ. ചൊ.

 കൊടുക്കിലും, പൂകിലും, അറികിലും. (ഭാ. പാ. സ.)

 നിന്നാലും — ര. ചൊ — ചൊല്ലിലും — കി. രാ.

§ ൨൬൬. പുരാണ സംഭാവനാർത്ഥരൂപം തമിഴിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു—

 (ആകിൽ) ആയിൽ — (ചെയ്കിൽ) ചെയ്യിൽ — ആകിനും — ചെയ്

 നും — അതു സംഭാവിച്ചു — ആനും, ഒന്നും — എന്നവരും —

 (ഏതു) — ആരെന്നും എന്നപോലെ ആരെ ലും

 (ഏതിലും) എന്നും ചൊല്ലുന്നു—

§ ൨൬൭. വിധിനാമങ്ങളിൽ — ആക — എന്ന ചൊങ്ങളോടു ചേർന്നുവരു

അതുകൊണ്ടു - ൭൦ - ചെയ്യുന്നവൻ, ചെയ്തവൻ - എന്നിനാൽ ബഹുവചനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും-

൧., ഭൂതവൎത്തമാനങ്ങൾക്കായ സാധിക്കും രൂപങ്ങൾ-

ചെയ്കവാരെ — ചെയ്തോരെ

ആയവാരെ — ആയോരെ, എന്നോരെ

മരിച്ചവാരെ — മരിച്ചോരെ

൨., ഭാവിവൎത്തമാനങ്ങൾക്കു ... രൂപങ്ങൾ-

ആകുമാറു, ആമാറു (ആമ്മാറു)

കാണുമാറു, കാണ്മാറു

വരുമാറ് (...) മരിക്കുമാറു, മരിപ്പാറു (...)

ക്രിയാനാമങ്ങൾ

൭൦൫. ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ മുമ്പെ ചൊല്ലേണ്ടിയതു ഭാവനാമങ്ങൾ തന്നെ- അവയിൽ ഒന്നാമതു ധാതുവിന്റെ ശുദ്ധരൂപം തന്നെ

ഉദാഹരണം-

ചെയ്ക- (ചെയ്) ചെയ്യുന്നവൻ- (ആ) ചെയ്തവൻ-

ധാതുനാമം ൭൦൬. ... ധാതുക്കളും ... ശുദ്ധരൂപമായി നടപ്പുള്ളതു- ... എന്നതു-

... - ... - ... , ... , ...-

വരൽ, വിടൽ, ... - ... ചെയ്യൽ ... മേൽ-

... - ...-

൭൦൭. ... - ... -

... നടക്കുന്നു-

൧., ... - ... , ...

൨., ...

... , ... , ... , ...

...

൩., ...

ഉറവ് – (ഉറവായി – ഉറ്റായി ത. ഭാഗ. ന) ഊറവു [അറം] (ര. ച. ഊമറം = ഊക്കമറവു)

൫.) ചുരുക്കൽ(ഈ)ങ്ങളിൽ പാലിഞ്ഞ് (പ്രകൃതി) § ൨൫൩ ഖണ്ഡികപോലെ

§ ൨൫൪. ഒപ്പുരുത്തുകാം. ഉല്പത്തികൾ ഇതാം

൧.) ഉഴിഞ്ഞ - കുറെച്ചു, കിടെച്ചു - പാച്ചു. (ഉച്ച)

൨.) ചൊല്ലു, ഇല്ലു(ൾ) ഞെടുക്കു(ക)

൩.) അഴക്കു; ഉഴക്കു

൪.) ഞങ്ങു, പറങ്ങു

൫.) കാഴ്ച(ൻ) - വാഴ, യിഴ, ഉഴുക്കു.

§ ൨൫൫. രണ്ടാം ഭേദം ക്രിയകളുടെ - ച്ചു - വു -

൧.) പിറന്നു - മറന്നു - ഒന്നു - വെന്നു - തിന്നു, കൊണ്ടു തൊണ്ടു വാണ്ടു

൨.) അറിവു - ഞെരുവു, ചാവു, നോവു -

പെരുത്ത് ചുരുങ്ങാലെ തിന്നവു - കാവു

§ ൨൫൬. അം - അവു - അ - എന്നവ വിശേഷണാൽ അപേക്ഷിക്കുക

ളിൽ -

അകാലം, പകാരം, തിങ്കം, ഷഷ്ണം, കളം -

കുറവു, ഷരവു, ചൊവ്വു, ഉളവു, ഉഴറു -

വാ, ഞരവു, (ഞര വു) - (നേരി) ഉളവാ = ഉണവു

§ ൨൫൭. [a] (നി). വചനാവ ചൊല്ലാപെല(ന്ന്) കളുടെ ഭേദം ഷിച്ചുകളയ: ന്ന്

ഉറന്നി, പിറന്നി. മറന്നി, ചെന്നു (ചൊന്നു) വെന്നു (വെന്നു) ഞൊന്നി

(ഞൊണ്ടി) ചൊല്ല്യം ചൊന്നിൽ - അം (പ്ര)ത്യയം കൂടെ വന്നു

ഉറവെ (ഉറവു) - ഉണവു (ഉണവു) ഇല്ല -

§ ൨൫൮. [b] (നി) - പൊയോല കളിലും ഒരുപോലെ മറതി - കെടുതി, പകു

തി, മിടുതി, പൊറുതി - വറുതി, തൊഴി - (തൊഴി) വെണ്ണി - പൈതി

§ ൨൫൯. - ഇ - ഉ - (പ്ര)ത്യയം ധാതുക്കളോടും കൂടെ -

൧.) കോഴി, നെയ്ത്തു - ചൊല്ലു - ഒഴുക്ക് കുതുറ, പാലു

൨.) ഇര, ഉര, തിരി (ത്രീ)

൩.) ചുഴുക്കു (ചുക്കാൻ)

൪.) കൊടുക്കു (ത്രീ) അടുക്കാൻ, ചക്ക (ത്രീ)

൫.) കോറ്റി (ത്രീ)

൩., പൊക്കു, നൊക്കു, ചാക്കു, §൨൨൭ (§൨൬൧.൧) എന്നപൊലെ.

§൨൬൩. തം - ത്തം - ഇ-കാരങ്ങളൊടും കൂട -

൧., നടത്തം പിരത്തം ഞെരുത്തം

൨., അഴകം, (അഴു) - വെളിച്ചം - വെട്ടം - (ട്ടം)

൩., ആട്ടം, ഓട്ടം, നെട്ടം, കൂട്ടം, വാട്ടം.

൪., ഏററം, കുററം, തൊററം.

൫., ആയത്തം (ക്ക) - ഇറക്കം, മുഴക്കം, ചുരുക്കം (ങ്ങു)

§൨൬൪. പ്പം - വം - (§൨൪൭ എന്നപൊലെ)

അടുപ്പം, കുഴപ്പം, ഒപ്പം - തെളിവം (തെളിയും)

§൨൬൫. മ - ഗുണനാമങ്ങളിൽ പൊലെ (§൨൪൭)

ഒന്മ (ഉൾ) കൂന്മ (കൂശ) വളന്മ - തിന്മ, തൊഴ്മ, വെണ്മ

ത്തം §൨൬൬. താലവ്യാകാരം അം - അ - ഇ - എന്നവ -

൧., കൊട (വെണ്ണൊട = കൊടുക്ക) - തല - പട - പിറ - വര
വള - നിര

൨., പൊറു (പ്പ) - കളി (കേളു) - കിളി - (കിളു)

§൨൬൭. ധാതുസ്വരത്തിൻ ദീർഘം (§൨൪൪ എന്നപൊലെ)

പാട്ട്, പാട്ടു, - കിൻ - ഊട്ടു, തിട്ടു - ഊൺ, ചൂട്ടു - കേട്ടു, ചെറു -

പോർ, കോൾ -

ഇങ്ങിനെ ആണ്ടുകൊണ്ട വിധ: നാട്ട (നട്ടു) കാട്ട (കാട്ടു) വീട്ട (വിട്ടു) കൂട്ട -

(കൂട്ടു) താറ (താഴ്ത്തുക) -

§൨൬൮. ക്രിയാ പ്രകൃതികളും മറ്റ -

തൊട്ടുതല്ലു - ചോൽ, ചുരുൾ (ചൊ) - അടി, പിടി, കടി, ചതി,

§൨൬൯. ദ്വിരുക്തി മാത്രം ക്രിയാനാമ പ്രവൃത്തിയിൽ -

൧., നൽ - ഉൾ (ഉള്ള) ചൊൽ. ന. ഭാ. ഉൾപ്പത്തി ഉത്തൻ - §൨൬൯

൨., തെൾ - ചുടൽ, ഉരുൾ - തിരൾ - മുകൾ (= മുകിൽ).

൩., ട്ടു - ൾ - ചുമട്ട (ചുമ) തിരട്ടു - മഴനീട്ടു, കാട്ടു - മിട്ടു, മുകൾ

൪., ന്നു - ഒണ്ണു, തിന്നു (തിന്നു), തീന്നു - വെളന്നു.

§൨൭൦. സമാസം പൊലെ ഉള്ള ക്രിയാനാമങ്ങൾ -

൧., ഇൽ (ഉടം) വെയിൽ (വെ) - നാഴിൽ, വായിൽ - കിടങ്ങിൽ,

ത്തു - ഖ - കുട

ആമ - വന്മൂവാമയെല്ലാം (വൈ. 93,11)

ത്ര: ത്തിൽ, ത്രേ: ത്ത്

൨., ഉൾ, ഉരുൾ (ഉരുളു) പൊരുൾ, അരുൾ.

൩., പടി, പാട്ടു - നടപ്പടി (നടപ്പു) തിരിപ്പടി (തിരിപ്പു) തികവടി, തികവാട്ടു, തെറ്റി -

൪., മാനം, തെമ്മാനം, ചെറുമാനം, തിരുമാനം, കുറമാനം, പെരുമാനം, വിയാനം

൫., തല - നുതല, വിട്ടുതല, മറ്റുതല,

൬., വാരം (ആരം) മിഴവാരം, മിഴ്വാരം - പതവാരം (പ്രാതാരം) ഗങ്ങാരം, - കുപ്പാരം, അന്താരം, (അമ്പലം)

൭., ആക്കു, ആഴ്ച്ച, ([illegible]) എന്നവണ്ണം പല വാക്കുകളിലും ഉണ്ടാകുന്നതെയും തരം ഉ-ം. വാരാഴ്ച്ച, വരിശിക്കാ - വരവ് - കൊള്ളാഴ്ച്ച - എന്നിന്നുവടക്കിൽ കൊള്ളാഴ്ത്ര തെക്കിൽ കൊള്ളാക്കുന്നതും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള പ്രയോഗം - [illegible]

§ ൨൩൧. സംസ്കൃതത്തിൽ - തി - അനം - ഈ മുടങ്ങളുടെ തന്നെ അർത്ഥം നടക്കും ഉ-ം. ഗമിക്ക, ഗതി, ആഗമനം - അനുസരിക്ക അനുസരണം - വിസ്തരിക്ക, വിസ്തൃതി

§ ൨൩൨. ക്രിയാപുരുഷനാമങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു - പല തരം ഭാവനാമങ്ങളോടു - അൻ പ്രത്യയം ([illegible]) ചേർക്കയാൽ ഉണ്ടാകും --

൧., കള്ളൻ, ([illegible]) വെപ്പൻ - കൊല്ലർ - തിരിപ്പു, തിരിപ്പൻ - [illegible]

൨., കരുത്തൻ ([illegible]) ചോട്ടൻ - വഴിപ്പോക്കൻ, ഒത്താൻ -

൩., കേടൻ ([illegible])

൪., മിക്കവൻ ([illegible]) ഞങ്ങളുടെ - പ്രത്യേകം - ഇകാര പ്രകൃതിയാൽ - മടിയൻ, പതിയൻ, മുടിയൻ, മുക്കപ്പറിയൻ, മുക്കപ്പതിയൻ, തലമുറിയൻ (= തിരശ്ശുദ്ധൻ) കുരയൻ, നെല്ലുവിക്കൻ ഇത്യാദികൾ -

§ ൨൩൩. മറ്റു ക്രിയാധാതുക്കളെ പെരെച്ചങ്ങളോടു കൂടെ ([illegible]) - വാഴുവൻ, മുക്കവർ (മുക്കോർ) കൊക്കോൻ -

§ ൨൩൪. ഇ - പ്രത്യയം ([illegible]) അമ്പലിക്ക്രിയയിൽ വരെ

നടപ്പു —

ചൊവ്വന്നി-കാലിക്കൂടു — താമരശ്ശേരി, മാഹി (മയ്യഴി) — മഞ്ചേരി, ചിറക്കയം, ചെമ്പുകോട്ട, ഞെരിപ്പൂതി, കോട്ടമ്പുട്ടി, കോടമ്പി, നാദാപുരം, നായരടി, കുന്നത്തൂടി, കുന്നത്തൂടി, കോഴി, ചൂരി, മാനന്തേരി, കുറ്റിക്കാട്ടൂർ (നാ. ഛ.) പാതക്കാട്ടൂർ, ചെറുകാട്ടൂർ, ആലക്കോട്ടൂർ, മുറിക്കൂട്ടി, ഉപ്പുമല, കാനനപ്പുഴിക്കൽ, കുന്നവാഴിക്കൽ, അമ്പലം വിഴുങ്ങി — കുമിക്കുകൽ, കൊ. ഉ — ആളി (ഗ്രാമം) — ചേരാരാമി —

§ ൨൬൭. അൻ — ഉ — ഈ രണ്ടു വക നാമവിശേഷണങ്ങളും കൂടെ — (ഉ. ദാ.) നരിയൻകിഴങ്ങു — പഴിയൻ ശർക്കര — മിണ്ടിയൻ ഒല — പുളിയൻ വാഴ —

(ത.) തൊഴിത്തൂറു — മുടങ്ങൂറു — കൊ. ഞാ)

§ ൨൬൮. സംസ്കൃതത്തിൽ — ത്രു — താ — എന്ന കൃദന്തം അധികം നടക്കുന്നു — (കൎത്താ, ഭൎത്താ, വിധാതാ — ദാതാ — സ്രഷ്ടാ — മൊക്ഷാ)

മുൻവിന

§ ൨൬൯. മുൻപറഞ്ഞ ക്രിയാപദങ്ങൾ എല്ലാം തെറ്റിയക്കുടെ അർത്ഥത്തെ വിശേഷിക്കുന്നവ ആകയാൽ പറവിനയും ഉണ്ടു — അതു സാമാന്യനടപ്പായ അർത്ഥങ്ങളിലും ദ്രമിഡഭാഷകൾക്കെല്ലാം പണ്ടു ഉള്ളതാകുന്നു.

§ ൨൭൦. അതിന്റെ പ്രധാനരൂപം ദ്രാവിഡമാകുന്നു — എന്നേ ചൊവ്വ, ഭയാൽ എന്ന പറ്റതിനെ ചിലപ്പോൾ വരാ, പോരും എന്നവ ഉണ്ടു — ഈ ഭാവിയുടെ ക്രിയക്കുടിൽ അധികം കൊള്ളും — (ഉ. ദാ.) വാഴത്തൊട്ടിൽ ആകാ, പൊകാ, ചാകാ, കുളം, നിരം, കാണാ, കിട്ടാ, തൊന്നാ, — പാട്ടിൽ തൊഴാ, വെല്ലിടാ, തിരിച്ചിടാ — അറിയാ, പറയാ, വരാ, തരാ എന്നതൊഴികെ വരാ, താരാ (കു. ഗാ.) കൊണ്ടിന്നും കൂടി വന്നവയും — ഉള്ളൂ, അല്ല, വെണ്ട എന്നിങ്ങിനെ കുറ്റിപ്പൊരുവക്കും ഉണ്ടു —
(ഉദാ.)

§ ൨൭൧. ചെലതിയക്കുകളോടു കൂടിപ്പോന്ന മറവിനയിൽ വിശേഷങ്ങൾ — ഉം — പടത്തില്ലാ (ശ. ദ്രാ.) എങ്ങും (ക. ഖ. ഗ്ര.) പ്രയോഗം വെച്ചാ (കു. ഗാ) —

കഴുക്കോൽ

ഇതിന്ന വിശെഷ്യാൎത്ഥഭെദം കൂടാതെ നപുംസകപ്രത്യയം
വരാം - ഒരുത്തനും ഇല്ലായിരു - ആരെയും ഉടവിടാക്കാട്ടു
ടിൽ ആരും ആരൊടും (ര. ച. ൨൩, ൭) അറിയായിരു

നമ്പി കോട്ടക്കാരൻ

അഗസ്ത്യൻ നാരായണൻ ([illegible])
[illegible] ([illegible])

പൊക്കായിനു ([illegible])

കൊടാ, പിരിഞ്ഞാൽ പൊറാ (അ. രാ.) — നരയാ, ഉളുപ്പാ, പരിക്കുറ്റാ. ശാ.) കൊപ്പിയാ, (കെ. രാ.) — ഇരാ, ഇരിപ്പാ, ഈരണ്ടും ഒക്ക (ക. രാ.) ഇപ്പോഴത്തെ വാക്കിൽ — ഒ. തന്നെ വെണ്ടാ — പഴഞ്ചൊല്ലിലെ നില്ലാ, പൊക്കാ, ഇടിക്കാ, അടിക്കാ, കിളിർക്കുന്നും — നടക്കാഞ്ഞാൽ പോരാ — നടവാഞ്ഞാൽ വിപരീതരൂപം പാട്ടിലും ഉള്ളു — കടാതെ, ക്ഷമിക്കാതെ മറ്റും — മറക്കാഞ്ഞ ഒന്നിനെ പ്രകൃതിയിൽ പലതരത്തിൽ ലോപം വരുന്നതു കൊള്ളു —

§ ൨൬൩. മറ്റുഭാഷിയുടെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു —

പ്ര. ബ. പറയാൻ. മ. കെട്ടാവല്ലൊ ഉ. കൊള്ളുന്നെൻ.
ഇരിക്കാൽ, ഉറങ്ങാൻ ഒന്നാമതല്ലെൻ (ക്രൂ. ഗാ.)
ഇടിയാൻ (വൈ.) ഒഴിഞ്ഞിരി (ബാൽ. രാ. മ.)

പൈ. അറിയാൻ, വിടാൻ, തല്ലാൻ, (ക്രൂ. ഗാ.)

§ ൨൬൪. ഈ സ്വരൂപത്തിൽ തിങ്കാലങ്ങൾക്കും ഉള്ള വാക്യപ്രകാരം എല്ലാം ദ്രമിഡഭാഷകളിൽ കാണ്മാനില്ല — വർത്തമാനം ഭൂതത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഉളവാകുന്നതു തമിഴ് മറ്റു ഭാഷകളിൽ ഉണ്ടാകുന്നാൽ —

അപ്പൊ. കൂടായിന്ന (ഭാഗ.) പറയായിന്ന, ചെയ്യായിന്ന. അന്നതായിന്ന (മ. ഭാ.) താരായിന്ന (ക്രൂ. ഗാ.) — അറിയായിന്ന (ര. ച.) വൈ. — സ്പർശിയായ്കുന്നു (അ. സാ.) വൃക്ഷിയായ്കുന്നു (അ. ദ. മാ.) — വരിക്കായിന്നു (വ്യാ. മാ.)

§ ൨൬൫. പൂർവ്വരൂപം പൊരാഞ്ഞു എന്നു വെച്ചു വേറെ ഭാഷിരൂപങ്ങളും ഉണ്ടു. ചിലർ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു (വെ. ം.) കൂടായ്കപ്പോൾ — ത. സ. ത്രം കളയാഞ്ഞു. ത. സ.)

§ ൨൬൬. വർത്തമാനത്തിൽ അകാരം ചെറ്റു വരികയാൽ വരായുന്നു, ഇരായുന്നു എന്നതിന്നു ഒത്ത വണ്ണം ഭൂതം ഉണ്ടാകും — വർത്തമാനഭാഷി കളുടെ കാലത്തിൽ തന്നെ കൊള്ളുന്നു —

൧. വരാഞ്ഞു, വാരാഞ്ഞു (ക്രൂ. ഗാ.) ഉണ്ണാഞ്ഞു, പറയാഞ്ഞു, അന്യായമായിട്ടുടാഞ്ഞു (കെ. ഉ.)

൨. കൊടാഞ്ഞു (അ. രാ.) പൊറാഞ്ഞു (മ. ഭാ.) കേൾക്കാഞ്ഞു, സഹി.

യാഞ്ഞു (൧ കൊ. ൭) - നടക്കാഞ്ഞു - (൧ കൊ. രാ.)

പ്ര. ഏ. - കൊടാഞ്ഞാൻ - ബ. - കൊടാഞ്ഞാർ (ക്രി. ഗാ.)

പറയാഞ്ഞാൾ   കൊള്ളാഞ്ഞാർ (മ. ഭാ.)

(ക്രി. ഗാ)   വീരാഞ്ഞാൻ (ക്രി. ഗാ.)

൨൯൦. ഭൂതത്താൽ ഉണ്ടാവിച്ച രൂപങ്ങൾ ആവിത് —

൧.) മുൻവിനയെച്ചം — വരാഞ്ഞു ഇത്യാദി

൨.) ഭൂതപെരെച്ചം — നല്കാഞ്ഞു മൂലം (൧ രാ.) അതിൻവ്വ അംശനാമങ്ങൾ — തൊഴാഞ്ഞതും (പ്ര. ത.) കൊടാഞ്ഞതിനെ ശൊഷം (കൊ. രാ.) സഹിയാഞ്ഞവർ (മ. ഭാ.)

൩.) ഒന്നാം സംഭാവന — വീരാഞ്ഞാൽ (ബ. ത.) അറാക്കിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് തരികാഞ്ഞാൽ (൧ കൊ. ൭) — കൊടാഞ്ഞാൽ (ഉ. രാ.) കല്പിയാഞ്ഞാൽ (വ്യ. മ.) — പരിശുദ്ധിക്കാഞ്ഞാൽ (൧ കൊ. രാ.) ഇരിക്കാഞ്ഞാൽ —

൪.) ഒന്നാം അനുവാദകം — വരാഞ്ഞാലും ഉരിയാടാഞ്ഞാലും (മ. ഭാ.)

൨൯൧. ദ്രാവിഡ ഭാഷയുടെ പഴയ പെരെച്ചം മൂലരൂപത്തോടു ചേർന്നിട്ടും (ഉ. രാ.) തുടാച്ചാക്രാർ — നെടാതെപ്പോൾ, കാണ്ണെന്തവരുമെക്കും — പ. ചൊ. — കൊല്ലാമല (മ. ഭാ.) കല്പിക്കാത്തതും (വൈ. ശാ.) പറയാവിശെഷം — (പൈ) കൈപ്പാകൊണ്ടു ഭാഷികൾക്കു (കൊ. രാ.) അറിയാവണ്ണം (ര. ച. ൨൨) അതിനാൽ ഗ്രന്ഥത്തിൽ —

൧.) കൂട്ടി ഭിന്നാർത്ഥപുരുഷനാമം — മാററാൻ (മാററലൻ — മാററിക്കു ടാത്തവൻ) മരുവാർ — രാ. ച. (മരുവാതവൻ, മരുവലർ)

൨.) ഒരു നപുംസകം — അത് മുറ്റുവിനപോലെ — പാരുതു, അടങ്ങാതു; വിടാതു (പ്ര. ഖാ.) ഇല്ലാതു — ഇതിന്നു — ആ — എന്റെ ഉപുതിയനടപ്പു — ആകില്ലാത്തു — അ. രാ. അല്ലാ അത് (അതു) തട്ടാത്തു (ത. സാ.)

൩.) മുൻവിനയെച്ചത്തെക്കാളും (൨൯൦. ൧.) അധികം സാധാരണമായ ഒരു വിനയെച്ചം — കാലാന്തരം അറുപൊയതി യാവിശെഷണം തന്നെ — ഇല്ലാതാക്കുക — വരാതിരിക്ക —

ദ്രുവാമതി (രവ. ന്യ.൩) = ത്രികാലജ്ഞൻ

ഉടലാർ, ഉന്നലാർ, ഉന്നാർ
...ള്ളാർ (രാമ.)

നപുംസക ബഹുവചനം പണ്ടത്തെ (പൊതുവെ ചുക. രാ. ച. ൩,൬)

ഈ പെരെച്ച രൂപം രണ്ടു നാമങ്ങൾക്കും മറവിനയു-
ടെ അൎത്ഥം കൂടാതെ വരുന്നു — അരുത് - അരുതാത്ത -
പ്പെടുക - വിടക്കാത്ത (കോഴിക്കൊട്ടിൽ നടപ്പു)

ഉടാതൊർ (ര.വ.)

അല്ലാതുള്ള (പ്ര. മ.) ഇളകാതിരെ മറ്റു (അ. ര.)

§ ൨൫൨. ഈ ഒന്ന സാധാരണ വിനയെച്ചത്തിന്ന് — ഒ — അവ്യയം ക്രിയ
വന്നാൽ പ്രാചീന സമയമറവിന്റെ പഞ്ചികളും നടെയ്ക്കുന്നു —

൧.) വരാതെ — ഉഴാതെ (കേ. രാ.) ചെല്ലാതെ (ഭാ.) ചൊല്ലാതെ അണ്ടെ — ചെ
ല്ലാഞ്ഞു — കാണാതിരിക്ക കാണാതിരിക്ക — വെകാതെ എന്നല്ലാ
തെ വൈകിയാതെ എന്നും ഇങ്ങു (മ. ഭാ.)

൨.) ഓരാതെ, തില്ലാതെ — തോലാതെ തല്ലാഞ്ഞു ആടാതെ (കേ. ഉ.)
ഈരാതെ (കേ. രാ.) ഇരിക്കാതെ (മ. ഭാ.) — പിരിയാതെ — മറയാതെ
ത — കടാതെ (അ. രാ.) — ഇപ്പോഴ് — ഒക്കാതെ, തല്ലാതെ,
ഏടക്കാതെ മുതലായവ — (നമ്പ്യാരിതത്തിൽ കൊടുക്കാതെ)
വാരാത

§ ൨൫൩. ഭാഷയുടെ രണ്ടാം വെരെച്ചം ആയിട്ട് — വരാതെ — കൊടുക്കാ
തെ എന്നല്ലാതെ വരാത്ത (വരാതെ ഉള്ള) കൊടുക്കാത്ത ഇന്ന പുതിയവ
ന്നോ —

അവറ്റിൽ പുരുഷനാമങ്ങൾ ആയിട്ട് —

ചെല്ലിടാതോർ (വൈ. ച.) വരാത്തത്, തീരാത്തതു (കൈ. ന.) ഇല്ലാതോ
ർ (കേ. ഗ.) — ഇരിയാതവർ — ഉണ്ണാതവർ, ഉണ്ടാത്തവർ (വൈ. ശ.) — ഇ
പ്പോഴെ ഉടാത്തവൻ, ഇല്ലാത്തവൻ, ഇരിക്കാത്തവർ —

§ ൨൫൪. ഒടുവിലത്തെ വെച്ചം ആയത് — വരാക്ക, പറയാക്ക (കൊടാക്ക) പൊറാ
ക്ക — തോലാക്ക എന്നല്ലാതെ തൊലിയാക്ക (ഉ. രാ.) — ഒവ്വാക്ക, ഒവ്വായ്ക
അതിനാൽ ജനിപ്പതു —

൧.) വിധിമന്ത്രങ്ങൾ — കൊഴപ്പെടാക്ക, ചാകാക്ക, ചൊല്ലാ
ക്ക — മറിയാക്ക (ഉ. രാ.) ഒരാക്ക, പൊടിയാക്ക (കൃ. ഗാ.) മറാക്ക
അറക്കല്ലൊ സന്നമിണ്ടാക്ക (മ. ഭാ.) ഇരിയാടായ്മിക (വൈ. ശ.)

൨.) രണ്ടാം സംഭാവന — വരാക്കിൽ, കൊടുക്കാക്കിൽ (വൈ. ശാ.)
കൂടിയാക്കിൽ, ഒഴിയായ്കിൽ, ഇണങ്ങാക്കിൽ (രാ. ച.)
പഴയ രൂപമായിതു പ്രവൃത്തിപോലെ സമ്മതിയാകിൽ, കെ
ടായാകിൽ (വൈ.)

൩.) രണ്ടാം അനുവാദകം — വരാക്കിലും — ഉറയാക്കിലും (അ. ര.) =

ഉറെക്കാട്ടിയും-

§ ൨൭൫. രണ്ടാം ഭാവിയിൽനിന്നു (§ ൨൬൦) ഉണ്ടായവ-

൧., വിധിസംഭാവനം- വരാട്ടിൻ പൊകാട്ടിൻ- ഭയപ്പെടാട്ടിൻ- മ. ഭാ. ശ്രമപ്പെടാട്ടിൻ- കൃ. ഗാ. ഓടാട്ടിൻ- കഴിക്കിടാട്ടിൻ ര. ക. ഉണ്ടാക്കിയാട്ടിൻ. തല്ലാട്ടിൻ, ചെയ്യാട്ടിൻ- കൃ. ഗാ.

(വരുത്താട്ടാൻ) ൨., മിൻവിനയെച്ചം ഉറ്റ്- ചെയ്യാട്ടാൻ- ഉരാട്ടാൻ. മ. ഭാ. നിഴാട്ടാൻ. മിഴാട്ടുവാൻ- കൃ. ഗാ. അറിയാട്ടാൻ, വരുത്താട്ടാൻ

൩., ഭാവിയുടെ പെരെച്ചത്തിൽ- വരാട്ടുന്ന = വരാട്ടാൻ ചാകാട്ടുന്ന- അടാട്ടുന്ന. മ. ഭാ. = അടുക്കാട്ടാൻ കൊടാതിരിക്കുന്നു. രാ. ച. ഇതുപാട്ടിൽ മിൻവിനയെച്ചമായുള്ളത-

§ ൨൭൬. ഇതിഭാവനാമങ്ങൾ-

൧., വരാട്ടു (ആ ചെയ്യാട്ടുകയാൽ, മറിയാട്ടുകൊണ്ടുപ്രാണ

൨., അകാട്ടു (§ ൨൬൬) ഏ കാട്ടുക-

൩., ഇല്ലാട്ടും (§ ൨൬൦)-

§ ൨൭൭. സംസ്കൃതത്തിൽ മറവിനുള്ള- പറഞ്ഞതും അവിചാരി പ്പുറപ്പെട്ടു. ര. ക. രഹസ്യങ്ങളെ ചൊല്ലിയത് അവിചാരിതമായി രാമന്റെ രൂപത്തൊടുകൂടും താനും-

ക്രിയോല്പാദനം

§ ൨൭൮. ക്രിയാപ്രകൃതികളായി നടക്കുന്ന ധാതുക്കൾ എത്രയും ചുരുക്കം തന്നെ- ധാതുക്കൾക്ക് വെവ്വെറെ പ്രത്യയങ്ങൾ വന്നതിനാൽ ഇപ്പൊഴത്തെ ക്രിയാനാമങ്ങളും അവറ്റൊടു ചേൎന്ന ക്രിയകളും ഉണ്ടായിവന്നു

§ ൨൭൯. ആ പ്രത്യയത്താൽ നാമവും പുനരാവൃത്തിയും ജനിക്കുന്നു (൭൦- ൭൧) ഇങ്ങ്, പല വിധത്തിലും പിന്നെയും പിന്നെയും മിന്നുകയാകുന്നത്രെ- ആകയാൽ ഇതു ചൊല്ലി സമഭിഹാരക്രിയകൾ തന്നെ- തെറ്റു, ഞെങ്ങു- ഉരു, ചുരുങ്ങു- പൊരി, പൊരുങ്ങു- എന്നപൊലെ നാലുകുന്ന നടുവിന ചൊല്ലും ചെയ്യായാൽ പൊരിഞ്ഞെന, ചെറുങ്ങുന,

കാരികാ ശിഷ്യമണ്ണാന കാരികകൾ
കെ. ന.

ശാംവിലിക (൫൧൦)

ചെറുവരുന്നതു ശബ്ദാനുകരണ ക്രിയാവിശേഷണങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും

§ ൨൨൦. ദ്രവ്യശബ്ദങ്ങളിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന ക്രിയകൾക്കു ഉദാഹരണങ്ങൾ — ഉദാ. ചെ

ളിപ്പെടുത്തുവരുന്നു - (ഭാവെ. ശ്രു) - പുളിച്ചുകൾക്ക. കിറു കിറുക്ക - ഞരമ്പുകളു

നടുങ്ങി വിഴും - മ. ഭാ - മെല്ലെ മുഴക്കത്തിൽ വി. ന. ഗിന്നന്നൂത്തു. ത്രുപ്പാ - രാ

§ ൨൨൧. ശബ്ദാനുകരണക്രിയാവിശേഷണങ്ങളിൽ എത്ര - അവയെ കൂടി ക്രി

യകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു — ആകാന്തങ്ങൾ പ്രത്യയാന്ത നാമങ്ങളിൽ

നിന്നുണ്ടാകുന്ന - ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവ എത്ര —

൧.) ഉ - ശബ്ദങ്ങളാൽ (ഗ്രൂപ്പ) ഇന്ന, ഒന്നിച്ചു - മുഴക്കു - തിളച്ചു

കെട്ടുപിടിക്ക, കല്ലിക്ക, ഉലിക്ക, ചെമ്പിച്ചു, മഞ്ഞളിച്ചു, വെ

ളിച്ചു, വണ്ടിച്ചു -

൨.) അം നാമങ്ങളാൽ (ഗ്രൂപ്പ) തെവാരം - ഭിക്ക, മധുരിക്ക, മത്ത

ക്ക, ഓക്കാനിക്ക, പരിചിച്ചു - പുകാരിക്ക, കിലുകിലുക്ക, കരുവാ

ളിക്ക ഇങ്ങിനെ ഏഴു - ചലം - ചലനിക്ക മുതലായ പല തത്ഭവ

ക്രിയകളും സംസ്കൃതം ദുഃഖിക്ക, സുഖിക്ക ഇത്യാദി

൩.) അൻ നാമങ്ങളാൽ (ഗ്രൂപ്പ) മദ്യപാൻ - പിക്ക.

൪.) അ നാമങ്ങളാൽ (ഗ്രൂപ്പ) മൂർച്ച, മിക്ക (ക്രി. ഗാ.) ഒരുമിക്ക, ഒരു

ങ്ങുക, ഉപമിക്ക, ഇരുന്നിക്ക - ഓർമ്മിക്ക

൫.) ഇ നാമങ്ങളാൽ (ഗ്രൂപ്പ) തടി - ടിക്ക, ഇരട്ടിക്ക, തൊഴിക്ക -

പാലിച്ചവണ്ണം - പിന്നെ അപ്പൂപ്പന്മാരായ തൊഴിക്കുക, മൊ

ഴിയുക - കരിയുക, കരിക്ക -

൬.) അൽ നാമങ്ങളാൽ (ഗ്രൂപ്പ) കൃത്തിക്ക, ചൊടുക്കിക്ക, നിഴ

ലിക്ക, പഴുക്കലിക്ക, മറുതലിക്ക - ദുഃഖലിക്ക, വ്യക്ത

§ ൨൨൨. അക്ക ക്രിയകളും ഇല്ലാത്ത നാമങ്ങളുടെ തന്നെ —

൧.) കനം - കനക്കുന്നു ഇത്യാദികൾ - (§ ൨൨൫, ൪.) മുതലായ - ബല

ത്തൊരുപെട്ടു - കെ. രാ -

൨.) ചുമ - ചുമക്ക, തുരക്ക, തിരക്ക (§ ൨൨൫)

§ ൨൨൩. ഏകക്ക ക്രിയകളും ഇതിനോടു ഒത്തപ്പോലെ ക്രിയകളും (§ ൨൨൫. ൧.)

ഇക്ക, ഇയ്ക്ക എന്നൊ പൊലെ) - മറ, മറയ്ക്ക, മറെക്ക, ചുമ, ചുമെക്ക -
ഇള, ഇളെക്ക - ചുര - ചുരയ്ക്ക, ചുരെക്ക - തല, തലെക്ക - പുക, പുക
യ്ക്ക, പുകെക്ക -

§ ൨൫൪. ഉപസർഗ്ഗക്രിയകൾ - കരു, കരുക്ക — കുളിർ, കുളിർക്ക - ഒളി
ക്ക —

§ ൨൫൫. അബലക്രിയയിലെ ഉ പ്രകൃതികൾ (അല്ലൽ - അല്ലലും
ചായലാൻ. ക്രി. ഗാ - അഴകിയതെന്നിയെ, ചൊല്ലിന്ന § ൨൫൪)

§ ൨൫൬. ഹേതുക്രിയകൾ അർത്ഥമാവിത് - ക്രിയാപ്രേരണം, ക്രി
യെക്കു സംഗതി വരുത്തുക എന്നത് - ഭാവത്തിൻ രൂപങ്ങളെ
രണ്ടു തരങ്ങളെ കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു -

ഒന്നാമത്തെ തരം ചിട്ടുകൊണ്ടു - (ഉ-ം. തിന്നുക - ആയത്തിനാൽ
തിന്നുമാറാക്ക എന്നർത്ഥമുള്ള തീറ്റുക) അതാതു ക്രിയാധാതുക്കളിൽ ഉള്ള
അർത്ഥപദ്ധ്യം സ്പഷ്ടമാകയില്ല - മറു - മാറുക, നറു - നാറുക, പു
ക - പൂക്കുക (§ ൨൫൫. ൫)

§ ൨൫൭. അബലക്രിയയെ ബലക്രിയ ആക്കുക -

൧., ആകാദികൾ ഇകാദികളും § ൨൦൦ -
ആക്കു, പൊക്കു, ഉരുക്കു, ഇളക്കു (ഇ ഭൂതം)

൨., തിങ്ങാദികൾ § ൨൧൧ - തിക്ക - അടങ്ങു, അടക്കു (ഉ ഭൂതം)
൩., പകു, കൊട്ടു, തൊട്ടു - പകുക്ക, കൊട്ടുക്ക, തൊട്ടുക്ക (ഏ
ന്ത ഭൂതം) -

൪., വളർ, തിർ, മിഴു - വളർക്ക, തിർക്ക, മിഴുക്ക, (മിഴിക്കുള്ള ക്രി. ഗാ
ഗൗ കമിഴ്ക്ക, കമിഴ്ച്ചു (വൈ. ശ.)

൫. നനു, അണു - നനെക്ക, അണെക്ക (ചു ഭൂതം)

§ ൨൫൮. — ആ - എന്നതിനെ ബലാബലക്രിയകളൊടു ചെർത്ത -

൧., തികക്കാദികൾ (§ ൨൫൧) - തികത്തു, കിടത്തു - ഇരുക്ക, ഒല്ക്ക,
ഇരുത്തു, ഒടുത്തു, (ഒല്പിക്ക) -

൨., വരാദി അബലകൾ
വരു, വരുരു - വരുത്തു, വരുത്തു -

ഉറെഷ് ക്ക 1.5 305

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഉണ്ടാക്ക– [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഉണ്ടാകും– [illegible]
കാണ് [illegible]
നടക്ക– [illegible]
വരിക– [illegible]
നടക്കു– [illegible]

വീഴു, താഴു, കവിഴു — വീഴ്ത്തു, താഴ്ത്തു, കവിഴ്ത്തു

൩.) പ്രയോഗഭേദംഗമുള്ള ക്രിയാധാതുക്കൾ

പെട്ടു — പെടുക്ക പെടുത്തു

ചെൽ — ചെലുത്തു ചെല്ലിക്ക

കൊൾ — കൊള്ളുത്തു കൊള്ളിക്ക

ഇറു — ഇറുത്തു

൪.) വാടു, കൂടു — വാട്ടു, കൂട്ടു (സ്ത്രീ)

കാണു, ഉണർ — കാട്ടു, ഉണൎത്തു

വീഴു, ഉരുളു — വീഴ്ത്തു, ഉരുട്ടു

൫.) ഏറു, മാറു — ഏറ്റു, മാറ്റു (സ്ത്രീ)

തിൻ, തിന്ന് — തീറ്റു

ഞെരുങ്ങു, അകൽ — ഞെരുക്കു, അകറ്റു

൬.) കായു — കാച്ചു — (കായ്ക്ക)

§ ൧൯൯. ക-ഭ-വിക്രിയാനാമങ്ങളാൽ ഹേതുനാമങ്ങളെ ഉണ്ടാക്ക —

൧.) (കാച്ചു) കാക്ക, ഒക്ക, പൊക്ക — കാപ്പിക്ക, ഒപ്പിക്ക, പൊപ്പിക്ക.

ഇങ്ങിനെ ബലക്രിയകളിൽ തന്നെ —

൨.) അറി — അറിവിക്ക, അറിയിക്ക —

ഇട്ടു, ചെയ് — ഇടുവിക്ക, ഇടീക്ക, ചെയ്യിക്ക —

പെറു, തരു — പെറുവിക്ക, തരുവിക്ക —

൩.) ശേഷം അബലക്രിയകൾക്ക ഇക്ക തന്നെ മതി —

കാൺ — കാണിക്ക, ചൊല്ലിക്ക, വാഴിക്ക —

§ ൨൦൦. ചിലധാതുക്കൾക്കും രണ്ടുമൂന്നു തരമായിട്ടു ഹേതുക്രിയകൾ ഉണ്ടാകും — ഉ-ം-

കാൺ, കാണിക്ക, കാട്ടുക — കാട്ടിക്ക

നടക്ക — നടത്തുക, നടക്കിക്ക, നടപ്പിക്ക

വരിക — വരുത്തുക, വരുവിക്ക, വരുത്തിക്ക

അടങ്ങു — അടക്കിയും അടക്കിപ്പിക്കും പ്രയോഗിക്കും

കൊ. ൫– സത്രം ഛാത്രിശ്ശിഷ്യൻ ൧. ൭. ൬ ചെമ്മിച്ചു – രാജ്ഞാ
നെ കൊല്ലിച്ചിച്ചു പ്രാണി പട്ടം കെട്ടിച്ചിക്ക–

൧൩൧. വാഴിക്കാറെ അവരെ യാദിക്കിൽ – അഭിഷിക്തു വാഴി
ന്നിരിക്കുക – ഹരിശ്ചന്ദ്രക്ക. ൭ ക്രമം തെറ്റിയ ചില രൂപങ്ങ
ളും കാണ്മാനുണ്ടു –

൧൩൨. പല ഹേതുക്രിയകളും അർത്ഥം അകർമ്മകം അത്രെ – ഉം നട
ത്തിച്ചുപോക – ന്യാ. മിന്നിച്ചുപോയി – പൊട്ടിച്ചുവന്നു – വെളിച്ചു
പോയി – ഞെട്ടിച്ചു (കൃ. ഗാ.) അലറിച്ചിരിക്ക – (ഭാഗ.) തോൽപ്പിച്ചുമല
ക്ക. രാ. – കാഞ്ഞിരപ്പുറക, കൊഞ്ഞിച്ചു പറക മുതലായവ – ഈ
വസ്മിഭിഃ വാരങ്ങളിൽ ക്രിയകളുടെ ഭേദം അത്രെ (൧൨൬– ൧൨൭)

൧൩൩. സംസ്കൃതത്തിലെ രൂപം മലയാളത്തിൽ നന്നെ ദുർല്ലഭമായി നട
ക്കുന്നു – വർത്തമാനം (൨൩ ത്രാ – യ – മിനയൊടുങ്ങേ (൨൫– ൨൬)
തം (൨൭) വിധിന്യം – ൨൯ മുതലായതിനും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കു
ന്നു – ഇതിനൊരെഴുത്തുകളോടു ആവശ്യമില്ല കൃദന്തങ്ങളെ ചൊ
ല്ലുന്നു –

൧൩൪. ൧) അൽ – വസൻ (പു) വസന്തി, വസതി (സ്ത്രീ) വസൽ (ന) =
വസിക്കുന്ന – ഇതുൽ കൂടായം (കൃ. ഗാ.) – ഭവിഷ്യന്തി,
ഭവിഷ്യൽ (ന) = ഭവിഷ്യാന്തങ്ങൾ –

൨) മാന – ആന – ശുഷ്മാണൻ (പു) = ശുഷ്മൻ ചൊല്ലിയനുന്ന – ശ്രൂ
യമാണൻ = കേൾക്കപ്പെടുന്നവൻ –

൩) ത – പതിതം (വീണതു) ക്ഷിതം (ഛേദിക്കപ്പെട്ടതു) ശ്രുതം, സ്ഥി
തം, ഉദിതം, ജ്ഞാതം, സിദ്ധം, ബദ്ധം, പുഷ്ടം, സൃഷ്ടം – ഇവ
വതെ പലവും കർമ്മത്തിൽ അല്ല ഭാവത്തിൽ അത്രെ കൊള്ളി
ക്കാം – ൭–൦ – അഹങ്കൃതരായി – ദീതരായിരുന്നു – ഭീതരായി –
ലുബ്ധൻ – സുഖിതയായി –

൪) ന – ഭിന്നം (ഭേദിക്കപ്പെട്ടതു) ഛിന്നം, ഖിന്നൻ, ഖന്നൻ, – ഭ
ഗ്നം – വൃക്ണം – (വൃതി) വിസ്തീർണ്ണം, വിഷണ്ണൻ –

൫) തവൽ – ഉക്തവാൻ (പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവൻ) കൃതവാൻ –

കനകി

(ദോഷം) ഉരിക്കു. വിധെയ (ഉരിക്കാ. ഒ. ന) ഉരെയ്ക്കു

+ ഭൂമം ദായം, ഭൂവാം ദായിക്ക (ദാ. ന)

ദ്രിക്ക (വ.) (സൃജിക്ക. ദാ. ന)
ഘൃഷ്ടിക്ക (വ.)

൩., തവ്യ — അനീയ — യ — കൎത്തവ്യം, കൃത്യം, കാൎയ്യം, ചെയ്യപ്പെ
ടുവാൻ യോഗ്യം — വക്തവ്യം, വചനീയം, അവാച്യം — ഗ്രാഹ്യം,
ത്യാജ്യം — അവയെക്കാൾ — ഇന്ദ്രൻ, ചന്ദ്രൻ, അവ
ധ്യൻ —

§ ൩൨. ശേഷം സംസ്കൃതക്രിയകൾ മലയാളത്തിൽ പ്രകൃതനാമങ്ങ
ളുണ്ടായിട്ടത്രെ — വിലസുക, വിലസനം, കവരുക, ക്രോധിക്ക
നകാരാന്തം ഇങ്ങിനെ അല്പം വിലക്ഷണമുള്ള സംസ്കൃതനാമങ്ങ
ളെല്ലാം ഇക്കാലത്തുള്ളവ അത്രെ (൫ ധാതു) —

§ ൩൩. ആയവ ഉണ്ടാകുന്ന വഴിയാവത് —

൧., അം നാമങ്ങളാൽ — സന്തോഷം, ഷിക്ക, ഷിപ്പിക്ക, — ക്രോധം, ക്രോധിക്ക, — ശോഭം, ശോഭിക്ക — താമസം, സി
ക്ക, സിപ്പിക്ക — സംഭവം, വിക്ക — സൌഖ്യം, സൌഖ്യിക്ക —
വിലമ്പിൽ യാതനാസ്വരത്തിന്ന് അവസാനവൃദ്ധി ലോപിച്ചും പോകും —
ഉദയം, ഉദിക്ക — ആശ്രയിക്ക, ആശ്രയിച്ചു — ഉപനമിക്ക, ഉപ
നിക്ക — ശേദിക്ക, ഭേദിച്ചു — (കേ. രാ.) — — വൎദ്ധിക്ക എന്നതല്ലാ
തെ വൎദ്ധിക്ക എന്നതും വേറെ അനുഭവത്തോടെ ഉണ്ട് —
മോഹിക്ക, മോക്കിക്ക — ഭോഗിക്ക, ഭുജിക്ക — ആലോചി
ക്ക, വിലോകിക്ക — ശോകിക്ക, ശോചിക്ക — എന്നവ രണ്ടും
ഉണ്ടു് —

൨., ത — കൃദന്തത്താൽ (൫ ധാതു) സ്തുതിക്ക — സമ്മതിക്ക, സ
മ്മതം, സമ്മതി —

൩., ഇ + തി — നാമങ്ങളാൽ (വൃത്തി) — സന്ധി, വിധി — സന്ധിക്ക, വി
ധിക്ക, സ്തുതിക്ക, സ്തുതിക്ക — പ്രവൃത്തിക്ക, നിവൃത്തിക്ക — [illegible]
[illegible]ക്ക — സിദ്ധിക്ക, സാധിക്ക

൪., അനം നാമങ്ങളാൽ — വൎദ്ധനം, വൎദ്ധിക്ക — പരിഹസനം, സിക്ക —
വിശ്വസനം വിശ്വസിക്ക — അനുരഞ്ജനം, രഞ്ജിക്ക — സം
ഭാവനം, സംഭാവിക്ക — സമൎപ്പണം, ൎപ്പിക്ക — വിലപനം, വി
ലപിക്ക — — എങ്കിലും വിലാപം എന്നതിനാൽ വിലാപി

ക്ക, പ്രലാപിക്ക — സംഭാവിക്ക, വിചാരിക്ക — അനുസരിക്ക, സംസാരിക്ക — അനുവദിക്ക, വാദിക്ക എന്നിങ്ങിനെ അനേകം ഉണ്ടു

൫., ആത്മനെ കർത്താവാക്കൽ (ചേഷ്ട) — ചേഷ്ടം — ചേഷ്ടിക്ക (ചേഷ്ടിക്ക) —

൬., സ്ത്രീലിംഗപ്രത്യയത്താൽ — മോഷണം, മോഷണിപ്പിട്ടുക. ദ്രു. ഗ. അത്രൈപോലെ പ്രമാണം, പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദ്ധിക്കാണം, ദ്ധിക്ക, അനുമിക്ക, ഉപമിക്ക — വൈഷമ്യം, വൈഷമിക്ക —

൭., സമാസക്രിയകൾ — അലങ്കരിക്ക, സല്ക്കരിക്ക — തിരസ്കരിക്ക — നമസ്കരിക്ക — ശുദ്ധിക — ഉന്നതപോലെ — ശുദ്ധമാക്ക, ശുദ്ധിവരുത്തുക, ദാനംചെയ്ക മുതലായ മലയാള സമാസങ്ങളും ഉണ്ടു —

൨൭൭. ഈ സംസ്കൃതനാമങ്ങൾ പലതിലും അകർമ്മക സകർമ്മകത്വം ഇല്ലായ്കയും ഉണ്ടു — ഉ-ം. ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടു — ഭക്ഷണം ... (...) — ... അവനെ ... ഉണ്ടായിട്ടു — ... അനുഭവിക്ക — ... അനുഭവിക്ക —

ഊനക്രിയകൾ.

൨൭൮. ധാതുക്കൾ മിക്കവാറും ക്രിയകൾ ആകുന്നില്ല — ചില ... നാമങ്ങൾ മുതലായവ ... ഒറ്റുവിനമാത്രം നടപ്പുള്ള ... ഒറ്റു ഭൂതത്തിൽ ശേഷിച്ച ... വിനയെച്ചവും ഉറ്റു — പേരെച്ചം ഉറ്റ — ഉറ്റവർ ഉറ്റോർ — ഭാവനാമം ഉറ്റൽ ... — ... ഊറ്റു മുൻ വിനയെച്ചം — തറ്റു, തെറ്റു, ... — പക്ക, പക്കൽ, പക്കത്ത — നടുവിനയെച്ചം ചെല്ലു, ചെല്ലു — ചെല്ലുന്നു ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഊനക്രിയകൾ ആകുന്നു —

൨൭൯. ഊനക്രിയകളുടെ അർത്ഥങ്ങൾ ... ചിലവറ്റിന്ന ക്രിയകൾ തന്നെ (വേണം) — ധാതുക്കളിൽ ഉള്ള നടുവിനയെച്ചം

വചനിശ്ച വചനം (Talip. Mspt)
പാവരി പെരുക്ക - പാവരിച്ചിട്ടു (രാമ. ൩)

ഒറിവു ൻ. ൧൮൪൧. ൪. ൨൩, ൨

ഭാ. എന്മർ (ര.ച.)

എണൊമ്പു (ര.)

എരിവ് – ആപത്തെല്ലാമൊന്നും അണയാതെ (ര.ച. ൩൩, ൩) no ~~grief~~ injury approaching

ഉറ്റവിലരഞ്ചകളെയ്യാർ (ര.ച. ൯൪, ൩)
അജ്ഞാനികളവര ലോകത്തുള്ളോർ (ഭാഗ.)

ഒരുത്തരും ഇല്ലായിതു (ര.ച)
നല്ലൊരറിവില്ലയായ്തീർതു (ര.ച. ൩൩, ൰)

ആറുവിദ്യായും കൊ[illegible] (ര.ച. ൩൩, ൫)

ആകിലും അല്ലായിലും (ര.ച. ൧൧൨, ൫)

ശേഷം ആശ്രയിക്കുന്നതിൽ - ന്ത്രാണം - ത്യുത്ത്വേ, ഒരേരു ന്തര - വൈത വൈത - കി
പ്പിലാ - ശുദ്ധമായുള്ളതിനടഞ്ഞു മ. ഭാ. വൊട്ടു പൊടക്കരക്ക - പറവര
ക്ഷത്തെ രണ്ടാമത്തെ - കേ. രാ

§ ൩൭൮. ഇതിന്റെ ഓരോരോ പ്രയോഗങ്ങളെ വാക്യകാണ്ഡത്തിൽ വിവ
രിച്ചു ചൊല്ലുന്നു. ഈ സന്ധിയകാലപക്ഷത്തിന്റെ രൂപത്തെ ചുരുക്കി പറ
യുന്നു—

§ ൩൭൯. ഒഴിയാമത്ര - കേൾക്കാമത്ര - വർത്തമാനം ഇല്ല - ഭാവി എന്നും, മെല്ലെ
ൽ - ക്രി - ഗാ. ഭൂതം - എന്നുമെന്നാൽ എൻറാൽ - രാ - ച. എന്നാൽ മുൻവി / ൽ
നയെച്ചം - എന്നു - വിൻവി - എന്മാൻ സംഭാവനകൾ എന്നാൽ - ലും -
എങ്കിൽ - ലും - നടുവിനയെച്ചം - എന - അൻ - എനവെ, അൻ എന്ന് പെരെച്ചം
(ഭൂ) എന്ന, എന്നുള്ള - എന്നവൻ, വൾ, തു (ഭാ) എന്നും - എന്മത്രെ
ൽപാത്രം. എന്മേടം = എന്നമേടം (രാ. ച.) എന്മോരും

§ ൩൮൦. (ന) ഉൾ - ഭാവി ഉണ്ടു, ഉളെള (ഉള്ളത്ത) പേരെച്ചം ഉള്ള (ഉള്ള) -
ഉള്ളവൻ, വൾ, തു - ഉള്ളോൻ (ഉണ്മ) (ഉൾക്കു) ഉളൻ. പു. ഒന്നിലായ്മ
ഭാവാന്തമായുള്ളൻ - ക്രി. ഗാ. ഉള. ന. പാ. ന്രാ. സാ.
ഭാവനാമം — ഉണ്മ - ഉളർ, ഉളൻ - ഉണ്മ -

§ ൩൮൧. (ന. ഫ) ഉൾ എന്നതൊടു സമമായ ഇൽ - ന്യുന്നതമായത്രൊട്ടു
ചേർക്കുന്നതൽ - ഈ രണ്ടു ധാതുക്കളിൽ മറവിന്നകാണുന്ന ചില ഉള്ളു—

മൂലരൂപം.	ഇല്ലാ, ഇല്ല - ഇല - (ഇല്ലെ ക്രി. ഗാ.)	അല്ലാ, അല്ല, (അല്ലെ)
വർത്ത -	ഇല്ലായിന്നു (പ്രാ.) - മാ = സന്ധി ഭാവി.	അല്ലാക്കും (പ്രാ. പ്ര.)
ഭൂതം -	ഇല്ലാഞ്ഞു (ഇല്ലയാഞ്ഞു രാ. ച.)	അല്ലാഞ്ഞു -
പേരെച്ചം -	ഇല്ലാ - (ന) ഇല്ലാത്ത -	അല്ലാ - (വൃ. ബാ. അല്ലൽ)
	ഇല്ലാത - (ഇല്ലയാത്ത) ഇല്ലാത്ത	അല്ലാത, അല്ലാത്ത -
വിനയെച്ചം -	ഇല്ലാതെ (ഇല്ലയാതെ)	അല്ലാതെ
ക്രിയാനാമം -	ഇല്ലായ്ക - യ്മ - യ്കം -	അല്ലായ്ക - യ്മ -
സംഭാവ -	ഇല്ലാഞ്ഞാൽ - ക്കിൽ -	അല്ലാഞ്ഞാൽ - ക്കിൽ (അല്ലായ്കിൽ മ. ഭാ.)
വിൻവിന -	ഇല്ലായ്പാൻ -	അല്ലായ്പാൻ -

§ ൩൮൨. (൪) വെൺ (വെറു) ധാതു—

വൎത്തമാനം- (വെണുന്നു) വെണ്ടുന്നു (പ-ട്ടിൽ)

ഭൂതം- വെണ്ടി- (വെണ്ടില്ല)

ഭാവി- വെണം (കെ-രാ) വെണം (കൊള്ളുവെണം, മെല്ലെ
ണം- പൊരെണം, പൊണം- വൈ-ഷാ)

ദൃഢഭാവി- വെണ്ടു (വെണ്ടുവല്ലൊ)

വിനയെച്ചം- വെണ്ടി- കഴിക്കെണ്ടുവാൻ

പെരെച്ചം- വെണുന്ന, വെണ്ടുന്ന- വെണ്ടിയ- വെണ്ടും, വെ
ണ്ടുവ, വെണ്ട-

നടുവിന- വെണ്ട (വെണ്ടപ്പെട്ടവർ, വെണ്ടത്തക്ക)

ക്രിയാനാ- വെണ്ടുക (ഉണ്ടെക്കെണ്ടുകയാൽ- ത-സ)

സംഭാവ- വെണ്ടുകിൽ (അറിയെണ്ടിൽ- കെ-ര)

മറുവിന- വെണ്ടാ, വെണ്ട- (വെണ്ടെല്ലൊ)

ഭൂതം — വെണ്ടാഞ്ഞു- വെണ്ടാഞ്ഞാൽ-

പെരെ— വെണ്ടാത്ത— വെണ്ടാത്ത

വിനയെ— വെണ്ടാതെ-

ക്രിയാനാ— വെണ്ടായ്ക (വെണ്ടാഴിക- വൈ-ശാ)

൨൩൭. (ന്ന)- അരുതു (അരിയരുതു- എന്ന അരുധാതുവിന്റെ
നപുംസകത്തെ- ത്രയത്തിന്നു മലയാളിക്കു മറുവിനയെ സംക്ഷി
പ്തരൂപങ്ങളും-

വൎത്ത- അരുതാകുന്നു (കൃ-ഗാ) എന്തിനരുതായിതു (രാ-ച ൩,൩)

ഭൂതം— അരുതാഞ്ഞു

(ഉ-രാ)
പെരെ— അരുതാത, അരുതാത്ത, അരുതായും (രാ-ച ൧൧൪,൪)

വിന — അരുതാതെ-

ക്രിയാനാ— അരുതായ്ക,- ഴ്ക- (അരായ്ക- കാണെരായ്ക)

സംഭാവ— അരുതാഞ്ഞാൽ- അരുതായ്കിൽ (അരുതാകിൽ)

൨൩൮. വൽ- ഭാവി- വല്ലും — വല്ലൂ-

വൎത്ത— വല്ലുന്നു- ഭൂ. വല്ലില്ല- കൃ-ഗാ)

= ഉ-പു-ഷ- വല്ലുൻ (ഞങ്ങളെ ചൊല്ലുവല്ലുൻ കൃഷ്ണ)-
ബ- വല്ലൊം (എന്റെവല്ലൊം- ര-പ ൨൦,൩)

- മെഴണ്ടിന (ര൨. ൩൩, ൨)

കാണെന്തു കാഴ്ചയാൽ. ൧. ൨)

വന്നിയാ rare
വന്ന്യാതെ കണ്ണുഞങ്ങൾ sic metr. (Bhg 6.)

പെരെ — (വല്ലുവ) വല്ലു - വല്ലുവൻ-

(വെല്ലും വല്ലാന്നുള്ളൊരാശംസ-ഭാ-) - വല്ലുവൊർ (മത്ത)

മറവി — വല്ലാ, ഒല്ലാ, ഒലാ (കൂട്ടം വല്ലാ- ചെക്കാല്ലാ)

ഉ-പു- ഏ-വല്ലെൻ (ഖൊസെ വല്ലെൻ = കൂടാ)

ബ്ര- ബഹു - വല്ലാർ

ക്രിയം — വല്ലാഞ്ഞു (ഭ- ഭാ) പൊലെ കൊല്ലാഞ്ഞു (ക്രി-ശാ)

പെരെ — വല്ലാഞ്ഞ, ഒല്ലാഞ്ഞ

ക്രിയാനാ — വല്ലാഴ്മ, ഒല്ലാഴ്മ-

§൱൭൯. (ഫ്) തകു — ധാതുവിൽ ഭാവിതകും - (രാ-ഛാ) തക്കു (ക്രി-ശാ)

പെരെച്ചം — (ഭൂ) തക്ക (ഭവി) - തക്കവൻ, വൾ, തു

(ഭാ) - തകും — തകുവൊർ (രാ- ഛാ)

നട്ടവി - തകാ — (തക്കാതകാവെ)

ഇതു പൊലെ മികു ധാതു - ഭാ - മികും (രാ- ഛാ)

പെരെച്ചം — മിക്ക, മിക്കുള്ള - ക്രിയാന - മികവു - (മിക്കം)

§൱൮൦. (ന്ന) പൊൽധാതു — ഭാവി പൊലും-

നട്ടവി — പൊലാ, പൊലാവെ-

§൱൮൧. (ഹ) വന്നിയാഭഞ്ജത്തിനൊട് മെലാ എന്ന മറവിന തെക്കി ൽ കൂട്ടുന്നുണ്ടു - ക്രിയാനാമം മെലാഴ്മ = അരുതാഴ്മ

ഇതി ക്രിയാരൂപം സമാപ്തം (൱൭൧-൱൮൧)

അവ്യയരൂപം

§൱൮൨. അവ്യയം എന്നുള്ളതു നാമത്തിനും ക്രിയെക്കും വരുന്ന പ്രകാരം ഒക്ഷരവ്യയം മുതലായ മാറ്റങ്ങൾ വരാത്ത പദം അത്രെ - തമിഴിൽ ഇടച്ചൊൽ എന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ നിപാതങ്ങൾ എന്നും ചൊല്ലിയവ ഏകദേശം ഒക്കും —

§൱൮൩. മലയാളത്ത അവ്യയങ്ങൾക്കു മൂലം ക്രിയയിൽ നിന്നു ഉണ്ടായ്തു - രണ്ടാം സ്ഥാനി നാമത്താൽ ഉണ്ടായവ - മൂന്നാം ജാതി നല്ല അവ്യ...

ൾ തന്നെ —)

നാലാമത് അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ

§ ൩൫൧. ക്രിയാനുകരണങ്ങളിൽ ഒന്നാമത മുൻവിനയെച്ചങ്ങൾ തന്നെ (§ ൨൫൩) — ഉ-ം. ആകു - എന്നുരുതരുന്നു, പൊട്ടുന്നു, പെട്ടന്നു — ഇട്ടു (ഇട്ടിട്ടു) - പൊട്ടു, പട്ടു - (ഇപ്പൊട്ടു, പടപൊട്ടു, ചിറകൊട്ടു - ഇ തിനെ സ്ഥലത്തിന്നാകുന്നത എന്നെങ്ങാട്ടിക്ക, തെല്ലൊട്ടിക്ക - മ. ഭാ. കീഴ്പെട്ടിക്കരുതു — ഒരുമിച്ചു, ഒന്നിച്ചു, കൂടെ - ഒഴിഞ്ഞു - ഒഴിച്ചു - ചെരുത്തു, ഒപ്പത്തു - വീണ്ടു, മടങ്ങി, തെളിച്ചു, വിരഞ്ഞു - ചു ഞ്ഞി - പണ്ടി - കൊണ്ടു, തൊട്ടു, കുറിച്ചു മുതലായവ - മറ്റിനയുടെ വിനയെച്ചങ്ങൾ പലവും - കൂടാതെ, ഇല്ലാതെ, അല്ലാതെ - (അ ല്ലാതെകണ്ടു - മ. ഭാ = ഉറങ്ങാതിരിക്കൾ —

§ ൩൫൨. രണ്ടാമത വർത്തമാനവിനയെച്ചങ്ങൾ തന്നെ - അതിൽ പല വകയിന്നവരുതന്നവരും - ചിലതിന്നു - ആ - എന്നൊരു സംക്ഷിപ്ത പൊലെയും ഉണ്ടു - ഉ-ം. ചുറ്റുചുടനെ - മ. ഭാ - കുമിര കുമിര (§ ൩൫൧ ആമതിൽ ചൊല്ലിയവ - എന്ന, അന്നെന്നു ചുട്ടന, വട്ടന, മുറ്റ ത്തന, മിക്കന, മുഴുവന, വെറുങ്ങന, കുട്ടന, മുതലായവ) — (കൂട, കൂടെ - പൊല, പൊലവെ, പൊലെ - ചാല, ചാലവും, ചെ ന്നുചെന്നു തിരക്ക, എളുവരെ, പെരികെ - പാറ, അടയ, ആ ക (മുമ്പിക്ക) - ഒഴികെ - പൊക്കെ - അറ - കുറയ - ചുഴലവെ - തിരക്കു, വിളപ്പനെ, അകല (അകലത്തിരിക്ക - വിരയ - (ശ്രീ) ഇയ - ചുറ്റുകെ - മെല്ലവെ - മെല്ലെ - ആഴ - താഴ - താഴെ താഴത്തിരങ്ങി വച്ചി - ചാരവെ, ചാരത്ത - അണയ, അണയത്തിരുന്നു - അരി കെ, അരികവെ (മ. ഭാ) അരികത്തു, അരികിൽ (അരുകിൽക്കെ സന്ത്രാസംക്ഷിപ്ത — പടപട, തെക്കതെക്കുമുതലായ രെട്ടിക്കു ന്നിട്ടുകൾ പലതും നടുവിനയെച്ചങ്ങൾ എന്നതൊന്നു —

§ ൩൫൩. സംഭാവന എന്നതൊന്നുന്നത - കാൾ (കൊണ്ടിൽ, കാണി ൽ) എന്നതല്ല — ആയ കാട്ടിലും പ്രാക്കിലും എന്നതു പൊലെ നടക്കു

തിരുക്കോട്ടെക്കഴുകി ([illegible])

പിഴു = ആക ([illegible], കരളെഴു etc 1.2)
നലഭഴു = നന്നായി

ണം — ഒന്നിൽ അധികം അവ്യയങ്ങൾ ചേർന്നു — ഇപ്പൊൾ എന്ന വാക്യം ഇവി ൽക്കൂടുന്നു —

§ ൩൫൬. ക്രിയാനാമങ്ങളും അവ്യയങ്ങളായി നടക്കും — ഒരിക്കൽ പോലെ മൽ അടുക്കൽ അപ്പുറത്തെ പെരുമൽ — മീത്തൽ — മുന്നൽ — മുറ്റും വി ളുട്ട പിന്നൊ — ഭാവിരൂപം പൂണ്ടുള്ളതൊഴികെ പൊലും എന്നാവ തും പറയുമാറുണ്ട് എല്ലാം —

§ ൩൫൭. നാമരൂപങ്ങളൊക്കും അവ്യയിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ ആകുന്നതു — ഒട്ടും, ഒട്ടു, അത്രോടം മാത്രം — പാരം — അപ്പോഴും പൂർവ്വം, ഏറെ, ഏഷം, അനന്ത രം, ഉടൻ — ഉടനെ ഒട്ടുക്കും, ഇത്രം — ഏത്രം, വേഗം — പിന്നെയും — ഉണ്ണം, പ്രകാരം, അറ്റു, വഴി — വിധി — ആശ്ചര്യം, വിശേഷം, — അത്യന്തം, പ്രത്യക്ഷം — കേവലം — ഭയങ്കരം തിണ്ണം —

§ ൩൫൮. ഏകാരാന്തമായ അവ്യയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നവരും — മീതെ, ഉള്ളെ, പിന്നെ, പിമ്പെ — മുന്നെ, മുന്നമെ, മുമ്പെ — നേരെ, കീഴെ — ഇടെ, വെറെ, പാടെ, പഴുതെ, വെറുതെ, ദൂരമെ, ദൂരത്തു, ദൂരെ — കാലമെ കാലെ കാലത്തെ — ഏ — ഉം കാലത്തു — പണ്ടെ — നടെ — ഇന്നലെ — നാളെ നന്നെ, മെല്ലെ — അങ്ങനെ രൂപം തന്നെ — ഷിന്നു

§ ൩൫൯. സപ്തമികൾ പലതും അവ്യയങ്ങൾ ആകും — മുമ്പത്തെ അകത്തു പുറത്തു — കീഴിൽ മേലിൽ, വെഗത്തിൽ, ഒട്ടെപ്പൊൾ — ഒടുക്കിൽ, വഴിക്കലെ — വഴിക്കെ — സംസ്കൃതം അന്നെ പ്രഥമെ യെ, ഏതൊ —

§ ൩൬൦. ക്രിയകൾ — മുന്നാലെ, മുന്നിനാൽ പിന്നാലെ — മേലാൽ — അപ്പൊൾ, നലമാറ്റു —

§ ൩൬൧. ചതുർത്ഥികൾ വിശേഷാൽ കാലവാചികൾ ആയിത്തീരു — ഉച്ചെ ക്കു, പാതിരാക്കു, വരെക്കു, ഒരുക്കു — അന്നെക്കു, എന്നെക്കും, ഒട്ടു ക്കുമെൽ —

§ ൩൬൨. നല്ല അവ്യയങ്ങൾ ആവിത് — ഉം — ഒ — ഏ — ഓ അങ്ങിനെ ചേർന്ന ഏതാ — എന്നു, ഇന്നു, ഇന്നെ, ഇന്നും —

സംസ്കൃതത്തിൽ മുമ്പു, പിന്നെ - അപി, ച, ഏവം - അഥവാ - ഉത - ഇ
ഹ - സദാ, തദാ (ഈ അവ്യയങ്ങൾ) - അന്യഥാ - അനേകധാ - യഥാ
വത്, യഥായത്, സമ്യക് വൽ പ്രതിയോഗികൾ ഉണ്ടു.

൨൭൫. സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രാദി ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ ഭാഷയിൽ ആ
കും. പ്രയോഗം ഉള്ള - പ്രതിദിവസം പ്രതി - അതിശയ
ഭാഷ്യം അതിഥി, അതിരൂക്ഷം - മ. ഭാ. ഉപദേശ - അവരവ
രെക്കാൾ - ഉപരി, ഉപരിതലം - മടിയോ - ദുഃഖ, ദുർ, ദുസ്സ്വപ്നങ്ങൾ
ഭവാ -

൨൭൬. അവ്യയീഭാവങ്ങൾ ആകുന്ന സമാസങ്ങൾ പാട്ടിൽ നടക്കുന്നു - ശ
ബ്ദാധിപത്യം - യഥാ - സകോപം ഉണ്ടു - സസമ്മദം കേ. രാ -
മൃഗപ്പക്ഷിസഞ്ചയമൊക്കവേ. കൈ. ശാ - യഥാക്രമം, യഥാമതി, യ
ഥേഷ്ടം, യഥാവസരം. പ. ത - യഥാശക്തി സ്മരിച്ചിട്ടു - കേ - രാ - പ്ര
തിദിനം - മദ്ധ്യേമാർഗ്ഗം ഇത്യാദികൾ -

അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ

൨൭൭. അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ നാനാവിധമായിരിക്കുന്നു - അവറ്റി
ന്റെ ഭേദം ചൊല്ലുവാൻ അല്ല - ചിലത് പറവാൻ സ്ഥലവും
ഇല്ല - വിശേഷമായവ പറയാം -

൨൭൮. ഹാ - ഹാ - ഹന്ത, ഹാഹാ - ഹാഹാ, അഹോ - അയ്യോ, അഹ
ഹാ - ഒന്നിച്ചുള്ള - ചോദ്യ - ശബ്ദം - പാ - ആ (ഈ) രണ്ടിന്നും സം
ബോധനാർത്ഥം ഇങ്ങനെ - (പ്രേമഭാവത്തിൽ) അനുമതിയാതെ
ചൊല്ലണം. മ. ഭാ.)

൨൭൯. ആശ്ചര്യങ്ങൾ - ശിവ ശിവ - രാമ രാമ - ചിത്രം - ചില്ലെം -
(മുറിയുന്ന) ദുഃഖവും - കഷ്ടം - ഹന്ത - ഹാ - ഛേ - അയ്യോ, അയ്യോ, അ
യ്യയ്യോ (കണ്ടാൽ അയ്യയ്യോ പ്രേമഭാവം - വ്യ - മാ. അച്ചോ പിന്നെ - മ. ഭാ
രതത്തിൽ അയ്യോ ഇവ പാടുന്നതിലും - കേ - രാ - സൗന്ദര്യത്തിൽ
- ഹ, ഹി, എന്നുള്ളവ -

൨൮൦. വേദനക്കുറിപ്പുകൾ - ഹാ - അയ്യോ - അയ്യയ്യോ, അയ്യപ്പാ
പാ (ബോധി) അയ്യോ പാപമേ കുത്തുന്നു - ചാവാനേ - എന്തിനെന്റെ ജന്മം

(ശാന്താ ഹരാ ഛലാ ഹാഹാ ഹാ ലക്ഷ്മണ. കെ. രാ.) അച്ചും പ്രിരിച്ചു-ഒരു
എന്ന ചൊല്ലുന്നൊർ, കാൽ എന്ന കൂട്ടിനാർ (കൃ. ഗാ.) — അയ്യൊ അച്ഛ
ഹാ ഹാ ഹാ. ഹാ ഹാ ഹാ ഹാ ഹന്ത ഹന്ത ഹന്ത ... (ഭാ.)
പൊരിൽ വന്നു ഹാ ഹാ താനും ... എന്നവൻ താനും (കൃ. ഭാ.) — കഷ്ടം
... കഷ്ടം — ദുഃഖങ്ങൾ ... കഷ്ടം. അനുഭവിക്കുന്നു — ഒ
വൻ. അക്കൊപ്പൊ ... (ചാണ.)

൨൨൩. ധിക്കാരക്കുറിപ്പു — ഛീ, ഛീ, ഛീ — ... — വീ എന്ന ചൊല്ലു (കൃ. ഗാ.)
ധിഗ്ഗന്ധത്തെയും ധിഗ്ഗന്ധപ്പുഷ്പിയും ധിഗ്ഗന്ധത്തെ ... (കെ. രാ.) — ...
പറഞ്ഞിരിന്നാൾ ... പറഞ്ഞിരിന്നാൾ (കൃ. ഗാ.)

൨൨൪. സമ്മതക്കുറിപ്പു — ഓം — ഉവ്വു — ഓഹൊ — ... — സംശയക്കുറിപ്പു ...
൨൨൫. ധ്വനിക്കുറിപ്പുകൾ തന്നെ ഒരൊ ശബ്ദങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്ന ...
... (കൃ.) ... ... — ... എന്ന ... — ... ...
ഒരൊ ... (൨൨൫) ... — ... ...
... എന്ന ... — പട പട എന്നിണെ — കിറി കിറി ശബ്ദം
(അ. രാ.) — തിളു തിള തിളനെ — അടികൾ തൊട്ടുതൊട്ട ...
... (ചാണ.) — ൨൨൫ ... ...

ഇതി അവ്യയരൂപം സമാപ്തം (൧൫൨ — ൨൨൫)

ഓളു explet. മധുരതരമായിട്ടുള്ള [illegible]-
സരസമതാം വാക്കുകൾ (Bal. Ram.

ആൽ nil [illegible] കൊണ്ടേ [illegible] [illegible]
[illegible] the God etc (Prahl. Char.) [illegible] (B. R.)

കൊണ്ടു - [illegible] നാമങ്ങൾ കൊണ്ടു [illegible] (Ekad. Mah.)

1922 G 9992

1/6

Ram.

(Ekd

Mah.)

/16

3.40

3.40

മലയാളഭാഷാ

വ്യാകരണം

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം